

העוולים הזה

כל הפרטים על

הפורץ הנוצץ

עבר פלילי עוד

מימי המנדט

*

נתכנס - ושוחד

לפני חודשיים

*

מכות סודיות

וציוד שמרני-כסף

*

האזנים אין הוא

אחדאי למעשיו?

העולם הזה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785, ת.ד. 136, טען למברקים: "עולמפרסט", חמוצאי לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס משה שחם בע"מ, ת"א, טל. 62239. החפצה: דוד סופר ובניו, תל-אביב. המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה:
רוב איתן

עורך תכנית:
אהרון צור

כתב בכיר:
אלי תבור

חברי המערכת:

מנשה ברדיון, שיינע גלור, לילי גליצקי, רודר הרוביץ, רותי ורד, אברהם חרמום, עסאללה סנזור, אלכס סמס, אביבה סטג, עמוס קינו, שלמה טרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

6.19.72

הבדיחה שגילינו בארכיון העולם הזה, בי שעה שהכינונו את גליון העשור, העורך מלפני עשר שנים שלח לצינוגרפיה תמונה של שני גיבורים חמושים, ביקש להוציא מן התמונה את הבקבוק שהיה ביד אחד מהם (העולם הזה 1074). הוא סבר כי אין זה נאה לגיבור עברי, היוצא להגשים את חזון הדורות, להחזיק בידו בקבוק. לגבי העורך היה זה מובן מאליו שהבקבוק הכיל קוניאק. השבוע קיבלתי מכתב מאליעזר ירימי, מרמת הטייסים, תל-אביב, שהוסיף בדיחה על בדיחה. כתב ירימי: "עלי קצת לאכזב אתכם. הבקבוק לא הכיל משקה לבניאדם,

במדינה. הכלל, כל המציל נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא", היה צריך לעמוד נגד עיניכם.

שולם זוהר, באר-שבע

פרצופה של קבוצת עסקני החצר של ביניו נחשפה בפעם נוספת. אביו למדינה אם אלה מתכוננים לרשת את מקומו של ביניו, ע. גולדברג, תל-אביב

למרות שאני חייל בשירות חובה בצה"ל, הוצאתי מדי שבוע חצי לירה מתקציבי לרכישת עיתונכם. וזאת משום שפעם אחת נפל לידי גליון של רימון. החלטתי אז, שאם מסוגלים השלמונות ללחום בכך באש, צעים פסולים כאלה, חייב אני לעזור לכם. עתה, כשהתחצף רימון ההתחדה, אני בטוח ונבטח בשקט להסתדר גם אם אקרא את עיתונכם בחדר התרבות היחידי.

ר"ט מ. ז. צה"ל

טועים אתם בהערבתם, כי רימון היה נשק התקפה נגדכם. זה היה נשק הגנה של המיטפר.

יוסף שורקי, תל-אביב

את מי מעניין רימון? התאכזבתי כשי הקדשתם לו כל כך הרבה עמודים בעיתונכם. רשימה קטנה כמדור "עיתונות", היחה מסי פיקה להוכרת נשמתו הדלה של העלון. יהושע נחמני, חיפה

המפקח הולך

לא אנוס אם אומר, "פיטוריו של שטר (העולם הזה 1075) מהיום את אחד הנצחונות הנדולים שלכם. אם היה נורם שהעו להטיל את ההאשמות הנכונות באיש הנכונ ובצורה הדימטית כל כך, היה זה רק העולם הזה. עצם העובדה שהתביעה במיטפס עמוס בן גוריון נוגה רק נגד שורת המתנדבים ולא נגד המאשימים החריפים יותר, מוכיחה נגד כמה היטבתם לקלוע. מעצרת רק העובדה, כי מדינת ישראל צריכים להתמזין שנתיים על מנת שישנו נהגון האמת על השקר. בנסיבות אלה רשאים אתם בהחלט לטעה של קורת רוח וגאון.

אליהו אמיר, טבריה

מתוך כתבות העולם הזה הצטיירה לעיני במרוצת הזמן דמותו השלילית של יחואקל

מודל ירימי — 1948 ו-1958

סרה אף על פי כן, כאשר ראיתי אותו צלוב על גבי יעור העתון, בלווי הכותרת "סרה ער", ראיתי בוח השפלה של אדם כושל, והתייבתי באופן אינסטינקטיבי לצידו.

הנני להודות אתכם בכך, שעל מר בכור שיטיות להתפטר מתפקידו הרם. לפק את משרד המשטרה ולשבצו במשרדים אחרים. סאהר והנבחר והמיינץ של 66 אחוז מארחי המדינה הוא איש שקולו גישמע אחרון, ואשר אינו אלא כלי-ישרת בידי אדם רים, בדאי שיגית את מקומו ואת תפקידו למישהו אחר.

ע. ויקטור, חולון

מה יש לכם עור להניד? רציתם ססרה ילך הוא הולך. רציתם שיפוקו את השא? פרקו אותו. רציתם שרימון יכגל נסגר בכר. רציתם שמוסיונו יפקל נדפס בכר. מה אתם עור רוצים? תניו מהר, לפני הבחירות, אהרת עלולים לאכזבכם בפעם נוי ספת.

תמר אשל, תל-אביב

עלי עשיר

הצטערתי לקרוא בכתבה שפורסמה בגליון האחרון כי יבחתם את עבודתי בוועדת העי שור, תוך המעטת הישגותי של חברי לי ועדה ושל המנהל הכללי, אלוהי-משנה דוד ניב.

פעולת ליל העצמאות ובמות הבידור וכלל ההיגנות, הנו פרי של ועדה שלמה ואלפי פעילים בכל הארץ, ולא פרי יוזמתו או פעי לותו של איש בודד אחד.

יעקב אגמון, תל-אביב

איא משקה חריף הרבה יותר, המיועד לי טאנקים. בקיצור, זה היה בקבוק-מולוטוב, תוצרת עצמית. אני יודע זאת, כי אני הוא האיש המהויק בבקבוק. הבחור השני בת מונה הוא חברי מאז ועד היום, אברהם ביבאט. התמונה צולמה בתשי"ח, עת שירת נו שנינו ביחידת חיות הנגב.

אברהם נפצע בקרב אישודי, ידו השמאלית נפגעה קשה. כיום הוא נכה מלחמה, ה עובד כפקיד, הוא נשוי ואב לילה. ירימי עצמו נשוי אף הוא, עובד כנגר בטומל בונה.

ואם זה עוד לא הכל. היתה צפויה לנו אפתעה נוספת. מסתבר כי ירימי הוא גם בעל הזקן המגודל והכובע האוסטרלי, ש' תמונתו הופיעה על שער גליון העשור, לי אחר שהוצאה מתוך ציור גדול יותר של הצייר בלום.

אלהים אדירים, מדוע שתקתם כל הזמן? כיצד יכולתם לא לגלות לאזרחי המדינה איזו ערימה של פחי וזחמה, של צביעות ורקוב, מתגוללת בחוצות, בין עמורי ה יבועו? רימון (העולם הזה 1076)? איני כבור שטוב עשיתם ששתקתם, כי למרות שאנשים נהרים בדרך כלל מלגעת בזהמת, למרות שתפועו של ניר הרשש היתה אפי סית, אולי הצלח להרעיל מספר נפשות

אלהים אדירים, מדוע שתקתם כל הזמן? כיצד יכולתם לא לגלות לאזרחי המדינה איזו ערימה של פחי וזחמה, של צביעות ורקוב, מתגוללת בחוצות, בין עמורי ה יבועו? רימון (העולם הזה 1076)? איני כבור שטוב עשיתם ששתקתם, כי למרות שאנשים נהרים בדרך כלל מלגעת בזהמת, למרות שתפועו של ניר הרשש היתה אפי סית, אולי הצלח להרעיל מספר נפשות

אין ערך לכות

במדור מכתבים (העולם הזה 1076) תחת הכותרת "דם בצורת", קראתי את דבריו של הקורא נ. סיאנא מחופה, והייתי רוצה לענות עליהם, חושבני שגמר סיאנא מועה בהחלט. בררשו לשלם שני ככוח לסכנה ה קומוניסטית. אל לנו לשכוח שאנו נמצאים בתקופה מתקדמת במאה העשרים, תקופת הכפיסטיקים ושלטון השכל. בימינו איז עוד

ערך לכות. ודאימיש בו קיים רק אצל עמים פרימיטיביים, הבה נסתכל ונווכח כי במקור מות כהם חוסל המימשל הצבאי (כמו למשל אצלנו, בעכו) כמעט ואין זכר לקומוניסטים. וידוע טוב מאוד שהלחץ והרדיפות אשר נני רמו ליהודים בנצלה, הם שעוררו בהם את הרגש הלאומי. הדרך היחידה לחיסול ה קומוניזם בין ערביי ישראל היא חיסול המימשל הצבאי.

אברהם בירום, עכו

הצדק במערכתכם, כי מאורעות סמיו זה מבכירים את אהרת הערבים למפ"י. למרות שאונני חבר מפ"י ולא נסיתי מעולם אחרי התורות המרכסיסטיות, אהרתי נתונה ה מעל לקומוניסטים. המעב בין הערבים ב מדינה הינע אל קצה נכול הסבל, ורעה הקהל היהודית שותקת לנמרי. מאמיו אור כי, וכמוני גיש, כי רק אם יצליחו הערבים להרגיש את הארץ יתכן פתרון של צדק לבעיות המיעוט הערבי.

למרות הכבדות

בכשר לפאמרו של העורך על פנסק הדי זיוויו (העולם הזה 1075) יש לי מספר הערות. אפשר להניח כי ראש הממשלה, כחברו כי אין להרפים את האותיות הן ערביות בפנסק הזיוויו, יכור וחייב לזון בעניו זה ביישיבת הממשלה ולא להפנין בפוסכי לאחר מעשה. כי הפגנות עורכים לא אנשי שררה, אולם אסור ופסול הוא לנצל עובדה זו כחומר לליבוי רגשות איבה. כמי כן ברצוני להעיר, להנחה התמימה כדבר האפשרות להפוך את ערביי ישראל למרכז רוחני של העולם הערבי. הנבול בין מדינת ישראל לבין העולם הערבי אינו חומה סיגית. הערבים במדינה יונקים את הש ראתם מן העולם הערבי המקיף. שום שיפור חמרי או תיוון ארזי, חברותי ופוליטי לא יועילו לטיטט את המכביל בינינו ל בינם. אשר שדמן, בנימינה

לפני פנסק הזיוויו

לפני פנסק הזיוויו, כמו כן ברצוני להפניו תישומת לביכם מבקיה נוספת. כל האיכרים אצלנו סובלים מבעיות הכבדות השוררת ב ארץ. למרות זאת הגיעו ליור הפלחים אי הוות. בעברית ולא עברית, לשלם מפרעות רכס הכנסה. במקום לקבל מיוזים ותמר רכמי ומקשים גם בשנת הכבדות מיסים, אני פונה לאחראים שימפלו בעניו זה בלב מלא רחמים ובחוקים יותר קלים וצודקים.

לשייע אין מושיע

שחצנותו של שייע גלור מנסה כנראה להשכיח את אשר אנחנו לא שכהנו: שני המשחקים הברוטליים של סכני תל-אביב בן חיפה, אשר חרף עדינותם של שחקני קבר צתו היהירים, היו נאלצים לרדת מהמגרש בעזרתה ובחסותה של המשטרה, מול תנר בתו הסיערת של הקהל היפאי. כאוהד כדורגל לשמו האמנית שחקן הנבחרת ה לאומית, העומד בפני הוצאת ספרו, יללה לפחות לפני אשר הכדורגל צ'יקובסקי יחס ספורטאי וכבוד. צ'יקובסקי הוא שחקן אשר נבחר עדידי נדולי העתונאים בעולם בין 11 הכדורגלנים הנדולים של כל הזמנים, בעור שייע גלור לא היה אפילו בין המועמדים. משה כרמלי, חיפה

אחרי שקראתי את כתבתו האחרונה של שייע גלור "מצפת העכורים" (העולם הזה 1075), פשוט לא יכולתי להתאפק ונאלצתי לכתוב לכם מכתב זה, ואיתכם הסליחה אם הוא חריף במקצת. אפנה מספר מילים לשייע בכבוד ובעצמו. ידוע לכלנו, שייע, שאתה השחקן "ההונן" ביותר שנבאר על אדמות. אינד מסוגל להרע אפילו לנמלה על המגרש רק בדרך אנב בעטת בעיטה מאוד לא הוגנת בצ'יקובסקי, ובררד מקרה ניסית גם לבעוט בשוער הפועל חיפה כשהכדור היה בידו. מלומכם שיחקתם עם 12 שחקנים ועם הרוח, לא אתה הוא שהכנסת את שני השוערים, אהר מהם הכנים השופט ואת השני הכניסה הרוח.

ועוד הערה קטנה בקשר לפרסיות שאתה מרבה על כך להזכיר, ובכך, שייע יקר. אילו היית אהא מקבל את הפרסיות שי מסכלים שחקני הפועל חיפה ואוכל כדורגל בשערה ימים בשבוע כמיהם, היית מוזן נוי מיש את השרה אנב, שכתב לספר לקוראוד מי שילם את המניה שלך באשר.

אשת שחקן, תל-אביב

ליגת הכובות

במדור תצפית (העולם הזה 1075) ניי באתם את ירידת קבוצת הכדורגל של הפועל כפרסבא מהליגה הלאומית לליגה א', ואכן נגודה הנורה על קבוצה זו, שלא השתתפה בקטניות המכירות של סוף העונה, השתתף וזו שכרה של קבוצת, שהלכה בדרך הישרה למרות שבשנים משחקתם האחרונים יבחה לקנות ארבע נקודות, שהיו מצולות אותה מירידה. זכורה לנו עוד הקטניות של כפר משחקי ליגה א' בשנה שעברה, כשענדר מכהן חוזר לאחר מכן. מקוה אני שתתנו לוחם לצדק וליושר תלחמו את מלחמת קבוצת השרון האמיתית. שזו לה הפעם השניה לרדת מהליגה הלאומית. יש לדרוש עריכת מכתו בין ארבע הקבוצות האחרונות של ליגת הכובות, שכל דמיון בינה ובין ספורט אינו אלא מקרי בהחלט.

מרדכי דן, תל-אביב

הייתם הראשונים שהתריעו על הקט במשחקי הליגות לכדורגל אשתקד והן מדוע השתתתם לתפעל האם משום שחשבתם המסופחת היא קבוצת הפועל? אם גם אתם השלמתם כבר עם המעב העבור כדורגל כנראה שאפסה כל תקוה לשנינו המצב. יהושע בירן, נתניה

אל ימהר הקורא בירן לקבוע מסמרות, לפני שיקרא את מדור הספורט בגליון זה.

ס.א.ס.

לוגיה של המחמרת ביתה זרה לרוב השוב. אולם הכל התנאו בעובדה שנמצאו צעירים המוכנים להסתכן למען הכלל. והכל היו מוכנים להסתיר את המפעלים והפעילים. גם היום אין הקומוניסטים מהווים רוב ברחוב הערבי. אולם הם מהי ויום את המנהיגות היחידה. אנשי מפא"י נחשבים, לרוב בצדק, ל" סוכנים בזויים. מפ"ם, שתחילה ריכזה מסביבה כמה מטובי הכר חות הצעירים בציבור הערבי, הצליחה לשבור את רוחם בשנים ארוכות של צביעות, ולהפוך את רובם לגרוטאות חיות. היוזמים של מפלגה ערבית לאומית נחבלו עוד בצעדיהם הראשונים באגרוף הכבול של המימשל, ונאשו. הדרך פנתה לקומוניסטים.

★ ★ ★

והי התפתחות הרתי-סכנות. הי קומוניסטים מפצים עתה את הסיסמה: הגדרה עצמית עד כדי היפרדות. פירושה: טיפוח רצונם של האזורים הערביים — הגליל המערבי והמשולש הקטן — לפרוש מן המדינה. התוצאה תהיה הגברת המאמצים להקים ישובים עבריים באזורים אלה, תוך הפקעת קרקעות, נישול הפלאחים והגברת השינואה ההדדית. ועצם הסכנה של ביתור המדינה תיצור בציבור הערבי אחירה של פחד ואיבטחון שתגביר את כוחם של הלאומנים הקיצוניים ביותר, אנשי ביג"י. זוהי קיסמה קיצונית ומסוכנת, מול הסיסמה הי קיצונית והמסוכנת של המשך הדיכוי תוך סילוף שיקולי הבטחון.

כך נוצר שוב שיתוף-פעולה טבי עי בין המימשל ומק"י. שני הצדדים ירוויחו. השנאה תגבר. אווירת המתיחות הנוכחית עלולה בכל רגע להוליד מרי אזרחי המוני, או גילויים של התנגדות אלימה. אם יקרה הדבר, יוכלו ראשי המימשל הצבאי ומנהיגי מק"י לברך את עצמם. הדבר יהיה לטובת עושי הערבים, מנהלי מנגנון החושך ושאר האכזרים של מוסד בן-גוריון. באותה מידה יהיה זה לטובת מנהיגי מק"י, שיצאו סוף-סוף מדלת האמות של כת פורשת ומבודדת, ויהפכו לתנועת-עם גדולה. כולם ירוויחו. אף לא אחד יסבול — מלבד מדינת-ישראל. כי מרי אזרחי ערבי בישראל ישבור את אחרוני הגשרים למרחב השמי, יסכן עוד יותר את מצבה הבטחוני החמור של המדינה, וישחיר את פני צה"ל בעולם.

★ ★ ★

והי קריאת ס.א.ס. הגיעה השעה האחרונה לבעלי הרצון הטוב בקרב שני העמים לקום ולעצור את האבן המתגלגלת, לפני שתגרום למפולת אשר תקברנו תחתה. דוגמאות בלתי-ספורות, החל במרד הערבי נגד השלטון הבריטי בארץ-ישראל וכלה ב" מלחמת-השיחרור של אלג'יריה, מוכיחות שאי-אפשר עוד לחסל מרד לאומי, אחרי שהגיע שלב מסוים. המרי הערבי במדינה עדיין לא הגיע לנקודה זו — אולם הוא קרוב לה מאד-מאד.

במשך עשר שנים נשמעו קולות שהזהירו מפני התפתחות זו. הם נשאו קולות קוראים במדבר של אמונות טפלות ודעות קדומות. אותם שגילו את העובדות כהתייחס, הוחזקו כמגוימים ורודפי סנסציות. הערבים היו רחוקים, אי-שם מאחורי מסך-הברזל של המימשל הצבאי, ובני תלאיביב וירושלים הרשו ל" עצמם להתייחס לכל הבעיה באדישות. עתה מצללים פעמוני האזעקה. רק מטומ"ם מקצועי ישלה את עצמו שיצליח במקום שנכשלו אנגלים וצרפתים, הולנדים וספרדים. עת יפרוץ מרד לאומי אמיתי, נעמוד מולו חסרי-פתרון — כמותם.

עוד הגורם עומד, עוד לא נגרפה בועם הגלים, הגועשים מסביב לעמודיו. הבה נעבור אותו, הבה נושיט את ידינו לאנשים הנאבקים בכנות לחימו של משטר הדיכוי והעושק — לפני שיצליחו אלות המימשל ואבני מק"י למוטט בי מאמץ משותף את עמודי-התווך.

כמה שעות לפני כן עמדתי בחדר-החליה של מיכר עכו והקשבתי לסכס האוכרה של עולי הגרדום. מן הקיר הביטו בנו עיני התלויים — בן-יוסף, בית-צורי, גורון וחב" ריהם. דומה כי אנשי המימשל הצליחו בעשר שנים קצרות להשיג הישג שהאנגלים עמלו למענו במשך דור: ליצור נתונים למרי לאומי.

★ ★ ★

יחסו של הציבור הערבי במדינה עבר עד כה שלושה שלבים. הראשון החל למחרת מלחמת תש"ה. הערבים האמינו כי יחזירו לכפריהם ולאדמותיהם, ויבטלו את הגבלות-החרפה. כשעברו שנים והשינוי לא בא, סברו כי חלה אי-הבנה זמנית. הם היו מוכנים להמשיך את חייהם כמו בימי המנדט, כעם נשלט תחת ממשלה זרה.

השלב השני החל לפני שנתיים-שלוש. ב" הדרגה הבינו הערבים כי מצבם המדוכא במדינה אינו זמני, אלא הנהו ביטוי למהות המשטר במדינה. אמצעי-הספור של המימי של מצעו כל אפשרות של התארגנות ערבית. שלב זה הגיע לשיאו ליל ליל כפר-קאסם. לילה זה שבר את התקפה האחרונה של השתלבות במדינה. במקומה בא יאוש חדל-אונים. צעירים משכילים, חניכי המדינה, עברו בסיסנות את הגבול לארצות השכנות. אנשי

רשיון לעריכת הפגנת המסורתית בשעה המקובלת. הדבר נעשה בכחנה בצורה שלא איפשרה לקומוניסטים שום נסיגה בכבוד. מי שעשה זאת הבין בלי ספק כי הקומוניסטים יקיימו את ההפגנה למרות האיסור, וכי ישפך דם.

עוד לפני עריכת ההפגנה נאסרו רוב סעי" לי מק"י בכפרים ובכרים, לפי רשימה ערו" כה מראש. ההמונים הוועמים שיצאו להפגנת הדמים היו נטולי הנהגה, מלבד הח"כים המחוסנים. אם לא נהרגו אנשים באותו יום בנצרת, הרי זה מקרה בלבד.

לא היתה זאת הפגנה קומוניסית טיפ, למען קידום רעיונות מארכם ואנגלם. מאורעות נצרת היו ראי

פגישה היתה פורית. השתתפו רבה סקיד בכיר של הממשלה וחברי כנסת ערבי של מק"י. הפקיד פתח בדיונים. אנו זקוקים לעז" רתכם. יש מוימה לבטל את המימשל הצבאי ערב הבחירות הבאות, כדי לרכוש קולות למפא"י. אתה בעצמך יודע כי אינטרסים כלכליים חשובים מאד קשורים בקיום המימי של הצבאי. מאות אנשים התעשרו הודות לו, שטחים עצומים נלקחו מן הערבים ב" עזרתו. מזכירי לשכות-העבודה בערים סומ"י כים עלינו שלא נתן לערבים לצאת מכפריהם. אסור לנו לבגוד בכל אלה.

איש מק"י שאל במה הוא מתבקש לעזור. פשוט מאד, הסביר הפקיד. עליכם לארגן מהומות. אני רוצה לראות עשרות פצועים. זה צריך להיות דבר גדול ודרמטי. ראשי המדינה יודעו ויבינו כי אסור להם בשום פנים לבטל את המימשל, למען הבטחון. בסדר, אמר איש מק"י. אולם תמורת שרות זה אנו רוצים מכם שרות מקביל. עליכם לאסור את כל פעילי מק"י, להכות אחרים מהם, להשליכם לבית-הסוהר ללא דין ומשפט, להגלותם למקומות גידחים, לערוך להם משפטים צבאיים, להרעיב את ילדיהם ומשפחותיהם. בצורה זו יהפכו לגיבורים לאומיים, הציבור הערבי יתלכד סביבם, ומפי' לגתנו תשתלט סופית על 200 אלף הערבים. השניים לחצו ידיים, והלכו איש איש לדרך, לבצע את ההסכם.

★ ★ ★

הו תאור דמויני. סבורני ששום פגישה כזאת לא נתקיימה. אך מהלך המאורעות בחודש האחרון — כמו בעשר השנים שקדמו לו — לא יכול היה להיות אחר אילו היה קיים הסכם חשאי לשיתוף-פעולה בין המימשל הצבאי והמפלגה הי קומוניסטית.

מק"י והמימשל הצבאי זקוקים זה לזה, עוזרים זה לזה וגדלים זה הודות לזה. יהיה זה רק מן הצדק אם תעניק ממשלת כרית-המועצות את פרס-ילנין למושל הצבאי.

הסיבוב האחרון החל ערב יום-העצמאות. מק"י ציחיתה על הציבור הערבי להחרים את התגינות ואת דגל המדינה. אל תרקדו בתג תלויים! קראו חבריה.

באותו רגע עוד היתה מק"י מיעוט. אמנם, שום ערבי לא רצה לתגוג. לב הערבים לא שמח במלאת עשר שנים למשטר של דיכוי, שלילת חופש התנועה, שדידת אדמות, גי" רוש מכפרים ומשפטים צבאיים.

אולם הרוב לא שוכנע. הושמעו קולות מתונים שהסבירו כי יש להבחין בין ממ" שלה רצה לבין המדינה עצמה. הדגל הוא דגל המדינה כולה, ולא דגל הממשלה הי מדכאה, הפצירו. הדיעה הכללית היתה שיש להופיע בחגיגות העצמאות, ולהתירע בו במקום על יחס הדיכוי, העושק והקיפוח.

ביום העצמאות נפגשו בכל הי כפרים חוליות של שליחי המימשל עם חוליות חברי מק"י. אלה וגם אלה ערכו סריקות מבית לבית — המימשל דאג להנפת הדגלים, הי קומוניסטים להורדתם.

★ ★ ★

יומ-העצמאות עוד נראו הקומוניסטים טים ברחוב הערבי כפורשים, והדיעה עליהם היתה מחולקת. באחד במאי הם הפכו לגיבורים לאומיים, אשר כל הציבור הערבי, זולת כמה שכירים, מודהים עמם בגלוי, התודה מגיעה למימשל הצבאי.

כמעט ולא יתכן ספק כי הדבר היה מתוכנן מראש בצורת פרובוקציה גראנדיוזית. יש להניח כי המטרה היתה באמת לגרום למהומות שיצדיקו את קיום המימי של בעיני הציבור הערבי, המואס בו במידה גוברת והולכת. היוזמים לא היו אנשי הי מימשל עצמם. פקידים סימפאטיים וטובי רצון, אלא אישים בדרג הרבה יותר גבוה. המימשל סירב לתת לקומוניסטים את הי

המימשל הצבאי

המימשל שמחו. היה נדמה להם כי שברו את גבו של הציבור הערבי. עתה החל השלב השלישי. לפתע הוברר לערבים כי אינם חפרר אונים כלל. הישגיו של גמאל עבד אל-נאצר מילאו את ליבם בנאוה. הפיכת מורדי אלג'יריה לצבא ערבי גדול, יעיל ועמורה-הצלחות עשתה עליהם רושם עמוק. יום העשור הזכיר לחם שהם מתנוונים מזה עשר שנים ארוכות. ועל הכל האפילה חעובדה שלפתע נמצאו צעירים ערביים המוכנים לקום נגד אלות השלטון וללכת לבית-הסוהר.

★ ★ ★

קומוניסטים לא יצרו מצב זה. הם תפסו חלל ריק שנוצר על-ידי הי מימשל הצבאי ואדונו. השבוע אפשר היה לשימוע שיר-הלל עליהם מפי כמרים קאתרי ליים אדוקים ובעלי-אחוזה ריאקציוניים. המצב דומה לזה ששרר בישוב הערבי בארץ בסוף שנות השלושים. רק מעטים היו מוכנים להסתכן, כמו מביאי אוניות המעפילים ומפוצצי תאי-הטלפונים. האידיאו

שיתו של מרי לאומי. הפצועים שהוחבאו בכתים, העצורים כי מחנות-הריכוז, הנאשמים בבתי המשפט הצבאיים היו בעיני הר חוב הערבי שליחי הציבור, שמיני נו את עצמם במלחמת-צדק.

★ ★ ★

שכתי השבוע אצל נכבד ערבי באחד הכפרים, כאשר נמסר לי פתק מידי אלמוני. התרצה לראות איש המתחבא מפני המשטרה? נאמר בו. ינעונית בראש. השעה היתה קרובה לחצות, כאשר הובלתי ארוכות בסבך הסימטאות האפלות של הכפר חסר-החשמל, לחדר-אורחים ריק. כעבור רבע שעה נפתחה הדלת ומלי הופיע צעיר שקט ומנומס, משכיל ערבי אופייני.

באחד במאי לא הצליח להגיע נצרת, ויש עדים על כך. אולם המשטרה באה לאסרו, מפאת היותו פעיל באחד הארגונים הקומ"י ניסטיים. הוא נטש את ביתו. אין ספק שמאות אנשים בכפר ידעו על מקום הימצאו. אולם גם מנגנון-ההלשנה העצום של המימר של הצבאי לא הביא להסגרתו.

במדינה

העם

עולם הפשע

התיקה: פטריוטים מקצועיים, מטפחי פולחן הצבא, ריאקציונרים וסתם אנטישמים. לפני שני דורות יצרו יהודי את פרשת דרייפוס, אשר זינצוה כל כך את לבו של עתונאי אוסטרי בשם תיאודור הרצל, עד שישב וכתב חוברת בשם מדינת היהודים. זמן קצר לפני כן רעדה כל צרפת, וביחוד יהודיה, לשמע שמו של הגנרל גאן-מארי בולאנג'ה. איש זה עלה לגדולה במלחמות אלג'יריה, פוטר על-ידי הממשלה, איתר מאחוריו את הלאומנים, המיליטריסטים וה-אנטישמים ואיים בהפיכה. ברגע האחרון ממש נמס לבו, וניצלה הרפובליקה.

השבוע היה נדמה כאילו חוזרת הפרשה. במקום בולנג'ה רעדה צרפת לשמע שמו של שארל דה-גול, הדיקטטור המיועד. מאחוריו התאחדו שוב מלכונים ופטריוטים מקצועיים, אנטישמים וריאקציונרים, אנשי צבא-הקבע והמתישבים האלג'יריים.

„מוות ליהודים!“ מעולם לא היתה מדינת ישראל נתונה במצב כה מוזר כלפי ההתרחשויות במדינה אחרת.

מאז ומעולם תמכו יהודי הפזורה במש"טרים דמוקראטיים. נסיון ארוך לימד אותם כי כל דיקטטורה יכולה להגיע בנקל לדיכוי. כאשר דרש פיאר מונס-פראנס לא מכבר מדיניות מתונה באלג'יריה, קראו לעומתו

הבעיה העיקרית של רכבות צעירים ו- צעירות השבוע היתה קשורה בצבע העור: כיצד להשמוך במידה מספקת כדי שיוכלו להציג את גופותיהם בבריכה ובשפת-הים. עתוני המדינה דאגו כי המשתזפים בכסאות-הנוחים ועל החול לא ישתעמו. הם סיפקו להם אוצר של ידיעות פליליות.

האם הכרת את הפורץ הנוצץ שבנה ל- עצמו וילה? השמעת על האב שהדליק את בתו מפני שחש שיצאה לתרבות רעה? מה בנוגע בעל חנות המכולת שהרג את שכנו בעל המסעדה בתל-אביב בגלל לח- מניות? מי ראה את הגאנגסטר האמריקאי שבא כעולה חדש והלך עם לילי הבלונדינית? שפע זה של פלילים היה בו כדי להסיח את דעתו של האורח הממוצע מן המאור- רעות הרי-הגורל בארבע יבשות: מלחמת- האזרחים בלבנון האסיאתית, המשבר הגורלי בצרפת האירופית, ההפיכה הצבאית באל- ג'יריה האפריקאית וסקילת סג'הנשיא של ארצות-הברית בארצות דרום אמריקה.

רעש זרע"ם. לא היה עוד שבוע כה גדוש מאורעות מאז הרעישו המהפכה ה-

דירות יפות ומרווחות

ברחובות בארץ, הדר וארלחורוב

בנות 2, 2½ ו-3 חדרים

ברחוב ויצמן דירות בנות 3 ו-3½ חדרים עם מרחב פתוח לשדרה מצד אחד ולגן „נוה“ נטוע בן 4 דונם מצד שני.

ע"י תחנת אוטובוסים 12, 19, 22, 62, 64

משכנתאות ברבית של 7½% ל-5 שנים

הבצוע: החברה הכלכלית לא"י, ניר-יוק — צבי אורבך

נוה חברת בנין בע"מ

ת.א. רח' דיזנגוף 16 טל. 23082

סוסטל ובגין בתל-אביב שותפים חוזרים במיטה

אנשי דה-גול: „בוגד יהודי, רד!“ השוטרים, תומכי הימין, שהפגינו לפני כמה שבועות בפתח הפרלמנט בפאריס, צעקו „מחלת ליהוד- דיכ“, סיממה שהופיעה השבוע שוב על קירות המטרו הפאריסאי. וחוגים אנטישמיים אחרים האשימו השבוע בגלוי את יהודי צרפת בהברחת מיליארדי פראנקים לישראל.

אולם אותם החוגים — שאיימו השבוע לקבור תחתם את הדמוקרטיה הצרפתית, הם גם השותפים המושבעים של ממשלת ישראל. מדיניותם של דויד בן-גוריון ויו"ר עצי הצעירים בנויה על המשך מלחמת אלג'יריה, ועל שותפות עם הימין הצרפתי נגד התנועה הלאומית הערבית.

בראש הפיכת הקצינים באלג'יריה, ש- ניצרה למעשה את חוצונה מן הממשלה החוקית של פאריס, עמד גנרל-הצנחנים, מפ- קד הנחיתה בפורט-סעיד. ולמחרת ההפיכה חמק ממעצרי-הבית שלו והגיע לאלג'יריה ה- איש העומד בלי ספק מאחורי ההפיכה: ז'אק סוסטל, מנהיג מפלגת דה-גול, פעמיים אורח במדינת-ישראל וראש הדוגלים בברית צבאית רשמית בין ישראל וצרפת.

„האהבה והפוליטיקה מוזמנות שותפים מו- זרים במיטה אחת“, אומר פתגם בריטי. אולם למראה התמוטטות הרפובליקה הצרפתית הרביעית, החשש הגובר לשבירת נאט"ו מ- בפנים, והתפרקות האימפריה האפריקאית של צרפת בצפון ובמרכז היבשת, שאלה גדולה היא אם אין ישראל סומכת על קנה רצוף.

דעות

הבולדוג הידודותי

ששת הכרכים העבים, בהם תיאר חייני- סטון צירציל את מלחמת העולם השנייה, מה שקדם לה ומה שבא מיד אחריה, הינם עתה ספרי לימוד חובה, לכל המתעניין בהיסטוריה של המאה העשרים. אך זכרו- נות אלה נפקסים בשלהי 1945, כאשר נחלה מפלגתו של צירציל מפלה בבחירות, וקלמנט

הונגרית ומיבצע סיני ופורט-סעיד את ה- עולם. כל המאורעות הצטרפו לרעש-אדמה. ● בברית המועצות הכריון ניקיטה כרושצ'וב וגמאל עבד אל-נאצר רשמית על- תמיכה בזכויות הערבים בפלסטין, נוסח מעורפל שנמנע בפירוש מלדרוש את החזרת ישראל לגבולות 1947.

● בלבנון עמדה ממשלת-מעוט פרו- מערבית עמידה נואשת נגד התקפת-מחץ כללית של אוהדי רע"ם, שכבשו שטחים נר- חבים, נהרפו בחלק מהם. מול האיום בהת- ערבות צבאית אמריקאית לצד הממשלה, ותמיכה סובייטית וערבית במורדים, התקרבה לבנון לרגע ההכרעה, אם יצליחו המור- די, יופיע צבאו של עבד אל-נאצר בגבול ישראל-נוסף.

● בצרפת עמדה ממשלה פרלמנטרית חלשה מול ההתקפה הכפולה של הצבא ו- המתשבים באלג'יריה, ושל הימין התוקפני בבית. היה זה שלב נוסף בהתפוררות השל- טון הצרפתי באלג'יריה (ראה להלן). כמו כל שאר הידיעות, היתה גם זו תוצאה ישירה של התגברות התנועה הלאומית הערבית. מרבית תושבי ישראל התייחסו בשויון- נפש לכל התופעות האלה, עברו בחפזון מן העמוד הראשון של העתון היומי לעמוד האחורי. היחס של הממשלה לא היה שונה בהרבה. אולם אוישות זו לא היתה פחות פלילית מאשר הידיעות הפליליות מישראל.

מדיניות

קנה רצוף

מלכו מגדל אייפל, שער-הגעתון וסלוגני- האופנה, מפארת את פאריס תנועה אנטישמיית

* בניגוד מפורש לזכויות ערביי פלס- טין, ההבדל הוא כי נוסח זה מכיר בזכויות כלי הערבים בארץ-ישראל, ולא רק בזכויות הערבים ששרדו במקרה בארץ. הנוסח ניתן לפירוש סינימלי (זכויות הפלטים להחזרה לפצויים) ונלוסח מאכטימלי (סינוי-גבולות).

מסעדה

מקפיד על מלוי תנאי התברואה
RULES OF HYGIENE
STRICTLY OBSERVED

סוף סוף יופיע בקרוב סימן היכר „הסרט הכחול“ למסעדות נקיות. משרד הבריאות

סופרפון

סיפון-הסיפון החגש

8 כוסות מי-סודה משובחים. מלוי על-ידי בלון אחד

כוס סודה — 10 פר' להשיג בכל החנויות המוכרות בארץ

המפיץ: אנג'לו אימפורס בע"מ תל-אביב נחלת בנימין 52 טל. 755 ת.ד. 67696

לקראת חג השבועות:

בבית-המסחר לריהוט מודרני **אושיוסקי** תל-אביב, רחוב הרצל 56

מערכות רהיטים לפי קוים אדריכליים מעולים — ספות בדוגמאות חדישות ביותר — ספות פינה ביום (מטות בלילה) — חדרי שינה מרחיבים עם מזנוני-בר מושכים ביותר — מחירים ותנאים נוחים.

הריהוט החדש ביותר אצל **א. זוזובסקי** תל-אביב, רחוב הרצל 39

תמצאו פינות סלון נחמדות עם ספות נהדרות — חדרי שינה אינטימיים. ריהוט מקורי

בית-החרושת לרהיטים ב.ג. את.א. לוינשטיין דוגמאות חדישות ביותר בבית-המסחר לריהיטים **לוינשטיין**

בית החרושת: מרכז וולובסקי, ת"א רח' מפ' 2 טל. 82525

בית-המסחר: רח' הרצל 43 טלפון 83575

— רחשי בית ומסדר מלמען לפני הסתה —

תצפית

ככל הזכויות שמורות

מינויו של יוסף נחמיאס, כמפקח כללי של משטרת ישראל, ביא בעקבותיו לשינויים רבים בתוך המשטרה. בין השאר: עמוס בן-גוריון יצא כנראה להשתלמות ממושכת, שתרחיקו מן החייל;

ייעשה נסיון למשוך בחזרה את ידיו של נחמיאס, ישורון שיף, מי שהצטיין בעבר כראש אגף החקירות במטה הארצי והתפטר מתפקידו אחרי סיכסוך ממכירות עם עמוס בן-גוריון; מפקדי המחוזות יחלפו ויפוטרו או יועברו

ממחוזותיהם למחוזות אחרים; אגף האירגון המנופה, שהוקם במיוחד למען עמוס בן-גוריון, עלול להתחלל ותפקידיו יועברו לאגף המינהלה, כפי שהיה קיים בימי המנדט; ראש מדור הכספים במחלקה הכלכלית של המטה הארצי, ס.מ.מ. דוד ורדי, יתמנה כנראה שופט שלום.

הקמת תחנת שידור לטלביזיה בישראל היא דבר מוחשי ביותר. בין מקורבי ביגיי הועלתה ההצעה להנהיג שידורי טלוויזיה לקראת הבחירות הבאות, על מנת לרתום אמצעי המוני זה לעגלת הרימום של ביגיי ומפא"י. במקרה זה יוקם שרות טלוויזיה ממשלתי, אשר שמו המוצע הוא ראי ישראל. משרד ראש הממשלה פתח כבר במשא ומתן עם חברה אמריקאית וחברה צרפתית, בדבר מימוש התוכנית.

אין שום בטחון כי נשיא הלבנון כמיל שמעון יגיש אמנם את מועמדותו לתקופת כהונה שנייה. יתכן כי האמריקאים והגורמים הפרו-מערביים בלבנון יחליטו כי שר החוץ שארל מאליק ישרת בצורה יעילה יותר את האינטרסים שלהם, אם ייבחר כנשיא.

ירדן תפנה שוב לארצות-הברית, בבקשת מענק כספי. הפעם יהיה הסכום המבוקש חמישה מיליון דולאר, כדי לעזור לירדן להתגבר על פגעי הבצורת הקשה של החורף האחרון, אשר כתוצאה ממנה מורגש מחסור חמור בחיטה ושעורה.

חוסר-עבודה חמור מאיים על אילת, אחרי שחברת מחצבי ישראל בדקה מחדש את רשימות עובדי בדיה בתמנע והוציאה מכתבי-פיטורים לרבים מהם. עובדה זו, יחד עם ציפי צום הבניה באילת, אחרי השפעת הגדול

שגא בעקבות מבצע סיני, עלולים להפסיק את השגשוג הכלכלי, ממנו נהנתה אילת בחודשים האחרונים.

מפא"י תוותר על רצונה לחוציא את ארבעת חברי מק"י ממליאת הוועד הפועל של ההסתדרות, אחרי שההצעה נתקלה בהתנגדות הנמרצת של מפ"ם והעובד הציוני והתנגדותה של אחדות העבודה,

מחשש 19 ישמש הדבר תקדים נגדו.

העסקן הערבי נימר אלי הווארי יתמנה לשופט-שלום, ועשוי לעלות תוך חצי-שנה לדרגת שופט מחוזי. עורך-דין אלי-הווארי, מי שהיה

מפקד תנועה ערבית חצי-צבאית בסוף ימי המנדט, נמלט ללבנון וחזר אחר-כך לישראל, הוא המועמד היחיד מבני העדה המוסלמית, אותה מבקשים היועצים

הערביים של ביגיי לפייס בכמה משרות מכובדות, כדי לעזור בה את התקדמות מק"י.

קרוב לוודאי כי לא תקבל תוספת יוקר בעוד חודשיים. אחרי שהממשלה הניחה למדד לעלות בחודש אפריל ב-4 נקודות, אולי מפני

שחששה מביקורת בועידת מפא"י, נעו שים עתה מאמצים נואשים להשתלט

באופן מלאכותי על המדד בחודשי מאי ויוני, האחרונים בתקופת חצי-השנה השוטפת. כדי להצדיק תוספת-יוקר, לפי ההסכם, יהיה על המדד לעלות בחודש שיים אלה ב-4.5 נקודות נוספות.

מחזור המטבע יעלה, עקב הלוואות הממשלה מן הבנקים. מאחר שהחוק אינו מאפשר לממשלה להגדיל את חובה בנק ישראל, היא לוקחת הלוואות בבנקים אחרים, מרשה להם לקחת על סמך זה בעצמם הלוואות מן בנק ישראל.

שום מהפכה לא תתחולל בהתאחדות בעלי התעשייה באסיפה הדרושנית השבוע. למרות התסיסה המתמדת, המחמירה לפרקים, חזק תמיד שלטונו האישי של אריה שנקר.

החברה הממשלתית החדשה לנפט תיתקל בקשיים בהפצת מניותיה בבנקים המקומיים. המטרבים לקנותם עקב השפל בקניות נפט קיימות.

יוסף מילוא לא יביים מחזות בתיאטרון „הקאמרי“, ולא בתיאטרון אחר, במשך השנה הבאה. בזמן שסותפו יצחק קדישזון יעסוק בשיפוצו של מועדון התיאטרון, יצא מילוא לשנת לימודים בחוץ-לארץ, בעזרת טיפונדיה שקיבל.

כפני זעזועים עומדת אחת התוכניות הפופולאריות של „קול ישראל“. לפחות אחד ממשתתפי צוות התוכנית הפופולארית שלושה בסירה אחת, דן בן-אמוץ, עומד לעזוב את הסירה לחלוטין. אדם אחר, מיוזמי התוכנית, שוקל אף הוא אפשרות דומה.

גרמניה לארצות-הברית. ואילו אופנהיימר עצמו נשאר כפי שהיה: ענק הרוח. בהדרגה טוהר שמו. כשירד השבוע ממשטס בלור, כדי להשתתף בחנוכה המכון למדע הגרעיני ברחובות, היה שוב חבר השורה הראשונה של מדעני העולם. באותה שעה היה גם אחד מן הקומץ ההולך ומתדלדל של הרי-מאניסטים יהודיים גדולים, שידעו לשלב את גאון המוח עם גדולת הלב.

המשק

מספר חזק

לפי הבדיחה המפורסמת, ישנם שלושה סוגים של שקרים: שקר ממש, חצי-אמת וסטאטיסטיקה. ישראל היא גן-עדן לשקרנים מן הסוג השלישי.

השבוע זכו כלכלני המדינה לשיעור מאלף נוסף בתורה זו. על הפרק עמד המספר החשוב ביותר במדינה: הגרעון המסחרי במאזן התשלומים. הפרסטיגיה של הממ"ש שלה קשורה במספר זה, כי הוא המראה באיזו מידה התקרבה או התרחקה המדינה מאותו יעד אגדתי: העצמאות הכלכלית.

שנור וחובות. תחילה הופיעה חוברת כחולה צנועה ומשוכפלת, מטעם הלשכה המרכזית לסטאטיסטיקה. הכותרת: „מסר החוץ של ישראל מינואר עד דצמבר, 1957. המספר החזק: הייצוא בשנה זו הגיע ל-251,243,000 ל"י, הייצוא רק ל-174,557,000 ל"י. במלים אחרות: המדינה כיסתה רק 34.6% ממה

אטלי החליפו בועידת פוטסדאם המשולשת. החדש פירסם הבולדוג הוקן אחרית דבר לספריו, אשר יתכן מאד ויהיו הדברים הייחודיים שהוא יכתוב לפירסום. בין יתר הפרקים, בהם מעדכן צירציל את כתביו, מוקדש פרק לבעיית ישראל ושכנותיה.

כותב צ'רצ'יל, ככותרת „המזרח התיכון: מוסלמים נגד יהודים“

הקשה בבעיות שעמדו בפני בריטניה במזרח התיכון היתה זו של ארץ-ישראל. מאז הצהרת באלפור בשנת 1917 הייתה ונשארה תומך נאמן במאבק הציוני. אך מעולם לא הרגשתי כי מדינת ערב קיבלו מידינו יחס בלתי-הוגן. לבריטניה הגדולה — ולה בלבד — הייכות הן את עצם קיומן כאומות. אנחנו אשר יצרנו אותן; כסף בריטי ויועצים בריטיים קבעו את קצב התקדמותן; נשק בריטי הגן עליהן. היו לנו, ואני מקהה כי עוד יש לנו, ידידים רבים ואמיצים באיזור זה.

כמעצמה מנטורית התלבטה בריטניה ב"בעיה המסובכת, כיצד לתאם הגירת יהודים לבלים הלאומי עם שמירה על זכויותיהם של התושבים הערביים. מעטים מאיתנו יכלו להאשים את היהודים בשל דעותיהם הסוררות על נושא זה. גוצ אשר כמעט ונמחקה והותו כלאום — אין לצפות ממנו שיהיה לגמרי שקל-ידע. אך פעולות הסטרויסטים, אשר ניסו להשיג את מטרם עלידי רצח פקידים וחיללים בריטיים, היו מעשה מביש של חוסר הכרת-תודה, שעשה רושם עמוק. אין ארץ בעולם המסוגלת לנהל מאבק נגד טרוריסט, פחות מאשר בריטניה הגדולה. אין זה בגלל חולשה או פחדנות; אלא בגלל ההתאפקות והמידות הטובות, ודרך-החיים אשר חיינו באי שלנו, עליו היטבנו להגן.

האופק קודר. מעוצבנים ממעשי הרצח בארץ-ישראל, מושמצים עלידי הארצות ה"מזרח-תיכוניות ואפילו עלידי בני-בריתנו, לא היה זה בלתי-בטעי שהממשלה הסוצי-אליסטית החליטה לבסוף לרחוק את ידיה מכל הבעיה, וב-1948 להניח את היהודים שימצאו את ישועתם בעצמם. המלחמה הי קצרה אשר באה לאחר מכן ניפצה באופן דרמטי את הבטחון-העצמי של הארצות הערביות, אשר התכוננו למכת-מות מהירה. הסערה המדבקת של לידת מדינת ישראל חידדה מאז את הקשיים במזרח התיכון. אני מביט בהעצרה על העבודה אשר נעשתה שם בבניית אומה, החיאת השממה וקליטת אומללים כה רבים, בני עדות יהודיות מכל פני תבל. אולם האופק קודר. מצבם של מאות אלפי הפליטים הערביים, אשר גורשו מבתיהם והמתקיימים בקושי בתוך שטח ההסגר שנוצר מסביב לגבולות ישראל, הוא אכזרי ומסוכן. גבולות ישראל מבוקים ב"רצח ופשיטות מזוינות, אלה מן המנהיגים הערביים, המסוגלים לראות לטוחה רחוק יותר, אינם יכולים להשמיץ עצות של פשרה, מבלי שקולם יטובע בסערות מחאה ומבלי שיאימו לרצחנו. זוהי תמונה שחורה ואיימתנית של אלימות וטרור-ידע.

דבר אחר ברור: הכבוד והתבונה כאחד דורשים כי מדינת ישראל תישמר, ושזעזע אמיץ, דינאמי ורבי-גוני זה יורשה לחיות בשלום עם שכניו. הוא יכול לתרום לאזור תרומה בלתי-שוער של ידיעה מדעית, שק דמות וכושר יצירה. יש לתת לו את ההזדמנות לעשות זאת, לטובתו של המזרח התיכון כולו.

אורחים

גר אטום

מאז מותו של אלברט איינשטיין, נשאר המדען היהודי מסי 1 בעולם גבר גבוה, בעל מניס של גויה. כמו איינשטיין לא היה רוברט אופנהיימר רק איש של גוסחות מאתמטיטיות, גם לא רק אבי הפצצה האטומית. כמו איינשטיין לפניו, היה בו משהו יהודי אופייני: תחושה מוסרית עמוקה, הנכונות לקום נגד דעת-הקהל הגלטה, ואף נגד ממשלה אדירת-כוח.

דרך זו הובילה את אופנהיימר בדרך בה הלך, לפני 300 שנה גלילאו גליליי, (ואף על-פי-כן, נוע תנועו!), אבי המדע החדש. אחרי שתברר כי לא הלשין בפני הש"ל טונות על חבריו, למרות שהיו מרגלים, וכי התנגד לפיתוח פצצה-הימן הנוראה, נשללה מאופנהיימר רשמית הזכות לעסוק בעבודות סודיות. היה זה פסק-דין שכמעט וחסיל. אולם בשנים המעטות שעברו מאז, נשכחו רוב אייבוי של המדען היהודי בן ה-35 בנו של איינשטיין העשירי שעלה בעזרתו מ"י

שקנתה, שילמה בעד שני השלישים הנ"ר תרים בכספי השנור ובחובות.

העובדה הקובעת היתה כי בשנת 1957 עלה הגרעון ב-1.4%. מכיוון שהיתה זאת שנה ללא עליה גדולה, כאשר השלום שרר לאורך כל הגבולות, היתה זאת הוכחה חותכת כי הגרעון אינו נובע מסיבות חיצוניות, אלא מליקוי המשטר הכלכלי עצמו.

חתול יוצא ונכנס. אך יצא חתול זה מן השק, כאשר התעורר מישוה בממשלה והפעיל את הלשכה לסטאטיסטיקה כדי להכניסו בחזרה. תוך כמה ימים זכו ה"כלכלנים להודעה נוספת, מטעם אותו מוסד עצמו. הודיעו ראשי הלשכה במסיבת עתו"נאים בירושלים: הגרעון המסחרי ירד בשנת 1957 כמעט ב-20 מיליון דולאר, לעומת שנת 1956.

כיצד הושג סכום זה, הסותר באופן מוחלט את הסכום הקודם שפורסם עלידי אותם האנשים? אין כמעט גבול למה ש"סטאטיסטיקן מדופלם יכול לעשות במספרים. הדבר תלוי רק במה שהוא רוצה להוכיח.

• היינו הפרש בין הייצוא לבין הייצוא, המראה באיזו מידה הוציאה המדינה יותר מכפי שחרחיח במסבב זה.

אטומאי אופנהיימר בלור
חברים לצרה במדע

בתיסוהר

מרד בציווק

אמר יהושע הרבין, המושל הצבאי בנצרת, עת נשאל השבוע על המאורעות שהסתיימו עירו את הגליל. אולם לגבי 200 אלף תושבי ישראל הערביים היו אלה ימי מר"ד וסער, רחוקים מכל שיגרה.

שוטרים בקובעי פלדה ואלות הוסיפו כי כפרים כדי לקדם פני הפגנות אשר מודיעים עים שכירים הודיעו על הכנתן. השינה נדה מעיני אלפים, עת חיכו בשעות הקטנות של הבוקר לרקיעת נעלים כבדות בסימטאות ולנקישה אימתנית על הדלת.

השבוע סיררו חברי מערכת "העולם הזה" בערים ובכפרים של הגליל והמשולש הצפוני, כדי לי עמוד מקרוב על שלבי המאבק ותגובות האוכלוסיה. להלן דו"חיים אופייניים מזירת הקרב:

בבית קטן בכפריאסיה, 12 קילומטרים ממזרח לעכו, ישב ערבי זקן. תופיק שחאדיה (70) היה מוקף ארבע כלות ו-13 ילדים. מלבדם נשארו לצדו רק אשתו ובנו חננא (32), מגודל-השפם. שאר שלושת בניו נעדרו.

סיפורו של שחאדיה חבושי-הכפיה וקמוט-סור

אסתר ויוסף מנקס * בעלי עומד למרוז - אידן

הפנים היה כמעט טראגי-קומי. לפני שבוע עצרה המשטרה שניים מבניו, באשמת ליכ"ל לוך דגל המדינה מעל לבנין קופת-חולים בכפר. המשפחה טרם התאוששה מן המכה כאשר דפקו השוטרים בחשכת לילה בדלת. הם באו לעצור את שני הבנים הנותרים. זקן רוצה להיאסר. אתה לא תקח אותם. קרא הזקן, אלא אם כן תקח את כולנו! ובמלים קצרות ציחה על כל כלן תיו ונכדיו לעלות על מכונית-המשטרה, לי עיני הקצין הנדהם. טען הזקן: אין לנו אדמה. אנו חיים משכר הבנים. אם תקח אותם, כולם נגוע ברע. אם תעצור אותנו, תצטרך הממשלה לפתות לתת לנו אורכלי! הקצין עמד על המקח. הוא הבטיח לחזור למחרת היום ולאסור את כל המשפחה, בת נאי שיתנו לו עתה לקחת רק את שני הבנים. הזקן סירב להאמין שאמנם יחזרו השוטרים, עמד על זכותו להיאסר מיד יחד עם כל המשפחה. בסוף הושגה פשרה: השוטרים לקחו רק את הבן השלישי, הש אירו את הבן הרביעי בבית, כערכובן לכך שנבוא מחר לקחת את כולכם! אולם מאז לא חזרו עוד.

ברוך מקוריית זו הצילה משפחת שחאדיה לפחות בן אחד. אולם אין הוא יכול ללכת לעבוד בשדות. האב הזקן חושש כי ה שוטרים אורבים לבן, יאסרוהו ברגע ש ימצאוהו לבדו. אם חננא שיחאדיה מסכן את בטחון ה' מדינה, מדוע הושאר בביתו ומדוע באו לאסרו בכלל? טוען חננא: נכון שרצינו לנסוע באחד במאי לנצרת, אבל בדרך עצרה

ככול בידי וברגליו, כששוטרים במדיט ואנשי ש.ב. מלחים אותו מכל צדדיו, הובא לפני כשבועים יוסף מנקס לבית-המשפט העליון בירושלים, לשמיעת הערעור על הר שעתו ברצח ד"ר ישראל רודולף קסטנר. הערעור לא נשמע. בגלל חילוקי דעות שנתגלו בין מנקס לבין פרקליטו, עורך הדין מקס קריצ'מאן, דחו השופטים את השמיעה. תחת זאת הקשיבו במשך שעה ארוכה לסיפורו המוזעזע של מנקס, שהתלונן על ההתעללות הבלתי-פוסקת בו בכלא רמלה. בביתה הערעור בשכונת סלמה בתל-אביב, כששלושת ילדיה (שהצעיר בהם גולד בשעה שאביו כבר היה בבית-הסוהר) כרוכים סביב בה, סיפרה אסתר מנקס לכתב העולם הזה על התנאים בהם כלוא בעלה וביקוריה אצלו: בכל טעם שאני באה לבית-הסוהר עושים לי קשים מיותרים, שאף אחת מנשות ה' אסירים האחרים אינה נתקלת בהם. בחג השבועות שעבר הודיע לי מזכירו של נציב בתי-הסוהר, כי אוכל לבקר את בעלי. באתי עוד באותו יום לבית-הסוהר הר והודעתי במודיעין על בואי. יצא אלי הקצין בן ארצי, אחד מקציני הכלא ב' רמלה, והודיע לי שלא אוכל לבקר את בעלי, למרות שנציב בתי-הסוהר הרשה לי. ביקשתי ממנו לתת לבעלי את הפירות שהבאתי לו, אבל הוא דחף אותי בגסות והשליך את הפירות על ה' כביש.

הם אומרים שבעלי ה' כונן להכריז מרד בבית-ה' סוהר, ומשום כך הוכנס לי צינוק שגודלו שני מטר על מטר וחצי. בצינוק אין שום חלון, מחוץ לסורגי הדלת. אור החשמל בוצר בו עשרים וארבע שעות. אל ה' צינוק מוביל פרוודור קטן סגור, בו נמצא בעלי במשך היום ובלילה הוא מוכנס שוב לצינוק, חסר האחיר ו' נוחות אלמנטרית.

דחף ועלילות שווא. המשיכה הגברת מנקס: "ב' פעם האחרונה שראיתי את בעלי, אחרי הערעור בבית המשפט העליון, סיפר לי על מה שעשו לו ביום ששי, היום בו החל הערעור: ה' בילו אותו יחידי לאחד מי בתי-הכלא בפרוודור ירוש' לים, אחרי ששני הנאשמים הופרדו ממנו, וכלאו אותו עד ליום ראשון בבוקר באחד התאים, ככול בידי וברגליו. רק בשעות האכילה הסיירו את כבלי.

הם אומרים שהוא מתכוון למרוז. זוהי שטות: בעלי יחיד, כלוא בצינוק. הסיפורים על מרד מכתונים להפעיל עליו לחץ כדי שיונה במעשים שלא עשה, וכדי שיעליל על אחרים מה שחוקריו רוצים ממנו שיאמר. לדן שמר ולואב אקשטיין ישנם תנאים אחרים לגמרי. הם מתהלכים חופשיים במשך כל היום, ובתאם הותקן מכשיר ראדיו. מר-חבי מנהל בית-הסוהר, אמר לבעלי שבגם לו אפשר להביא ראדיו, אך כשהבאתי את המקלט גירש אותי תורג'מן, אחד הקצינים, וציחה עלי להסתלק עם המכשיר.

פיוז לשעתיים. כל התלונות נורקות לפת, המשיכה אסתר מנקס לספר, "כשבא באחד הימים אברהם דשא, סגן נציב בתי הסוהר לכלא רמלה, אמר לבעלי: לא יכולנו להתקם בך כשאתה בתוך, עכשיו נעשה זאת, כשאתה בפנים." בעלי אינו מקבל אף אחד מהתנאים ה' ניתנים לאסירים אחרים. במקום להוציא אותו לטיול יחד עם כל האסירים, היו מוציאים אותו לחצר קטנה סגורה, למשך שעה אחת, כשהוא ככול בידי וברגליו. אחרי שהשופ' טים העליונים ספקו לשפר את תנאיו, הג' דילו את זמן הטיול לשעתיים, כשהוא בלתי כבול, אולם לא הוציאו אותו מן הצינוק ולא שיפרו את היחס אליו.

מינוטים

אבותיהם של 46 ילדים

(ראה הנידון). אלה הן פעולות-שיגרה של המשטרה,

ככול בידי וברגליו ומוחזק בידי בלש, בצאתו מבית-המשפט אחרי אחת ה' ישיבות.

COOL RON
קל כנוצה - בלתי מתקמט

אידיאלי לקיץ
ליי

ז'אקטים - 38.500
מוכנסיים - 21.500
מויאמני חולצת הקיץ הקוריה - 7.950
ז'אקטים קלים - 14.950
מוכנסיים קלים - 11.250

DUPONT INHIBITOR

MADIM HEMDENMATZ
TEL AVIV 56 ALLENBYRD.

בית האופנה לגברות ולגברים

מבצע הארץ להפצת תקליטים

9 תקליטים משובחים במחיר של 6 תקליטים

זוהי ההצעה שהארץ מציע לך. כאשר ניתנת לך האפשרות לרכוש תקליטים משובחים במחיר של 10 ל"י כל אחד במקום המחיר הרגיל של 14 ל"י. "הארץ" מציע לך בתנאים נוחים באופן בלתי רגיל תשעה תקליטים הכוללים יצירות של בטהובן, מנדלסון, צ'יקובסקי, ליסט וברוך, ושתי אנפרות מפורסמות של ורדי ופוצ'יני.

ההרשמה בסניפי "הארץ" בערים, הסוכנויות במושבות ובתחנות ההרשמה בכל חלקי הארץ.

התקליט הראשון בסידרה - "ארואיקה" לבטהובן - כבר הופיע ונשלח לתחנות ההרשמה לחלוקה. התקליט השני בסידרה - קונצרט לפסנתר של צ'יקובסקי והפנטסיה ההונגרית של ליסט - יופיע בקרוב.

הכנס מוסיקה טובה לביתך

למדו שפות

מחר נביסודיות בבית-הספר לשפות. קדימה - תל-אביב. ב' ינואר 74. טלפון 20314

אנו פותחים:

- א) אורפניות לאנגלית ללימוד מיוחד (2 שעות ביום) למתחילים ולמתקדמים ומוג לשיחה (Conversation) למשחלפים על-ידי מורים מאנגלית.
- ב) קורסים לעברית. אנגלית וצרפתית למבוגרים מכל דרגת חידוש וקורס מיוחד לשיפור הכתיב העברי.
- ג) קבוצות לאנגלית לתלמידי בתי-ספר ג' ו' ו' יסודיות, ה' ו' ח' תיכונית, לפי שיטה קלה.

פרטים ותרשומה: מ' ע' 22 - לוח 2 - 28 בשרי (ירושלים)

אותנו המטרה ליד שפרעם והחזירה אותנו, יחד עם שאר הנוסעים. את המכונית החזירו ויררו יריקות, ועלינו ציוד ללכת ברגל. שאלנו את הקצין (הערבי) הנגנו חזרה על סמך איזה חוק הוא מונע בעדנו לנסוע לנצרת. הוא השיב: זוהי המטרה, עליכם לציית. חזרו הביתה.

נשים לרחמות. בחדר גדול בכפריא סיף התכנסו חצי תריסר נשים צעירות מוקפות עשרות ילדים. אחת היתה הרה, רובן היניקו תינוקות. כיאה לנשותיהם של בעלים קומוניסטיים, לא הקטירו הנשים ה' צעירות על מנהגי קדם, לא פרשו מחברת הברברים הרים, דיברו עמם סניגים אל פנים. אחת מהן היתה פאטמה שיחאדה הבלונית, דת, אשתו הגאה של מוכיר המועצה ה' מקומית (מוסלמי, שאינו קרוב משפחת שתארה הנשיה, שהיא נוצרית אורתודוקסית). אחרי מעצר בעלה, נשארה פאטמה לבדה עם ארבעת ילדיה.

או מדוכא. יתכן שכמו רוב אנשי הכפר, בני כל דתות המעטים במדינה, התגאה בשקט ככל שמספר העצורים בכפריאסיף הוא יחסית אחד הגדולים בארץ. בעיני המעט הערבי, במאי 1958, היתה זאת כמעט תעודת כבוד.

חברי המועצה, ביניהם נציגי מפא"י ו' מפ"ם, החליטו פה אחד לתבוע את שיחרור עצורי מק"י. היה זה הישג גדול של המימשל הצבאי.

המון יהודים טובים. מתפרעי מק"י הוגלו לצפת! אמרה הכותרת בתוך הערב העברי, שהיה מונח על הארץ. מסביב ישבו 16 הגולים. אף לא אחד מהם הספיק להת' פרץ. כי כולם נעצרו לפני האחד במאי.

עצם היותם בעיר-ההר שטופת הרוח היה אחד הסאראוסכסים של המימשל הצבאי, המסביר את כל מעשיו בנימוקי בטחון ה' מדינה. במשך עשר שנות המדינה לא הור' שה איש מן ה' לבקר אי פעם בצפת —

מצא את אחיו הצעיר ג'מיל וכמה חברים אחרים. זה היה ערב האחד במאי. במשטרת עכו נודע להם כי חושדים בהם כי ליכלכו את דגל המדינה בגללי בקר. העצורים הכחישו בלעג שהם, חברי מסלגה מושבעים ואחראיים, יעסקו במעשה כה יל' דותי.

טוען שחאדה: "קצין המשטרה ברגמן רק הביט בי. קצין שני בשם זאב צחק, ואילו השלישי, שלבש אורחית, היכה אותי ביד השטוחה על הצואר. הם צעקו עלי: מקומך אינו כאן, לך לנאצרו!"

כעבור כמה שעות הועבר יוסף, צעיר יפה-תואר, בעל שער מקורזל ושפם מטופח, לצינוק. למחרת נמסר לו כי האישום של ליכלוך הדגל בוטל. תחת זאת הוצא נגדו צו מעצר מינהלי, בשם בטחון המדינה. גורלו של אחיו ג'מיל (19) לא היה שונה. בשעת חקירתו הוכה לדבריו עלידי הסמל מס' 3791. "לך לכל הרוחות, איש אינו

איבראיהם, חבר מועצת העיר נצרת. עד לפני חודש עבד במשרד החקלאות. ששה מתוך 15 חברי המועצה נעצרו או הוגלו. כך שאין עוד מנין חוקי לעיריה, ופעולתה משותקת. איבראיהם סבור שזאת בדיוק היתה מטרת הפעולה.

הצינוני הסך אויב. הגולים נידונו לשלושה חודשי גלות. במשך זמן זה יס' פיק אסחב דאוד, צייר חובב מנצרת, ל' צייר תמונות רבות של הגוף היפה, המשתקף מבעד לחלון המסורג של החדר. גם יוסף אנדאוס סמעאן מן הכפר אבריסאן מודאג פחות מחבריו. רק היום קיבל הודעה כי שכ' ניו בכפר חברו יחד, זרעו בשבילי 15 דונם אדמת טבק. אולם רוב שאר הגולים הם שכירים, שאינם יודעים מה יאכלו ילדיהם. לא רחוק מעיר-הגלות שוכן הכפר גיש (גושיחלב). אין בו אף קומוניסט אחד. אולם בכפר שוכנת בעיה, המטילה אור על רקע המאבק כולו.

הלכתי אל המושל הצבאי, יעקוב מחרו", סיפרה פאטמה, "ביקשתי רישון ללכת ל' בקר את בעלי. אמרו לי שהוא עצור במחנה הריכוז בגליל. אחרי שבכיתי, דחו אותי מיום שני ליום חמישי. באותו יום נתנו לי רישון ליום אחד לנסוע לגליל. כשבאתי לשם, כבר לא היה בעלי שם. העכירו אותו לצפת."

השבוע הלכה פאטמה שוב למשרד המושל, איימה עליו שתביא את כל ילדיה ותערוך במשרדו שביתת-רעב, אם לא תורשה לבקר אצל בעלה. "או שיעצרו אותנו, או שישח' ררו את בעלי", קראה. "מישהו צריך לתת לנו לאכול!"

המושל חיך, אמר שכבר נקט באמצעים כדי לחסל הפגנה אפסרית של הנשים.

"ירדי הגליל" מאיימים. לשם מה נאסרו בני כפריאסיף, ביניהם שני חברי המועצה המקומית ומזכיר המועצה? אין ספק שרובם היו קומוניסטים פעילים. כן אין ספק שלא השתתפו בהפגנות האחד במאי בנצרת — כי רובם נעצרו עוד לפני ההפגנה.

רוב תושבי הכפר משוכנעים כי המימשל רק ניצל את ההזדמנות כדי לשתק את המועצה המקומית, המבוססת על קואליציה עם הקומוניסטים. אחרים סבורים כי היתה זאת נקמה במועצה, שעמדה בתוקף רב מדי על דרישות הערבים.

יני קוסטוני ינני, יושב-ראש המועצה, הוא ההיפך הנמרז מקומוניסט. הוא ערבי טי' סוסי מבני הדור הקשיש, החובש טרבוש ולבוש מכתפות. קלסתר פניו מעיד כי הוא צאצא משפחה יחזית מתורכיה. במשך 25 שנה מנהל ינני את המועצה המקומית, וזכה לפרסיוקרה גם מיד ממשלת המנדט וגם מדי שר'הפנים הישראלי. תמונתו של השר שפירא, בשעת טכס הגשת תעודת' ההצטיינות לזויה לתפארת במשרד המועצה, הכד מפה המראה כיצד קוצצו גבולות הכפר. ינני ממשט בדיבורים, שוקל היטב כל מילה היוצאת מפיו. "הם מתיחסים אלינו בצורה זו", אמר, "מפני שהם מתיחסים רע למעט הערבי בכלל. אם הם מתיחסים אלינו ביחס מיוחד, הרי זה מפני שאין אנחנו ששים למלא הוראות שאינן נראות לנו. אנחנו משתדלים לעשות רק מה שמועיל ל'2500 תושבי הכפר."

מטעמי בטחון. עתה נאסר על כולם לצאת מצפת — שוב מטעמי בטחון. בבטחון של המימשל הוא מושג גמיש מאד.

ראשונים באו אנשי כפריאסיף. הם הור' בלו לצפת במכונית המשטרה, הורדו בעיר ונצטוו למצוא לעצמם מקום מגורים. שם נצטוו לבלות את הלילה מבלי לצאת, משקיעת החמה עד זריחתה, להתייצב פעמיים ביום בתחנת המשטרה.

לאיש מהם לא היה כסף. לאיש מהם גם לא היו בגדים או תפצים, מלבד ה' בגדים שלבשו בשעה שנעצרו לפני שבו' עיים. הם שכרו חדר בביתו הישן של הליל כהן, מחתיקי צפת. בחדר זה, כגודל חדר רגיל בתל-אביב, רובצים 16 איש כמו ב' קופסת-סרדונים, על מזרונים המכסים את כל הריצפה. ממה הם חיים? יידיים "דמו' קראטיים" תורמים להם סכומים קטנים. ב' כסף זה הם קונים מצרכים פשוטים, אוכ' לים בצחא. "יהודים טובים נתנו לנו שמי' כות וסדיניים. יש כאן המון כאלה!"

ה'16 הם אבות ל'64 בנים. לחמשה מהם נשים הרות. אחד היה בטוח כי בינתיים ילדה אשתו, אך לא ידע אם הוא אב לבן או לבת. המשטרה לא הרשתה אף למישהו מקרוביהם לבקרם.

בכל זאת שורר בחדר המסורג מוראל גבוה. הגולים, רובם משכילים, כמעט כ' לם דוברי עברית שוטפת, מוצלים את הזמן לזיכוחים רעיוניים, כדוגמת גולייסיברי בימי הצאר. לקומוניסטים המשבעים שביניהם ניתנה ההזדמנות הרביץ תורה בגולים הפחות משוכנעים, וגם בקומץ הגולים ש' אינם קומוניסטים כלל, שנלכדו במקרה ב' רשת. אפשר לסמוך על כך שהחתייה ה' משותפת תעלה לא רק את קרנם בעיני הציבור הערבי, אלא גם תחוק את שרשיהם במק"י.

צריך אותך כאנו" גיסה הלה להסביר לו, בעזרת מלים גסות בערבית. לרוע מזלו של המימשל, מאפשר חוק המדינה לעצירים אדמיניסטרטיביים לפנות לועדת-עירעורים, בה חבר שופט. כאשר ניגשו העצירים מכפריאסיף לעשות זאת, פשטו בוטלו נגדם צויה-המעצר. תחת זאת הוגלו לצפת.

לפי החוק, אין שום עירעור על סקודת' הגליה.

במחון? מה זה? המשלוח השני, שבא מנצרת, היה גם הוא מורכב מאנשים ש' נעצרו לפני האחד במאי.

גיבור חבורה זו הוא רדואן ג'ריג'ורה, גבר קשיש (58) שאיש אינו יודע כיצד וזה לכבוד. הנגר התמים, אבי שבעה ילדים, אינו חבר מק"י. "אמן אל-דולה? בטחון המדינה? מה זה?" שאל. לקול צחוקם של האחרים. הקרחת המאירה והכרס המטופחת של רדואן מוסיפות להופעתו המשעשעת. אחזים צחקו עד דמעות.

"חאלה, זה לא מצחיק", התרגו רדואן, וכעבור רגע נדבק בעצמו בצחוק. הוא נק' רא לישביה של פעילי ההסתדרות בנצרת. שטיפלה באירגון ההפגנה ההסתדרותית ב' אחד במאי (שהיתה למעשה הסגנת מפא"י). בדרך לישביה זו נאסר.

פחות משעשע היה גורלו של כליל דחיל חאמד, פועל בית-החרושת לסיגריות בנצרת, שחלה בדיזנטריה עשרה ימים לפני האחד במאי, שכב בביתו קודח בחום. גם עתה נראים סימני המחלה בבירור בפניו. "לקחו אותי מן המיטה. לא רצו לשמוע לדברי ולדבריי אשתי, לאחותי המבוגרת, שגרה אצ' לי, ולחמשת ילדי. הובילו אותי לבית-שאן ואמרו לי שאני מסכן את בטחון המדינה. כעבור שבוע שיחררו אותי, אך עצרוני שוב ושלחוני לצפת. במשטרה התייחסו אלי טוב, הזמינו אלי פעמיים את הרופא. אבל כאן איני יכול ללכת לרופא, כי אין לי כסף."

המנהיג הבכיר בחבורה הוא עבד אליג'ני

16 הגולים הערבים בחדרם בצפת. בני עומד למות, ואתה רוצה שאשמש בחתונת בתך?

באחד הבתים גר קיסר איבריהם, מוכתר כבר בירעם, שתושביו גורשו לגיש הסמוכה ובתיו הופצצו מן האחיר כדי למנוע בעד בית-המשפט העליון לצאת על החזרת ה' תושבים. כאשר ערכו השלטונות השבוע חגי-גת'עשור בגיש, נעדרו קיסר וכל שאר בני בירעם, בני העדה המארונית.

סיפר קיסר, בעל עור בהיר, עיניים כחור' לות ושערות בלונדיות, כמו כל בני מש' פחתו, הדומה למשפחת-איכרים אוסטרית או הונגריה: "הזמינו אותי. סיפרתי להם סיפור. איש אחד יושב ליד בנו הגוסס, כשבא אליו שכנו ודורש ממנו בתוקף לבוא לחתונת בתו. ענה האיש: בני עומד למות, ואתה רוצה שאשמש בשמחתך?"

על שולחנו של קיסר מונח מכתב, ה' כתוב על נייר-המכתבים הרשמי של קיבוץ ברעם, משק של הקיבוץ הארצי השומר הצעיר, היושב על האדמה ממנה גורשו התושבים המארוניים בכוח בניגוד לחוק, אחרי תום הקרבות. הקיבוץ מתלונן על כי ערבי בירעם רועים את עדריהם. "על ה' אדמה השייכת לנו", הם מאיימים כי יאחזו באמצעים חמורים מאד, אם לא יפסיקו מנהג פסול זה.

בעכו מתגורר ראש העדה המארונית, ב' כנסיה עתיקה שחלקה נבנה עוד לפני תקו' פת הצלבנים. אומר אבונה ("אבינו") יוסף סוסאן: "לפני עשרים שנה קם הפאטריארך המארוני בלבנון ותמך בסומכי בהקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל. עכשיו נמנה הפאט' ריארך המארוני בלבנון עם ראשי הדורשים את הצטרפות לבנון לרפובליקה של גמאל עבד אל-נאצרו!"

המועצה המקומית החליטה פה אחד שלא לארגן חגיגה אזונית לכבוד העשור, כי דרישת השלטונות. הכפר, שאין בו מים ו' חשמל והגדוש בפליטים שגורשו בימי ה' מלחמה מן הכפרים הסמוכים, טען שאין לו כסף לכך. מתוך 6000 הדונם שהיו שיי' כים לאזורה-השיטוט של המועצה, הוציא משרד-הפנים 4000 דונם, כך שאנו יכולים לגבות רק מסים מעטים. לכפר לא היתה מעולם די אדמה. בימי האנגלים עבדו רוב בני הכפר בסקידות. במדינה אין כמעט סקידים ערביים. האנשים שהיו סקידים הולכים עבשו לעבוד כסופר-עליונים בישובים היהודיים הסמוכים, אם יש עבודה. מנין נביא כסף לחגיגות אזוניות?"

אין ספק כי החלטה זו היתה הפגנה שקטה נגד הממשלה, אשר סירבה לתת לכפר החלטה לבנות בית-ספר, להניח קו מים ולחבר את הכפר לרשת-החשמל, המסקת את צרכי הישובים היהודיים בסביבה, ביניהם מושבי-עולים שהותקן להם חשמל עוד לפני שבא המתישב הראשון.

בתשובה להחלטה קיבלה המועצה מכתב-איום ערבי, תחום בשם "ילדי הגליל" שניבא כי "יהיה אסון חדש". מכתבי-איום כאלה הגיעו לאנשים רבים ברחבי הגליל. לינני ינני אין זמן רב לדבר עם עתונאים. מאחר שהמשטרה עצרה את מזכיר המועצה, עוסק ראש-המועצה הקשיש בשלומים וב' עבודה המשרדית. אולם הוא לא נראה מיואש

המועצה המקומית החליטה פה אחד שלא לארגן חגיגה אזונית לכבוד העשור, כי דרישת השלטונות. הכפר, שאין בו מים ו' חשמל והגדוש בפליטים שגורשו בימי ה' מלחמה מן הכפרים הסמוכים, טען שאין לו כסף לכך. מתוך 6000 הדונם שהיו שיי' כים לאזורה-השיטוט של המועצה, הוציא משרד-הפנים 4000 דונם, כך שאנו יכולים לגבות רק מסים מעטים. לכפר לא היתה מעולם די אדמה. בימי האנגלים עבדו רוב בני הכפר בסקידות. במדינה אין כמעט סקידים ערביים. האנשים שהיו סקידים הולכים עבשו לעבוד כסופר-עליונים בישובים היהודיים הסמוכים, אם יש עבודה. מנין נביא כסף לחגיגות אזוניות?"

לך לנאצרו! יוסף שחאדה, חבר המועצה המקומית של כפריאסיף שטען מק"י נעצר במסדרון בית המועצה. שני שוטרים אסרוהו, טירכו לתת לו להחליף בגדים או להיפרד מאשתו. במכונית המשטרה

עלילותיו של י.ב.

החובב לשען מרחוב המלך ג'ורג' בתל-אביב להשתמש במגרש, כדי להכנס לשיכון קבוע. אחרי חיפושים קצרים, מצאו השניים קבלן דירות תל-אביבי שהסכים להקים בית משותף גדול, להקצות להם תמורת המגרש שתי דירות-חינם משוכללות בבנין החדש.

משהוקם הבנין, נכנסו בנציוני וכהן איש-איש לדירתו. השותפים הפכו מעתה גם לשכנים. היחסים בין השניים נתהקרו יותר ויותר. חוג מכריו של בנציוני גדל והלך, כדבדבד עם הקמת דירתו החדשה ופיתוח כשרונות הציר שלו. למסיבות הגדולות שהיה עורך בדירה המרווחת, היו מזומנים מחוג למשפחת כהן השכנה, גם ציירים רבים, אמנים ואנשי רוח, אותם הכיר בנציוני בתערוכות ציור ובמועדונים סגורים כמו מילוא. המסיבות נערכו ביד רחבה, אף כי דעתו של אחד מארחיו, לא עלה על צילו של ספק כי בנציוני מתפרנס ממקור הכנסה בלתי ברור, אך יציב למדי.

★ ★ ★ ציור משוטט בדיקה

שנים אחדות אחרי שהקים את הדירה החדשה ברחוב ז'בוטינסקי, נישג בנציוני, שעדיין לא עסק בשום עבודה קבועה, למבצע חדש. למכריו הקבועים ולידידיו היה מספר בהתלהבות על פרטי המבצע: הקמת דירה מפוארת בת שלוש קומות, באחד מ' רובעי העשירים בצפון תל-אביב.

בנציוני בעצמו עסק בכל פרט ופרט מחלקי הבנין. תכנית מוקנת לו הרחלה, שהיתה עתידה לעלות מאה אלף לירות עד להש' למתה, היתה מוצבת בחדר האורחים של דירתו. הקבלן שביצע את העבודה לא הת' אונן כמעט אף פעם על עיכוב בתשלומים, בהתאם למועדי פרעונם כפי שנקבעו מראש. לפעמים היה מתעכב, מפני שנמצא באותה תקופה בחוץ-לארץ, סיפר הקבלן.

הנסיעות לחוץ-ההלל בשלוש השנים ה' אחרונות. מכריו וידידיו של בנציוני לא תמהו מעולם על הנסיעות התכופות, כי כמעט מכל לקח הצייר גם את אשתו. כי כמעט כל אחד מחוג מכריו של בנציוני היה יוצא לחוץ-לארץ באמתלה זו או אחרת, מדי שנה בשנה. העובדה כי אחד מאנשי החוג יוצא יותר מפעם אחת בשנה את המדינה, לא העלתה חשדות.

עבודת הבניה בחילה החדשה ברחוב בני-משה, לא נפסקו אפילו לרגע. אולם גם בעיצומה של הקמת הבנין החדש, לא הפסיק בנציוני מלעסוק בציור. רק לפני חודשים אחדים - מספרים אנשי המוזיאון בתל-אביב - הקים מהומה עצומה, בגלל סירובה של ועדת התערוכות לקבל את עבודותיו לתצוגה הכללית.

★ ★ ★ ציור מבוער לחזון

אחד מזילות החזון, לפני כ-3 חודשים, הבחינו שכנים בדמות חשודה של הסתובבה בין הצריפים בשכונת נווריה שבצפון תל-אביב. השוטרים שהוזעקו ל' מקום, עצרו גבר לבוש בגדים נאים, שלא יכול היה להסביר את סיבת המצאותו ב' שכונה הרחוקה מביתו.

בנציוני נעצר ונפתח נגדו תיק באשמת שוטטות. אולם, מבלי לפתוח בחקירה מקי' פה ועל סמך בקשה חסרת-ביסוס, הסכים ראש הענף הפלילי אריה שמילגובסקי לסגור את התיק, אחרי שהתקימה ישיבה אחת בפני שופט השלום בתל-אביב.

שוב היה בנציוני חופשי לנפשו. בכל יום ראשון היה מוביל כמה ציירים מכירים ב' מכונית האירו וייליס החדשה שרכש, לסיור במקומות נוף יפים ברחבי הארץ. בשאר ימות השבוע, היה קם קרוב לשעות ה' צהרניים, יוצא מיד לחילה הנמצאת בבניה, כדי להשגיח על ביצוע נכון ומדויק של מרתף היין, או על כתיבת האור של האטליה הנהדר בקומה העליונה. "צריך לדעת את סוד החיים", אמר לידידיו, שניסו לחקרו מהיכן הוא מוצא את המקררות למימון הארמון המפואר וחיייו חסרי הדאגה.

לפני כשבועה שבועות שוב נעצר בנציוני, בתוך מרפסת אחד הבתים ברחוב ברטנור בתל-אביב. "אני צייר חובב", הסביר לסמל הניידת שהוזעקה למקום על ידי אחד ה' שכנים, שהרגיש בתנועה חשודה על מרפסת

מזוי בשטח זה, נחבל ישראל הצעיר לעבור בה במחלקת המדינות והמיפוי הממשלתית. אשתו מספרת כי הבריטים, שהעריכו את כשרונותיו, הסילו עליו בתקופת מלחמת העולם השנייה משימות חשובות ביותר מ' שרטוט מפות צבאיות סודיות ועד ציור שטרי כסף ומטבעות מנטוריים.

ישראל לא הסתפק בכשרונותיו ועבודתו בשרטוט. כבר בתקופה בה עבד במחלקת המדינות הממשלתית, היו כמה ממקורביו מתחכי קרקעות: באמצעותם היה קונה ו' מוכר שטחי אדמה שונים בתל-אביב, בבתי-ים ומעבר לירקון.

בשנות השלושים, כשעבודתו במחלקת ה' מדינות הממשלתית הפכה להיות עבודת-קבע נשא ישראל אשה, גננת במקצועה, אתה יחד התגורר במשך עשר שנים בביתו של סעדיה שושני, חבר מועצת עיריית תל-אביב. באותו בית, ברחוב הלינסקי 69, מחזיקה אשתו של בנציוני גן ילדים משגשג, הקיים גם כיום, בהנהלתה. בגן זה הצטיינה בניחול זול - למרות שמספר הילדים עצום, לא העסיקה בו גננת-עוזרת, אלא נערות זולות ובלתי-מקצועיות.

השרטט הצעיר והמצליח עשה חיל. רק כחם אחד מעיב על תולדות חייו הבהירים, עד לקמת מדינת ישראל: בשנת 1944 נעצר ונכלא בידי ממשלת המנדט ואף הובא לדין באשמת "כניסה לבית מגורים מתוך כוונה לגנוב". בנציוני שנתפש כשבידו שעון, נשפט והורשע בתיק זה. בית המשפט, שהתחשב בעברו הניקי, הטיל עליו קנס של חמש לירות וערבות להתנהגות טובה למשך שנה אחת. בכל זאת, שבחו חבריו של בנציוני ל' עבודה את השרטט הכשרוני, למרות שהת' נהגותו ויחסו אליהם לא היו מן המשופרים ביותר. רבים מהם אפילו לא ידעו על פרשת המשפט הגניבה.

משהוקמה מדינת ישראל, היה זה אך טבעי שישראל בנציוני, אחד המומחים בהא הידיעה לשרטוט מפות בישראל, יתייצב מיד לציירת העם. בתור שכזה, קיבל בנציוני על עצמו הדרכת קורס סודי לטופוגראפיה. כשחזר בנציוני ממסעו זה, לא חזר עוד לעבודה במחלקת המדינות הממשלתית. חבריו לעבודה יכלו רק לשער מהי הסיבה: "תארתני לעצמי שבנציוני הצליח לעשות קצת כסף בתקופת השליחות", אמר אחד.

★ ★ ★ מקור הכנסה יציב

מרות שהיה מחוסר מקום עבודה קבוע, נראה היה למכריו ולחבריו כי ישראל בנציוני אינו סובל ממחסור כלשהו. השרטט המוכשר פיתח את כשרונותיו בכיחן חדש לגמרי: בשעות בהן היה פנוי משיחות ארוכות עם מתחכי קרקעות וספסרי דירות אתם ניהל שורה של עסקים בלתי ברורים כל צרכם, עסק בנציוני בתחביבו החדש: הציור.

אולם, למרות שבנציוני התייחס לציור ברצינות הכי גמורה, לא היה יחסם של האמנים המוכרים דומה לשלו. נסינותיו להכניס את עבודות הציור שהשלים לתע' רוכות האמנים הכלליות, או בקשתו להכנס לאגודת הציירים, נתקלו בהתנגדות. הוא מציר כמו ילד מפגור, התבטא באחת ההזדמנויות צייר מפורסם. הערכה שלילית זו לא מנעה מציירים רבים לבקר בביתו של בנציוני לעיתים קרובות, להימנות על ידידיו הקרובים ביותר. "זוהי טעות איומה", אמר השבוע צייר מפורסם, כשנודע לו על מעצרו של ידידו. "זוהי כהדאי סנסאציה חסרת-יסוד של העתונות הצהובה..."

נראה היה שבנציוני ערך באחד הימים עסקים מוצלחים מאד כשטח המגרשים ו' הדירות, כי בתקופה מסוימת נעלם הצייר הטריון מחוגיהם של העוסקים בספרות. "התחלתי לצייר", אמר בנציוני לספסרים שהיה נפגש אתם לעיתים ברחוב, "אני לא עוסק בתיווך יותר". באותה תקופה המשיכה אשתו לנהל בהצלחה את גן הילדים הגדול שלה ברחוב לוינסקי.

הוראות המשטרה במקרים כאלה הן ברורות ביותר. הבלשים הוזעקו בטלפון את סגן מפקח מחוזי אריה שמילגובסקי-נאור, ראש הענף הפלילי מחוז תל-אביב. "אדם שנעצר במסיבות ששונות הציע לנו 1000 לירות שוחד", מסרו השוטרים למפקדם.

תוך זמן קצר החלה החקירה. עוד לפני שהספיק שמילגובסקי להגיע למטה, החליט העציר לספר את האמת: "באתי לחצר בה נתפשתי במטרה לפרוץ לדירה שבקומת ה' קרקע", סיפר לחוקריו, "פרצתי הלילה לש' לוש דירות אחרות, אך לא מצאתי בהן כלום".

הסיפור שנאמר בפשטות כאילו היה מעשה של יום-יום, הדהים את השוטרים. הם סרבו להאמין שהגבר הישן לפנייהם הוא פורץ מועד. אולם שמילגובסקי שהגיע למקום, פיזר את ספקותיהם. מתוך מבטו ושאלותיו, לא היה ספק כי הוא מכיר כבר את העציר היושב לפניו.

החוקרים החלו בגבית הורעה מן העציר. אחרי שחתם עליה יצא ישראל בנציוני יחד עם חוקריו לדירתו. לעיני השוטרים נתגלתה דירת פאר משוכללת, מרוהטת ברהיטים ה' יקרים והטובים ביותר. אשתו של ישראל בנציוני פתחה לפנייהם את הדלת, כשמשאר חדרי הדירה מציעים אל האורחים הבלתי-קראים שלוש בתי המשפחה האחרים: ילדיו של בנציוני.

במשך עשרת הימים ממעצרו ועד להארכת פקודת המעצר נגדו בבית משפט השלום בתל-אביב, העביר בנציוני את חוקריו ה' משטרה יומם ולילה. כשהודה בתום עשרת הימים בכיצוע 160 התפרצויות במשך ארבע השנים האחרונות, לא תמה עדיין כנראה פרשת האדאיות של הפורץ העשירי, בעל הדירה המפוארת והחילה המהודרת בת שלוש הקומות הניצבת עדיין בבניה.

★ ★ ★ מפות סודיות וקורס סודי

ישראל מנשקוביץ' נולד לפני 47 שנים בליטא. הוא עלה לארץ-ישראל יחד עם הוריו בעודו ילד, והשתקע יחד אתם בירושלים, מקום בו הם מתגוררים עד היום.

כבר היותו עלם, התבלט ישראל בכש' רונותיו המגננים והבולטים. אחרי שסיים את חוק הלימודים שלו בבית-ספר תיכון, מימנו הוריו את לימודיו במקצוע השרטוט.

עם ידיעות מקיפות בשרטוט וכשרון בלתי

כנים מודיעים על תנועה חשודה בחצר הבית מספר 41 בשדרות הקרן הקיימת. קריאה תמימה זו, שנתקבלה בכל ניירות הצפון בליל שבת, לפני עשרה ימים, הביאה בעקבותיה את אחת מפרשות הפסע המקוריות ביותר בתולדות מדינת ישראל. יום ששי הוא אחד הימים השקטים ביותר לשוטרי תל-אביב. משום כך, משנתקבלה ההודעה השגרתית ממוקד המחוז, מיהרו לשדרות הקרן הקיימת כל הניירות שהיו פנויות באותה שעה.

הניידת הראשונה שהגיעה למקום היתה זו של מדור הביולוש המחוזי. הבלשים בב' גדים אורחים הקיפו בתמרון שיגרתית את החצר החשודה, כששניים מהם ממחרים לה' כנס פנימה. בתוך החצר מצאו הבלשים שמש ונחום פדהצור גבר בעל קומה בינונית ומוצק, שהסתכל בהם בעינים בוהות. "מה אתה עושה כאן ארוניז' שאלו אותם הבלשים, כשהם בטוחים כבר בעצם שלא היתה זו אלא אועקת שרא. לא היה להם אפילו צל של ספק כי הגבר לבוש הדהר, שכל הופעתו העידה כי מעולם לא היה ולא יהיה פושע, נודמן לחצר ללא כל כוונת זדון.

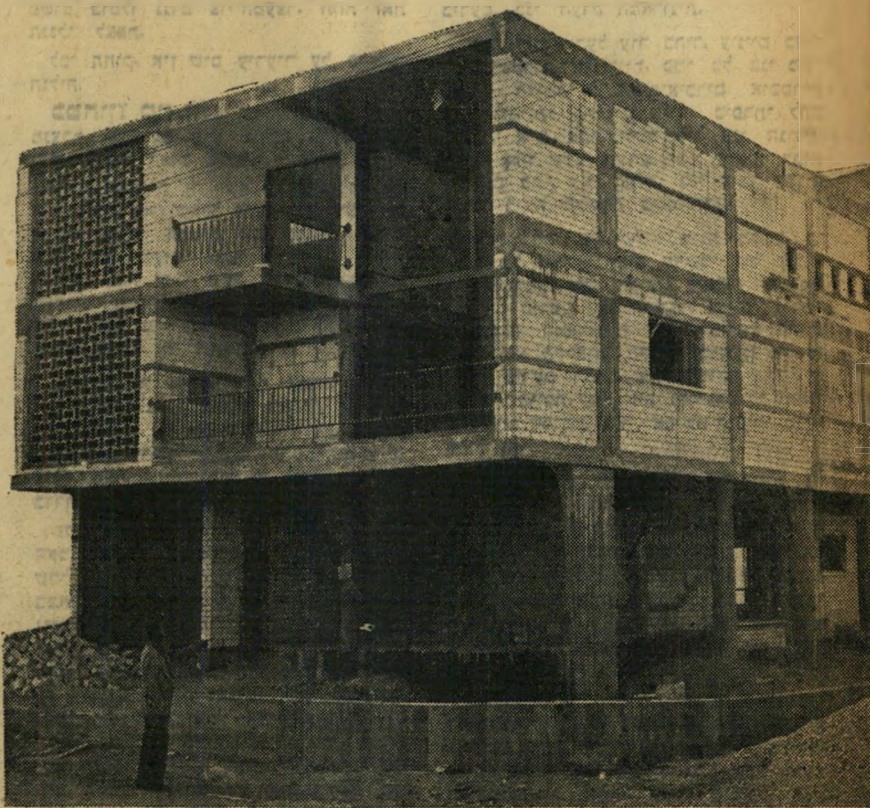
"עזבו אותי. אני אתן לכם אלף לירות", השיב האיש, כשהוא משליך חפץ כהה בידו האחת. הבלשים הוזדקפו בתמהון: גם ה' תשובה המשונה וגם החפץ שזנרק, עוררו את חשדוניהם כהרף עין. מבט נוסף והם הבחינו בידיו של האיש, שהיו מכוסות ב' כפפות. בחיפוש מהיר, לאור פנסים, נמצא מברג קטן בתוך השיחים.

הבלשים לא רצו לחקור יותר. הם אספו את המברג וציוו על האיש ללכת איתם למשרדי מדור הביולוש. כשהסבירו לו שמש ופדהצור כי הוא נמצא במעצר, זכו להפתעה נוספת, השניה, אך לא האחרונה באותו ערב: "יש לי מכונית בחוץ", הסביר להם העציר, "אני אסע בה למשטרה".

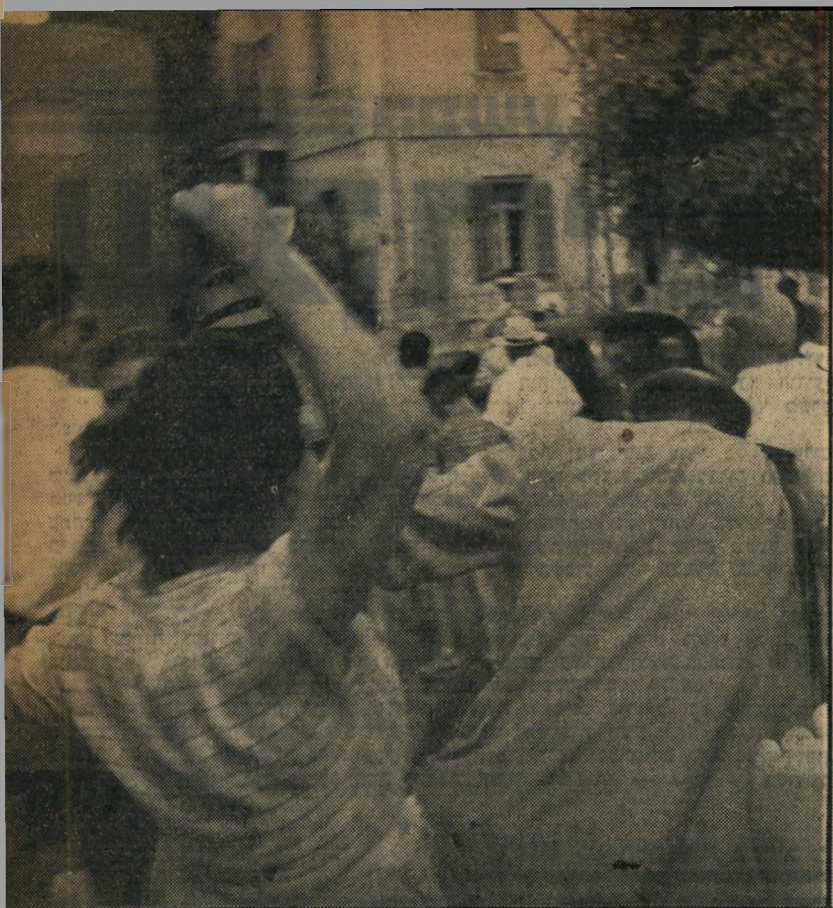
בחוץ, במרחק כמה בתים מהחצר בה נעצר, חנתה מכונית אירו וליט מפוארת. כששוטר מזוין לידו, יצא העציר בחליפה ההדרה ובכפפות אל תחנת המשטרה.

★ ★ ★ ארבע דירות ללידה

משטרה החלה החקירה. העציר זיהה את עצמו: ישראל בנציוני, צייר מרחוב ז'בוטינסקי 70 בתל-אביב.

הארמון בן שלוש הקומות ניצב ברחוב בני-משה 16 בתל-אביב. קומת הקרקע תפוסה על-ידי בריכת-שחיה ואולם-ציור ענקי. הבית רשום על שם אשתו, עדה בנציוני, ואייאפשר להחרימו כדי לתחזיר את ערך-החפצים לקרובות הנגיבות.

האשה תוקפת

עדה בניציוני בבית המספס. כאשר הבחינה בצלם העתה נות פאול גולדמן, שהתכוון לצלמה (ימין), התנפלה עליו באגרופיה, בנסותה לשבור את המצלמה.

שכנו, "אני מסתכל מבעד לחלונות הבתים על מנת לצייר". על סמך טענה משונה זו שוחרר בניציוני פעם נוספת, מבלי שתפתח חקירה מקפת על נסיבות מעצרו והסיבות שהביאו צייר חובב להסתכל מבעד לחרכי תריסים וזים בשעות לילה.

★ ★ ★

כסף מזומן, זהב ותכשיטים

בפעם הראשונה נתגלו מקורות "פר" נסתו" של בניציוני בחדר החקירות של מטה מחוז תל-אביב. ההודאות שנשפכו על השולחן היו מדהימות: בניציוני הודה בזו אחר זו בביצוע 160 פריצות במשך ארבעה שנים האחרונות. "את כל הפריצות ביצעתי בעזרת מברג וכפפות", הסביר בפשטות ל" חוקריו, כשהוא מלחה כל הודאה בצחוק פרוץ.

בתחילה, סרבו החוקרים להאמין, אולם משייפ בניציוני פרטיפרטים על כל פריצה ופריצה, ואחרי שהחוקרים הישוו את הוד" אותו לתיקי הפריצות הבלתי סגורים שנמ" צאו בארכיון הענף הפלילי, הוברר כי אמנם ביצע בניציוני את כל הפריצות בהן הודה עד היום.

הצייר החובב והשרטט המוכשר, היה גם פושע מושלם. מבלי להעזר באיש, היה בניציוני יוצא בשעות הלילה המוקדמות ל" דירות הרובעים העשירים של תל-אביב, פורץ את דלתות המרפסת או את חלונות התריסים בעזרת מברג. על פי רוב, היו הדירות הנפרצות דירותיהם של מכריו וידידיו ה" רבים.

השיטה החביבה עליו: הוא היה מזמין ידידים עשירים למסיבה בביתו, נעלם במשך הערב לשעה קלה, פורץ לדירת אחד ה" משתתפים במסיבה, בהיותו בטוח כי האיש לא יפתיעו במלאכתו.

השלל היה תמיד אחיד: בניציוני לקח רק כסף מזומן, זהב ותכשיטים. את הכסף היה מכניס לחשבון הבנק שלו, את התכ" שיטים והזהב היה מוכר לצורפים שהיו מתיכים אותם מיד.

כשהצטבר בידי בניציוני שלל של פריצות מוצלחות אחדות ומשלא הצליח להפטר מן השלל, היה הצייר יוצא למסע קצר לחוץ" לארץ, ממנו היה חוזר תמיד עם מתנות שופעות לכל מכריו.

"חלק גדול מן השלל מכרתי לשכני, ה" צורף יעקוב כהן", מסר בניציוני בעדותו במשטרה. השוטרים יצאו מיד לדירה הסמוכה לדירת בניציוני, אסרו את יעקוב כהן ואשתו. כך השתלב גם הצורף מרחוב המלך ג'ורג' בתל-אביב בסיפור הבלשים הגדול של יש" ראל בניציוני.

★ ★ ★

נקמה אישית או האמת כונה?

ום אחר אחרי שהוציא שופט השלום יוסף זוהר פקודת מעצר נגד הצורף

המהלומות על גבו. הקהל, שהיה נוכח במקום, עצר את האשה, צעק לעומתה: "מי אשם שבעלך הוא גנב?" עדה לא הביעה עד כה שום רצון למכור את הבית, הרשום על שמה, כדי לחזור לקורבנות הצייר-הגנב לפחות חלק מערך הגניבות הרבות שביצע אצלם.

החברה עצמה נהגה השבוע בבניציוני ב" כפפות של משי. תחילה ביקשה המשטרה להסתיר את שמו, אך היא בעצמה נתנה רמזים כה רבים לעתונות על "הצייר", עד שרבות ידעו כעבור יום את זהותו של "י.ב.". המסתורי נהרו בשבת לארמונו כי יהודים אדוקים העולים לרגל להרציון. "מיבצע פירסום זול של המשטרה" אמר השופט בועם, וביטל את איסורי-הפירסום אף מבלי לשמוע את הצדדים.

ספק מתוך נסיון להתאבד, ספק מתוך תאו" נה בעקב המעקה הנמוך בגובה של 80 סנטימטר בלבד, התעורר כהן אחרי שעה ארוכה על שולחן הניתוחים בבית החולים בתל-השומר.

★ ★ ★

הווידה על שם האשה

אפילו חלק אחד מן השלל הרב שבניציוני הצליח לגנוב מתוך 160 הדירות שפרץ בשנים האחרונות, לא יכלה המשטרה לתפוש ולהחזיר לבעליו. בניציוני, שהחל להתנהג בשעת החקירה כבלתי שפוי בדעתו, גיהל את עסקיו האפלים דחקא בשכל רב: הוא השקיע את הכסף שגנב בבנין החילה המפוארת, בשעה שאת הוזהב והתכשיטים התיך או מכר בארצות אחרות.

"בעלי הוא קרוב החברה", ניסתה אשתו של בניציוני להטיל את האשמה על אגודת הציירים, שלא רצתה לקבל את בעלה כחבר, על המוויאון, שלא רצה להציג את תמונתו, או על משרד הדואר, שלא רצה להדפיס את ההצעות ששרטט לבלולים חדשים, "הוא אינו אשם במה שעשה. אחרים עשו לו את כל זה".

ההסבר הצדקני היה קלוש למדי. מה שלא יכלה אשתו של בניציוני להסביר היתה העובדה שבעלה דאג לרשום כל חלק של רכוש שהיה לו, כולל החילה שעמדה עדיין בבנינה על שמה שלה. "אני לא התעניינתי בעסקיו של בעלי", אמרה האשה.

הנאשם

בניציוני (ימין) מדבר באולם בית המספס עם פרקליטו, עורך-הדין גינזבורג, שעה קלה לפני שהוצאה נגדו פקודה למעצר נוסף של עשרה ימים, להמשך החקירה. המון רב צבא על דלתות בית-המספס, התפרץ בכוח אלולם.

ברחוב

צולם בניציוני עת יצא מן המספרה, שם התנ" לח. תחת שמירת שני בלשים, שקם ורציני.

שקרים במיצח

ותרת רדפה כותרת: הפקת הנחושת בתמונע תחיל בסוף 1957 הודיעו הדוברים לפני מיכצ'סוני, ההפעלה של מפעל הנחושת תחל בינואר 1958 הודיעו אחרי המיבצע. לקראת הפעלת המפעל בחודש פברואר השנה, פתח אחד ממומחי משרד הפיתוח מחקר מקיף שערך בנושא זה.

בחדש מאי 1958, שנה תמימה אחרי המועד המובטח וחצי שנה אחרי כל המועדים שנקבעו אחריו, לא החלה עדיין ההפעלה של מפעל הנחושת בתמונע. תחת לעסוק בפעולות ממשיות, שיבטיחו את ההרצה התקינה של המפעל ואת התנאים המתאימים להפעלתו לפחות בתחילת 1959, עסקו מנהלי חברת מחצבי ישראל, בחסותם של מנהלי משרד הפיתוח, בהקמת מסך אבק, מלחה בהכרות, הכרות נגד, הכחשות והשמצות שהיה מיועד כולו לכסות על האמפת הערומה שהתגלתה לעיני כל מי שטרם השבוע לבקר במפעל, 27 קילומטר מצפון לאילת: מפעל הנחושת בתמונע משותק.

כלפי חוץ, לפחות, לא הסריו העובדות הפשוטות את מנהלי מחצבי ישראל וראשי משרד הפיתוח. כמנהגם במשך כל שלוש השנים הארוכות, מאז הוחלט סופית על הקמתו המזווח על האמפת במיכרות שלמה הקדומים, המשיכה הנהלת החברה בהפרכת מספרים חסרי ביסוס, הודעות אופטימיות מבוססות עוד פחות, וטיפיה רבתי על הכרס.

דברי ימי מפעל הנחושת בתמונע רצופים הכרות ומספרים פורחים. כשהשתתקו לפני כשלושה שבועות מערבלי הענק בכריכות ההסמכה ומשאבות הטין (ראה מסגרת) פסקו למפעול — הגיעה גם השעה בה נתבעו מנהלי מחצבי ישראל ופטרונים לתת דין וחשבון על 22 מליון ה"ל" שהושקעו עד היום בהקמת המפעל המשותק — שלפי כל הסימנים לא יוחזרו עוד לעולם.

"למדנו מן השגיאות בפרום!"

ראשית היה הסקר. שנים וחצי מיליון ל"י שהושקעו בסעיף "הוצאות הסקר הגיאולוגי לתכנון המכרה", הוצאו בתקופת השנים 1949-1955. חלק מסכום זה הוצא בידי חיל-המדע של צה"ל, חלק ממנו שולם לחברה בלגית, שהייתה צריכה להקים את המכרה, אך הסתלקה ממנו אחרי שסיימה את סקר הסיכויים והכדאיות. הדבר לא הפחיד את הממשלה, שהייתה מומחית פחות.

אחרי הסקר, באה ההקמה. ביולי 1955 באו ראשוני המקימים למתנה העבודה של מכרות הנחושת. היו אלה חקיי מפעל האשלג בסדום, חלוצי הסוללים במעלה העצמאות ומעלה העקרבנים, פועלי ביר-מנוחה ובוגרי באר-אורה. כל מי שהשתכן במחנה הגדול, שעשרות כלבים רוצצי לשון וכמה שומרים ומנהלים הסתובבו בתוכו באפס מעשה — היה חזור רצון טוב. "למדנו מן השגיאות של סדום" אמר מי שבא ממפעל האשלג לקריאתו של המנהל החדש מאיר ביתאש. "נמשיך במסורת של הקו", אמרו פועלי ביר-מנוחה, שבראשם עמד צבי ("דני הרהיבתי") סינקלשטיין, מלוחמי הלח"י, שנתמנה כמפקד המחנה. מי שלא למד משגיאות סדום, היתה הנהלה בצפון. בטוחים בעצמם ובכשרונותיהם, מי מתקופת עבודתו סול-בונה ומי כמנהל לאומי חשוב אחרי, הפגיניו מנהלי מחצבי ישראל בסחון עצמי רב. הבטחון התבטא לא רק בדיבורים, כי אם גם במעשים: מבלי לקבל לידיו תוכנית שלימה, או לפחות חלקים חשובים ממנה, נצטחה מאיר ביתאש, סולל דרכי הנגב, להתחיל בעבודה. "מוכרחים לעמוד בתאריכים", האיצו בו המנהלים שהיו יורדים אחת לחודש במסוט לאילת, אך ממטרים מאות מברקים בשבוע, ממשרדיהם בקריה בתל-אביב.

המספרים היו מסכרים. "נשקיע 12 מליון ונתחיל להפיק נחושת בסוף 1956", הבטיחו מנהלי מחצבי ישראל לשר הפיתוח החדש מרדכי בנטוב. שנבחר לתפקידו בחודש השני להקמת תמונע וקיבל את יסודות המפעל כירושה מקודמו, דב יוסף.

עד מהרה התברר ששני המספרים היו קלוטים מן האחרי. הנתונים המוסמכים הראשונים לבדיקת כדאיות מפעל הנחושת המוצאו על ידי מחצבי ישראל למשרד הפיתוח רק בספטמבר 1957, יותר משנתיים אחרי תחילת ההקמה. בדו"ח שכונה "תחשיב לכדאיות ייצור הנחושת בתמונע", הוערכו כבר הוצאות ההתקנה והייצור ב-35 אחוז יותר מתקציב ההשקעה הכולל, שהוגש למשרד הפיתוח מטעם הנהלת החברה בפברואר 1956, חצי שנה אחרי תחילת ההקמה.

עמודים עקורים, מיליונים קופצים

לי תקציב פעלו מנהלי ההקמה כמו משאית על כרעי תרנגולת. מגששים באפילה, לפי הוראות בלתי-ברורות וסותרות, בלי אף נתון מדויק, כשחלקי-ייצור חשובים ביותר חסרים במחשניהם, בלי כוח אדם מתאים, בעזרת זרם דק ובלתי-מספיק של חלקי תקציב, הוטל עליהם להניח את היסודות לאחד המפעלים הלאומיים, ששרים ופקידים בכירים כינוהו באסיפות מנהל-ההסברה העידות מפלגותיהם כ"אבן הפינה לכלכלה הישראלית". דויד בן גוריון כלל את מפעל תמונע כאחד מעשרת ההישגים העיקריים של העשור הראשון.

אולם מנהלי תמונע לא ידעו אפילו היכן להניח את אבן הפינה לכמה מהמבנים היסודיים ביותר של המפעל. שהוטל עליהם להקים. כך, למשל, החלו להניח את היסודות למבני תחנת-הכוח, מבלי לדעת עדיין את גודלם המדויק ומשקלם של הגנראטורים העתידים לבוא. דרכים שהותו מצפון לדרום, הועתקו אחרי שבועות אחדים ממזרח למערב. עמודי-חשמל שנתקפו בשורה עורפית, נעקרו ממקומם והועברו לשטח אחר לגמרי.

להנהלה בצפון לא היה זמן. בהולים להשיג את המטרות הרמיוניות שהציבו לעצמם, לא דקדקו בעיפי ההקמה, הצנוע, שנערך באומדן בלתי-אחראי לצורכי פירסומה. מבלי לגשת לסקר כדאיות מדויק, לנוכח הידיעה המבוהלת במחירי הנחושת בשוק העולמי (כמעט ב-50% בשנים האחרונות), החלו מומחים גרמניים לבצע את הקמת המפעל הלכה למעשה, כשהם מורים לפועלים ישראלים כיצד להרכיב את המכונות, שתוכננו בארצות הברית בידי מהנדסי חברת דור-אוליבר, המפורסמת בתכנון מכרות ברוב מדינות העולם.

באמצע 1956 נשתנו הנומירות. אותם הפקידים והמנהלים, שלא פסקו מדבר על 12 מליון לירות, הקפיצו פתאום את סכום ההשקעה ל-16 מליון, העלו אותו אחרי מבצע סיני ל-18 מליון, בטענה של הארכת זמן ההקמה. אחרי משבר הממשלתי מלאכותי, כשהאוצר הקפיא את הסכומים שהיו דרושים להשלמת ההקמה, קפצה ההשקעה ל-19 מליון ל"י ויותר. בדברי ההסבר להצעת התקציב לשנת 58/59, שהוציא משרד-האוצר בינואר 1958, מדובר עדיין על השקעה של 16 מליון במפעל, שהוצאו עליו למעשה, עד לאותו תאריך, 19 מליון ו-175 אלף ל"י, בהסבר שלושה מליון ה"ל" המיותרים נובעים מעלות המחירים במשך תקופת הבניה, ומפאת שינויים בהיקף העבודה ובמתקנים שונים, אשר התבררו במהלך הביצוע.

מה שלא נראה מראש ולא התברר במהלך הביצוע, נוסף לדרכים מיותרות, מבנים גדולים מדי או הוצאות כפולות ומשולשות על הקמת חלקים במפעל, שאפשר היה למנוע אותם בתכנון נכון, היתה גם שורה של מספרים, שצנזו לפתע מאישם:

- הוצאות הסקר הגיאולוגי לתכנון המכרה — 2.5 מליון ל"י
- הון לפיתוח התחלתי של המפעל — 300 אלף ל"י
- הון להתנעת המפעל — 582 אלף ל"י
- הון חזור למפעל — 3.240 מליון ל"י

כשצורפה שורת המספרים החדשה להשקעה האמיתית של יותר מ-19 מליון, גדלה ההשקעה בן לילה ל-26 מליון ל"י בקירוב. מנהלי מחצבי ישראל, שעובדת היזוקקותם

כך מיוצרת הנחושת

● **מכטן האדמה אל המגרסות** מובילות משאיות-ענק את אבן הנחושת, אחרי שהיא נכרית בעזרת מחפרים בשטח המכרה.

כדי להגיע אל אבן הנחושת, הנמצאת באיזור תמונע בעומק של מטרים אחדים, מתחת לאבן-חול, נערכים פיצוצים תכופים בשטח העפרה, בעזרת חומר נפץ המופעל במערכת סינוך חשמלית.

בשטחים אחרים של תמונע, יאלצו המהנדסים להגיע לעורק הנחושת בעזרת מנהרות כריה ארוכות. הגדולה במנהרות תשתרע לאורך של שני קילומטר, תצויד במערכת חשמל ואיזור, והנחושת תוצא מחוכה בעזרת רכבת כבלים.

● **במגרסות, נעשית עבודת המחינה** של אבן הנחושת, המוכאת מן המכרה במשאיות. שלוש המגרסות טוחנות את האבנים בזו אחר זו, כשמנהרות ביטון וסרט נע תמיד מקשרות אותן זו עם זו.

זו. מן המגרסה השלישית, יוצאת אבן הנחושת בצורת עפר דקיק, בעובי של פחות ממילימטר, הדומה יותר לחול הלס המצוי בנגב, מאשר לחומר גלם של מתכת מוצקה.

● **מן המגרסות, זורמת אבן הנחושת הגרוסה למגרי דלים**, בהם היא באה בפעם הראשונה במגע עם החומצה הגפריתנית, לשם התחלת תהליך הצריפה הכימית, הדומה מאד לתהליך צריפת הזהב. החומצה אותה מייצר המפעל בבית-חרושת מקומי, מגיעה בצינורות למגדלי ה"פציקות", כפי שהם נקראים במקסיקו, ארץ מוצאם. כשמת ערבת החומצה בעפרת הנחושת הסחונה, הם נשפכים יחדיו לבריכות ההסמכה.

● **בבריכות ההסמכה** באה הנחושת, המעורבת עדיין בכמות גדולה של חול, במגע עם מים מתוקים. גשרי-ענק מסתובבים, שבתחתיתם הורכבו מערבלי עץ גדולים, מערבים את התמיסה של נחושת חולה, מים וחומצה. בתחתית הבריכות מצויות משאבות, שמ' תפקידן להוציא מן הבריכה את הטין (בוץ, בערבית). הטין שוקע אחרי הערבול, מעביר את הנחושת אל השכבות העליונות של התמיסה.

● **התהליך הכימי** מסתיים כשהנחושת באה במגע עם גרזאות ברזל, שמתפקידן לצרוף את הנחושת מבלי להתערב בה. הברזל עצמו, מושך אליו את חלקי הפסולת שבתמיסה, את שאריות החומצה ואת החול, כשהנחושת בעצמה נשארת נקיה בצורתה החדשה — טיס נחושת.

● **טיט הנחושת נשטף ברוודי השטיפה**, הניצבים בסוף השרדה הארוכה של מתקני המפעל. אחרי פעולת הצריפה, נשטפת הנחושת בדחדים, מהם היא עוברת לבריכות שטיפה ומהן לשטח נקי בו מתבש הטס לעפרות נחושת.

● **התהליך הסופי** של הפקת הנחושת לא ייעשה בישראל. מתכנני המפעל האמריקאים יעצו להשאירו למדינה, שתקנה את עפרת הנחושת אחרי היבוש. "יחידת האלקטרוליזה לא תשתלב אלא אם יוכפל היקף הייצור של המפעל פי שנים", נאמר בדו"ח ההמלצות של המתכננים. משום כך, יועמסו עפרות הנחושת, אחרי יבושן, על משאיות, שיעבירו את העפרות לנמל אילת, ממנו יובלו באוניות אל המדינה הקונה, מסביב ליבשת אפריקה. אם תיפתח תעלת-סואץ למטענים אלה, בשנים ה' קרובות, יזול מחיר ההובלה במידה ניכרת, תעלה כדאיות המפעל.

לסקר גיאולוגי, הון ל 1955 — לא טרחו ל 6 מיליונים ל"י לכל עם 26 מליון ל"י כ מליון בסופה, נראו ח

כדאיות

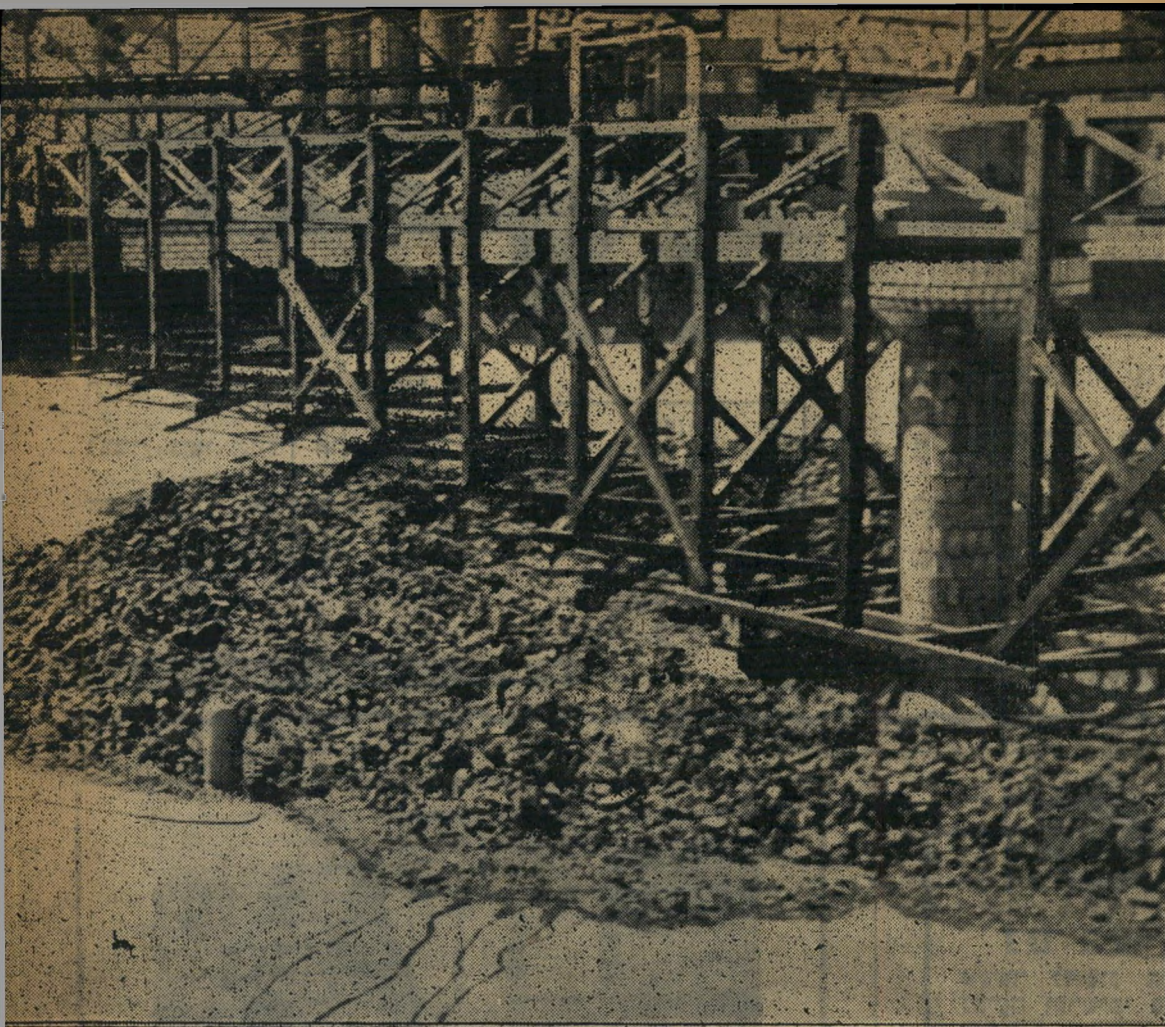
תמונע — הרי כדאי ל מתחלקת ההשקעה ל רק כמות המספיקה ל גדולה, כאשר תאול כ על הכדאיות — א מחצבי ישראל נתונים נחושת במפעל הנחו דברים ברורים למדי. ● אם לקחת בחש 1.4 אחוז, תהיה נ לטון נחושת, אחרי ד באחוז תכולה של 1.4 באחוז תכולה של 2 ● אם יהיה מחיר המחירים שהיו בתוקף (השוטפות) וחלק מן

כל זה בתנאי ל בסך 850 פרוטה לכל במלים אחרות: בת ההוצאות השוטפות — חלקי החילוף שיהיו ד השקעתו כרוחים ממי מאחורי המספרים ה העולמי נמצא בירידה היצע הנחושת העולמי המחקר של ענבר ל "גגל חלקו הקטן ש ששיווק מלוא התפוקה כרגע, לפחות, אין מדינה אחת בעולם כ המלך שלמה ושר הפית סיבה טובה לכך ש עדיין על הפרק. הרצת

מרס 1958

של משלם המיסים כי הוצאות ההקמה ע ושכונה רצינית נשקפת בבת אחת נשכחו כ תזוית נכנסה בו, החל המיידים של מנהל ההק של עובדי המפעל והנ פיטוריו של ביתאש תסתיים באחד לאפריל ושנתחמה בתל-אביב ב ביתאש נדהם. יחד בודניקין, מנהל מחצבון פעל כמו טייפון על בהשקעה עצומה במשך התקלה הראשונה אין את כל מי שעמד במרד זו תקלה מן הסוג הקו בתקלה הראשונה, מיהר גם כאן הוברר שלא מיוחד שהובא ממדינת א תערובת עפרת הנחושת, חסרית-נוטה מספקת, ו התקלות היו הפעם ההרצה לשבועות רב הברית. את החלקים בעיצומה של המבו לה נוספת על ראש מן הנחושת החול והמים והתפצל אחרי כמה ימי הכל אירע בבת אחת שגרם לירידת-מוראל רצ וממנה לארצות-הברית. האופטימיסטים שבמעריכ הפסקה, המסתכמים בלא השבוע, בשעה שזממה את מקומו של ענף-האב לכוב במצח בחושה ולה הפשע של תמונע עלול ל מועד השגיאות והתקלנו

ערך מוסף: סכום ביצור של אותה סחור

חוושה

ח התחלתי הון להתנעה והון חוזר, היתה ידועה להם גם בשנת
לו להסביר מדוע העלימו בחישוביהם הדמיוניים את תוספת
ום השקעה שהיא.
עצת יסוד, במקום 12 המליון בהתחלה, 16 באמצע ההקמה ו-19.5
י הכדאיות של המפעל קודרים הרבה יותר.

★ ★ ★

מיליונים — במישחק פוקר

הנחישות תלויה קודם כל בגורם יסודי: כמות הנחישות
הנמצאות במקום, אם תכולה זו קטנה מאד — כמו במפעל
קה רק בתנאי שכמות העופרות עצמן גדולה מאד. כי במקרה זה
במשך מאה שנים, למשל, ומתכסית בסוף. ואילו בתמנע ישנה
ה של 20 שנה. בחקופה קצרה זו אי אפשר לכסות השקעה כה
נחישות במקום, ישאר חלק גדול מן ההשקעות בלתי-מכוסה.
י-הכדאיות — של המפעל קיבלו ראשי משרד-הפיתוח ומנהלי
ירים כבר בינואר 1958. בחוברת בשם „בדיקת הכדאיות ביצור
בתמנע“ אמר הכלכלן הישראלי ענבר, מעובדי משרד-הפיתוח,

שאחוז התכולה של נחישות בעופרות תמנע הוא בין 2 אחוזים
הגבול בכדאיות המפעל שהה למחיר של 630 דולאר בממוצע
ליך הסופי. בנתונים מדויקים יותר: כדאי יהיה לייצר נחישות
זו, אם יהיה המחיר העולמי של נחישות 710 דולאר לטון, ונחישות
זוים ב-554 דולאר לטון.

זושת בשוק העולמי בין 554 דולאר לטון ל-424 דולאר לטון —
עת חיבור המחקר — „יהיה בידי החברה לכסות את ההוצאות
יצאות הקבועות בלבד.“

צעל תמנע יהנה, ככל המפעלים המייצרים ליצוא, מפרמיה קבועה
ולאר ערך מוסף. היינו — שהממשלה תתן סובסידיה לעצמה.
ז הנוכחיים סבור ענבר כי הייצור השוטף יכסה בקושי את
זבלי לכסות את ההשקעה העצומה, את הריבית עליה, ואף את
ים לקיום העבודה. שום מפעל אשר אינו מקבל את המיליונים של
ק פוקר, אינו ראוי לעשות חשבון כזה.

סבר הכלכלי היבש, עמדו עובדות ברורות: מחיר הנחישות בשוק
תמדת, שכלכלנים עולמיים אינם רואים אותה עדיין כסוף פסוק.
דל בהרבה מן הביקוש.

התעלם גם מעובדות אלה, אך הוא תירץ אותן בדרך מקורית:
ייצור בתמנע, בתוך הסך-הכל של הצריכה העולמית, יש להניח
ז יתקל בקשיים.“

יק התסוקה נתקל בקשיים כל שהם. עד היום, לא נמצאה עדיין
המוכנה לקנות ולעבד סופית את אוצר הנחישות של מכרות
ז.

יוק התפוקה אינו נתקל בקשיים: התפוקה עצמה אינה עומדת
המפעל, שהוחל בה לפני כחודש וחצי, נססקה לחלוטין.

★ ★ ★

שרשרת האפונות

מנהלי מחצבי ישראל בכל מה שהצליחו להשיג מלבם ומכיסו
מאז התחלת הקמת המפעל. בישיבות פנימיות של המנהלים נאמר
ז בהרבה על התקציב, שמססר הפועלים בתמנע גדול מן הדרוש
לכדאיות כל המפעל.

ההבטחות היפות על „הלקח שלמדנו ממפעל סדום.“ כמי שרוח
מנהלי מחצבי ישראל במבצע-בוק, שסעיפיו העיקריים היו פיתוריו
ה, המהנדס מאיר בית-אש, וחלק מעוזריו, הרעת התנאים הסוציאליים
לת ההרצה המבוהלת של המפעל.

נעשו באמתלה משונה. „מועצת-המנהלים החליטה שהקמת המפעל
השונה, נאמר בהודעה בהולה, שהגיעה לבית-אש ב-2 לאפריל,
3 למרס.“

תו נדהמו גם המומחים הגרמניים והפועלים הישראליים. אליעזר
ישראל, שירד אישית לתפוס את מקומו של בית-אש המפוטר,
ז: במקום להרץ „בורג אחרי בורג“ את המפעל היקר, שהוקם
עלוש שנים, הורה להריצו מיד בבת אחת. התקלות לא איחרו לבוא.

עה במגרסות אבני הנחישות. עמוד אבק ענק שעלה למרומים וסימא
ק עשרות מטר מן המגרסה, מנע כל אפשרות של פעולה. היתה
ה בכל מפעל בשלבי הרצתו. אך במקום להפסיק בהרצה ולהתרכז
בודנקין להפעיל גם את המסמכים ובריכות-הערובל (ראה מסגרת).
הכל פועל למישרין. המערבלים הגדולים, שהורכבו מעץ אורן
ראגון בארצות-הברית, לא פעלו כסידרם. החומר שהוכנס לבריכות —
החומצה הגפריתנית והמים — היה סמיך מדי. אחרי כמה סיבובים
דקו מערבלי העץ, התכופפו ונשברו.

חמורות. השברים במערבלים והקלקול במשאבות איים לעכב את
העץ החדש למערבלים יש להביא במיוחד מאוראגון שבארצות-
לכות הזמינו מגרמניה.

אירעה התקלה הנוספת, החמורה מכולן, שהאחריות הישירה
הלי המפעל: אחרי שהמערבלים הפסיקו לפעול, נשאבה תערובת
אתוך הבריכות. אספלט הבריכות נשאר חשוף לשמש, התפוצץ
חום. שוב נגרם נזק של כמה רבבות לירות.

בשעה שלפועלי המפעל הודיעו על קיצוץ בתנאי עבודתם, מה
צית במפעל, הריצו המנהלים העצבניים מברקים לקריה בתל-אביב,
כל יום של השבתה במפעל יעלה עשרת אלפים לירות. גם
ים היססו אם לקבוע את משך התקלה לשלושה או ארבעה חודשים
פחות ממיליון ל"י, המצטרפים לסכום השקעת-הענק.

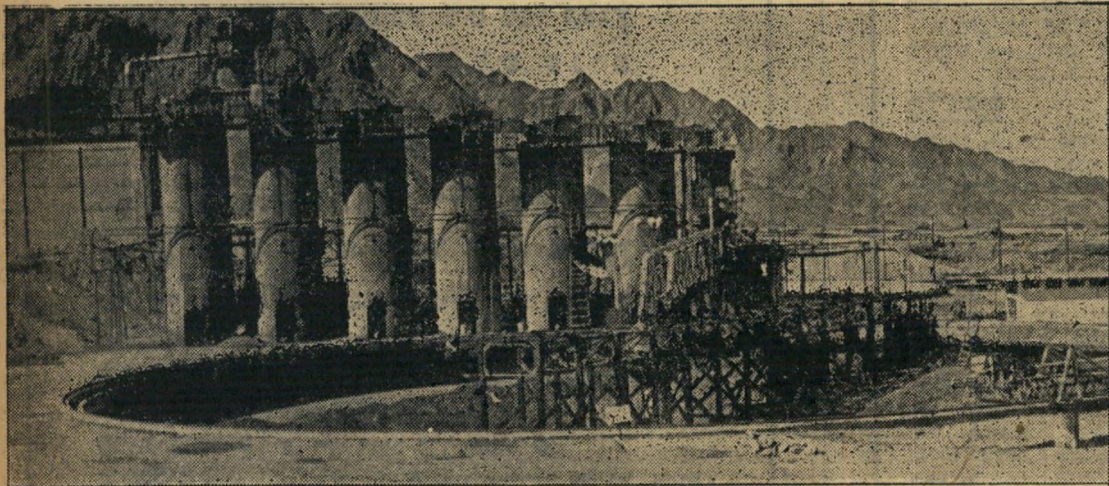
מוחלטת שררה במפעל תמנע, ועננה של זאגה בין פועליה תפסה
ק במגרסות, המשיכו מנהלי מחצבי ישראל וראשי משרד-הפיתוח
עלים מדיעת ציבור משלמי-המסים בישראל את האמת הפשוטה:
היות גדול אף מן הפשע של סדום שקדם לו, אם לא יתוקנו בעוד
המונחות ביסוד תכנון המפעל, ושעדיין אפשר לתקן.

דולארים שמכניסה חסרות-יצוא מעל לסכום הדולארים שהושקע

התמונה הצוּכִיחה את השערוריה

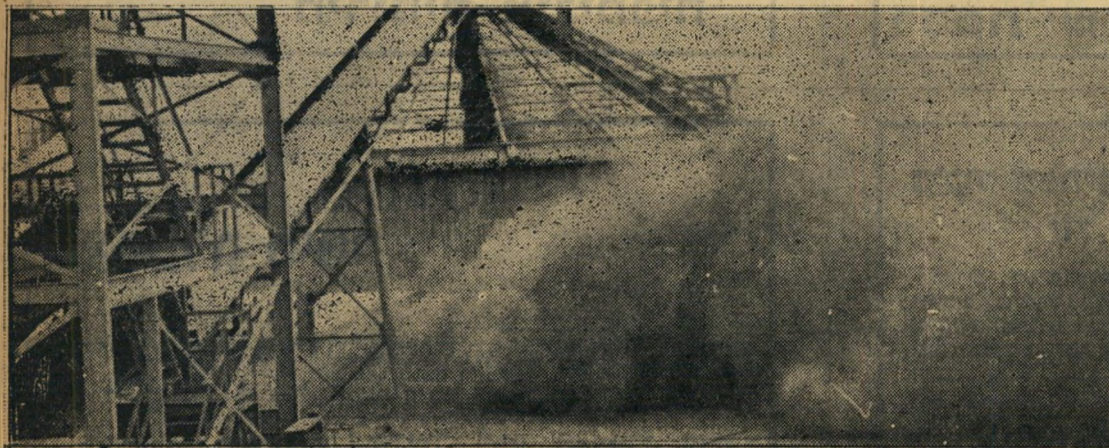
עקם ונשבר, נשאר האספלט חשוף לשמש, נסדק והתפצל מיד.
בניגוד לתקלת הנשר המערבל, אפשר היה למנוע את הסדקים
והשברים באספלט, אילו לא היו מפקירים אותו לחום השמש.

באחת משש בריכות הנחישות של תמנע נראה אספלט הרצפה,
כשהוא מבוקע ומפוצל בקרקעיתו. אחרי שטים הנחישות, החול,
המים והחומצה נשאבו מן הבריכה, אחרי שהגשר המערבל חת-

כמות החומר ששפעו המגרסות ביום אחד עלתה כמעט פי שניים
על הכמות שהיו הפציקות מסוגלות לקלוט. העודפים העצומים
של החומר נערכו בשסה. הקשו את הרצתו התקינה של המפעל.

אחת מבריכות הנחישות עומדת ריקה, לרגליהן של שבע הפצוץ
קות, בהן באה עפרת הנחישות לראשונה במנע עם החומצה
הגפריתנית, המיוצרת בבית-החורשת לחומצה בשסה המפעל.

התקלה הראשונה: סערת האבק

ענן אבק שהתנשא מאחת המגרסות, ביום ההפעלה הראשון
שלהן, מנע עבודה סדירה אפילו במרחק גדול מהמגרסות, ש-

תפקידן לטחון את צבני הנחישות לעפרה דקיקה. התקלה חוסלה
אחרי בדיקה יסודית, בעזרת הוספת חלקי-מבנה נוספים לסגרסות.

במדניה

משפט

חבר בכל המחתרות

שופטים רבים הספיק אריאל אליאשחילי להכיר בעשרים ושלש שנות חייו. אחרי שהורשע בשלוש השנים האחרונות באשמת הפרת סדר, הדבקת כרוזים ותקיפה, הובא השבוע פעם נוספת בפני שופט השלום בתל-אביב. האשמה הפעם: תקיפת שוטר ב-אולם בית-המשפט המחוזי, שדן במשפטם של רוצחי קסטנר, נגדם הופיע אליאשחילי בעצמו כעד המדינה.

אליאשחילי לא השתנה במאומה מאז עדותו בבית המשפט, כשנשכר תחת אש חקירתו הצולבת של מקס קריצ'מאן, פרק-ליטו של יוסף מנקס. גם חודשי העבודה הקשה במפעל הנחושת בתמנע, לשם הגולה בפקודת הש.ב., לא שינו את אופיו. בבטחון עצמי שופע, עמד לפני שופט השלום יוסף מגוריכהן, שנענה לבקשת התובע חיקטור שרעבני ודן אותו לחודש מאסר ושלושה חודשי מאסר-על-תנאי. יש לך שלוש הר-שעות קודמות, העיר השופט אליאשחילי, בהסבירו לו מדוע הוא דן אותו למאסר.

„כבוד השופט, פתח אליאשחילי בהרצאה מקיפה, זו הפעם הראשונה שאני עשיתי מעשה פשע על דעת עצמי. יתר העבירות, עליהן הורשעתי, עשיתי בשליחות מישו... „בשליחות של מי?“ התענין השופט לדעת. „את כל שלוש העבירות הקודמות, בני עזתי בתקופת המחתרת,“ הסביר אליאשחילי ברצון.

„איזה מחתרת?“ לא הסתיר השופט את סקרנותו.

„בשנת 1955-1956 היו הרבה מחתרות בארץ,“ התנדב אליאשחילי להעשיר את אוצר ידיעותיו של השופט, „ואני הייתי חבר בכלן.“

דרכי אדם

היצאניות יצאו למרד

עשר צעירות מפורכסות, לבושות מכנסי גיינס וחצאיות מתוחות, הובלו בזו אחר זו לאולם המשפטים הגדול של השופט יוסף זוהר בתל-אביב. הצעירות, אשר גילן לא עלה על 20, נתקבלו באולם בקריאות גיל ושמחה. „מה שלומך אסתר?“ שאל צעיר בן 19 את אחת הצעירות, ותקע לידה חפיסת סיגריות יקרה. „אל תדאגי, חברי בה,“ נדחק בחור מטורזן וליטף את פניה של נערה, שנראתה כבת 15.

השוטרים לא שמחו לגילויי הידידות ו-החיבה של הצופים. הם הובילו את עשר היצאניות שנחפשו במצוד לילי, הושיבו אותן לפני השופט להוצאת פקודות מעצר. העובדה שבאולם נמצאו חבריהן, מנהלי עסקיהן, עודדה את הבחורות. „אל תשבו בשקט בחורות,“ פלחה לפתע זעקה חדה את אולם המשפט.

מה שקרה אחר כך נראה כאילו נלקח מתוך סצינה של היסטריה המונית בסרט איטלקי: „עתונאים! איפה העתונאים!“ צר זה בחורה במכנסים כחולים, „שיבואו ו-יראו מה עושים לנו“

כל באי בית-המשפט נזעקו למקום. השוטרים שניסו להשליט סדר נדחקו לצד, נשרטו והוכו בידי הבחורות שהתנפלו על הסטלים, החלונות, שולחן התביעה ודוכן השופט. כשהן רומסות ושוברות, מנפצות וצורחות, רכימו היצאניות את נס המרד: „מה אתה מסתכל עלי כן?“ צרחה יצאנית צבועה אל שוטר שניסה להמלט מצפורניה החדות. „אם לא היו זונות וגנבים לא היתה לך פרנסה!“ לשוטרים היתה הפעם פרנסה. באלות ובי-אגרופים ניסו להכניע את הבחורות. דם ו-שבריי-וכוכית מילאו את אולם המשפטים, אותו נטש השופט במהירות. בפיקודו של הקצין שמעון מרקוביץ, שנשרט בעצמו ו-כשכמה משוטרי הובלו לתחנת העזרה הי-ראשונה לחבישת פצעייהם, הצליחה התגבורת שהוזעקה למקום להתגבר על המהומה. „אם היו מגינות כך גם על כבודן,“ העיר ב-מרירות שוטר שמכנסיו נקרעו, לשוטר אחרל שידו נחתכה, „לא היו הבחורות האלה נמי צאות היום בבית-הסוהר.“

דרכי חיים

שלטון אכדייאת

שש שנים הטילו כרים עבדול, אהרון מוכתר וכדורי מוכתר את חתימתם על 15 אלף תושבי מעברת עמישב, ליד פתח-תקווה. המעברה הגדולה במדינה, שתושביה כולם בני עדות המזרח, עולים חדשים מעיראק

BABY WHITE

בגמר עונת החורף שטפו את

בגדי הצמר הלבנים

ב.ביבי וויט

בכדי שתמצאו אותם לבנים

כשג לקראת החורף הבא.

להשיג
בבתי-מרקחת
199 פומריות

sharon

SHARON CHEMICAL WORKS LTD.

שרון מפעלים כימיים בע"מ

מוצר להלבנת צמר, משי טבעי

וניילון אשר הצהיכו. מחזור

לצמר, משי וניילון את צבעם

המקורי. איננו מכבס

אלא מלבין בלבד!

גם בעיר

אפשר להשיג כרטיסים נסיעה וכרטיסי מקומות שמורים ברכבת מבלי כל תוספת מחיר. כרטיס לכוון אחר, טוב לשבוע ימים וכרטיס בחורה — חודש ימים.

והרי רשימת הסוכנים למכירת כרטיסים:—

ירושלים

מלין — בנין מע"ה, רח' בן יהודה, פנת המלך גורג, פלחורס — רחוב שלומציון המלכה 2.

תל-אביב

פלחורס — רח' אחד העם 28. עתיד — רחוב הגליל 5. קופל תורס, רח' צירניחובסקי 4. רמת-גן

פלחורס — רחוב ביאליק 39.

חיפה

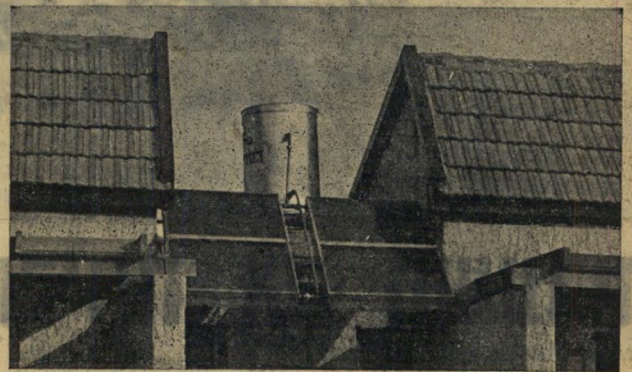
גרינברג — רח' שפירא 13. קונטיננטל — דרך העצמאות 88. פלחורס — דרך העצמאות 82. אטלס שרות נסיעות בע"מ — דרך העצמאות, רחבת כיאט, בית הקרנות, רחוב הרצל, סניף: נהריה, שדרות געתון.

נתניה

הלפיד — רח' הרצל (בנין העיריה) תמיד לשרותך

הנהלת

רכבת ישראל

* החברה עם שש שנים נסיון.

* אלפי דודים בשימוש בכל הארץ.

* אחריות לחמש שנים.

* מתקנים ביתיים מ-395 ל-5.

* מתקנים תעשייתיים עד 500 ליטר.

* הרכבה על-ידי מומחים.

* שרות בכל הארץ.

פנה עוד היום ותקבל חוברת הסברה חינם במשרדינו:

תל-אביב: רח' הירקון 325, ת.ד. 6004, טלפון 21357.

חיפה: דודי שמש בע"מ, רח' המגינים 48, ת.ד. 201, טלפון 4000.

קרית-ביאליק: א. דץ, רחוב קרן היסוד 29.

ירושלים: מ. פוזן, רח' בנימין מטודלה 29, טל. 4143.

דוודי שמש בע"מ

מירומית-אולימפיה

ביקור מפתיע

של תייר

תיירים מביאים פריסות שלום. לפעמים מופיעים בלי הודעה מוקדמת. ההתרגשות בבית מש-פחת רבינוביץ היתה רבה כש-התברר, שהתייר הניצב לפניהם אינו אלא בן דודם מאמריקה. לביקור החשוב לא התכוננו. ומה להגיש בשעת ביקר-עריבים זאת?

מר רבינוביץ נטל את היוזמה לידיו. כוסית קוניאק „סוברין“ מובחר מיקבי פרידמן, לאורח ולבני הבית. והכל היה על הגובה.

גואטמלה סיטי

היא רק אחת מבירות העולם הרבות אליהן נשלחים מדי שבוע מינוי-החוץ של „העולם הזה“, שבועון החדשות הישראלי, המוסר לכל ישראלי בניכר דו"ח נאמן ומלא על כל המתרחש בחיבי הארץ.

הוא חשב שהיא פרוצה - והיא נרצחה בעודה בבחוליה

האב שהצית את בתו

ספור הזוועה הבלתי-טבעית של השבוע התחיל בצורה הטבעית והרגילה ביותר: סיפורו של עולה קשיש מטריפולי, שמצא את עצמו לפתע יושב במעברה, מוטפל באשה ובשמונה ילדים. שרשרת של צרות, אשר רבבות עולים התנסו בה לפניו, נכרכה סביב חסו פדלון, הסוחר שירד מני-כסיו כאשר עלה ארצה. מחמת גילו (57) לא קיבל עבודה, ילדיו רעבו ללחם, אשתו חלתה ועוד.

על משפחת העולים הענפה, ירדו בוז אחר זו תלאות החיים במעברה. האב הזקן, אשר לא יכול היה להעסיק מטפלת או אסנית אשר לבניו הקטנים, נאלץ לטפל בהם בעצמו, עד לשירות הקטן ביותר. הוא בישל להם, סידר את הבית והתרופץ יחד עם זאת לחפש עבודת יום. הוא התדפק על דלתות הלשכה הסוציאלית - אך צרותיו נבלעו בים הגואה של מאות נזי-קקים אחרים.

באורה מדוכאה זו גדלו הבנים, והחלו דואגים לעצמם כחיים. שני הבנים המבוגרים התגייסו לצבא, השתחררו, ונסחפו בי-זרם החיים של הארץ.

במרוצת הזמן אף קיבלה משפחת פדלון שיכון בקרית-ים, בקירבת חיפה. הדירה בת החדר-רוחצי היתה תחילה צפופה ורוחסה ילדים. לאט-לאט החלה החבילה הגדולה מתפרדת, הבנים המבוגרים התחננו, ועזבו את בית אביהם והסתדרו כל אחד במקומו. בבית נשארו חסו עם בתו תקוה בת ה-18, ושני בניו הקטנים, בני ה-14 וה-10. במשך כל אותו זמן, לא חדל המצב הכל-כלי של משפחת פדלון להיות קשה. אך גרוע ממצבו הכלכלי של האב הזקן,

היה מצבו הנפשי. הוא היה מתהלך מדוכא, מחפש נשמה אהת כזו; את מרי לבו, בחוג המשפחה הוחלט כי נותר מוצא אחד כלבדו: שהאב יתחתן שנית. בנו דויד ביקש מועמדות מתאימות, הציג בפניו אביו תריסר אלמנות או גרושות, אשר גם הן רצו לבנות את חייהן מחדש. אך המועמדות היו מבקרות פעם אחת בבית פדלון, ומחליטות כי אינן רוצות בו. הגורם המונע: תקוה ושני אחיה, אשר שום מועד-מדת לא רצתה לשמש להם אם חורגת.

כל שידוך אשר לא יצא לפועל, עורר בלב האלמן שינאה כלפי הילדים שעמדו לו למכשול. במיוחד התרכזה שנאתו בתוך זה, עד כי שוב לא יכול היה לסבול בקרבתו את הנערה התמירה והיפה, בעלת השיער השטיני והעיניים השחורות והגדולות. הוא החל מכה ומגדף אותה.

"למה את לא עוזבת את הבית?" שאלו אותה לא פעם שכנים ומכרים.

"ומה יהיה עם שני אחי הקטנים?" היתה משיבה תקוה. "וחוץ מזה, הרי הוא אבי. אני חייבת לו כבוד והכנעה."

★ ★ ★

"זה יביא בושח..."

משך תקופת מה מצא חסו פורקן אחר לרגשותיו הסוערים. הוא הקים דור כן בשיכון, מכר בו ירקות, התעסקה השפיעה עליו לטובה, והוא חזל להציק לבתו. הוא אפילו לא הרבה לדבר על נשואים. תקוה היתה מתגאה בפני שכנותיה: "אתם רואים? רק יש לו פרנסה, הוא כבר בסדר." עו אשר הוקמה צרכניה מסודרת בשיכון,

המועצה הגישה משפט נגד פדלון, אילצה אותו לחסל את עסקו. לחסו פדלון לא נותר עוד עיסוק - מלבד התגרותו הישנה בבתו. שוב החל מרכיץ לה ומאיים עליה שיהרוג אותה, אם לא תעזוב את ביתו. נראה גם כי נוכחותה של הצעירה פתה-המראה והמסור-תחת הפרה את שלחת נפשו של הגבר ה-חסון. "תגידי לתקוה שתעזוב כבר את ה-בית!" הפציר האב בבתו הבכורה, שלושה שבועות לפני שעשה את מעשהו המחריד, "איני יכול לסבול אותה מסתובבת בבית. היא כבר אשה!"

אך תקוה לא הלכה. היא עדיין קיוותה כי אביה יירגע, גם כאשר ירעה לה אחרות הבכורה להגיש תלונה במשטרה, השיבה ה-בת המסורה בניד-ראש שלילי: "זה יביא בושח למשפחה."

★ ★ ★

לפיד חי

אותו יום החל שלב חדש ביחסים בין חסו ובתו. הקפדתה של זו על הופעה נאה הוציאה אותו מכליו. הוא גם לא אהב לראותה יוצאת לבלות עם יודות מהסביבה. "את פרוצה!" החל עתה מטיח בפניה, "בשביל מי את מתגדרת? אני אה-רוג אותך! מוטב לך שתעזבי את הבית, פרוצה!"

ביום חמישי האחרון, הגשים האב הנסער את איומו. הוא נכנס בשעת אחר-הצהריים לדירה שבקומת הקרקע, מצא בה את תקוה מנהצת בגדים. היא היתה לבדה בדירה; שני האחים הקטנים טרם שבו מבית-הספר. אשר קרה בשניות אלה, סיפרה מאוחר יותר הבת, בנשימותיה האחרונות.

בני משפחת הנרצחת יושבים שבעה

ילדים מסתכלים כמקום הרצח

נרצחת תקווה פדלון

הבת אמרה: "זאת בושח..."

מבלי להוציא הגה מפיו ניגש האב אל פתילת-בישול בוערת שעמדה במטבח, פנה אל הבת שהתכופפה על לוח הגיהוק, ושפך על ראשה את תוכן הפתילה - נפט בוער.

תקווה פדלון התלקחה כהרף עין. היא רצה בצהות החוצה, כשכולה בוערת כלפיה.

"הצילו!" זעקה, "אבי שרף אותי!"

פועלים שעבדו בבניין סמוך חשו אליה בבהלה. אולם הם לא יכלו לגלגלה בחול וללכות את האש. אחת השכנות יצאה מי-דירתה, ובידה שמיכה. היא הצליחה לעטוף את הנערה האומללה וללכות את האש. היה זה מאוחר מדי. האש עשתה את שלה. תקוה מתה בדרך לבית-החולים.

בבדיקה שנערכה בגופה, נקבע כי תקוה מעולם לא ידעה גבר. האשמותיו של האב לא היו אלא היות.

דמנו למקום לשני צדדים בתאונה מקרית. במשך שנים רבות היו לשניים עסקים משוי-תפים, שהתרחבו גם לקשרים חברתיים ר-אישיים בין שתי המשפחות. "הייתי חייב לשינפול כסף", סיפר בוכשריבר, כשהוא שוכב פצוע קשה בחדר פרטי בבית-החולים אסותא בתל-אביב, "כשאיחרתי להחזיר לו אותו, איים לרצוח אותי."

בפני שופט השלום, אליו הובא להארכת פקודת המעצר, ניסה שלום שינפול לטהר את עצמו מכל אשמה: "התכונתי לצאת לחוץ-לארץ, אחרי שרק לפני שבועיים הי-שאתי את ביתי לאיש", הסביר לשופט. "כיצד יכולתי לתכנן רצח בתנאים כאלה?" גם השופט וגם חוקרי המשטרה לא השי-תכנעו. כאשר הוברר, תוך מהלך החקירה, כי לשינפול ולבוכשריבר היו לא רק עסקי כספים אלא גם מריבה ממושכת על רקע (המשך בעמוד 16)

ביש, התניע הנהג את מכוניתו. מאותה שניה התרחש הכל במהירות עצומה: הטנדר דהר ביעף לכיוון הולך-הרגל, פגע בו בצידו השמאלי. הנפגע כרע במקום, איבד את הכרתו.

כשחזר יצחק בוכשריבר, בעל מכבסה קטי-נה בתל-אביב, להכרתו, לא היה כבר הי-דורס במקום. "שינפול פגע בי בכונה", העיד בפני חוקרי המשטרה, "הוא רצה לר-צוח אותי."

תיק התאונה הפך מיד לתיק של חשד בנסיין לרצח. אחרי שעות אחדות היה כבר שלום שינפול, בעל בית-חרושת הצבי ל-תעשית אופניים, בחדר המעצר. "לא הת-כונתי לפגוע בו אפילו באצבע קטנה", ניסה העציר לשכנע את חוקריו, "זו היתה תאר-נה רגילה. לא הרגשתי אפילו שפגעתי בו." **רקע אינטימי.** מאוחר יותר התבררו פרטים נוספים: בוכשריבר ושינפול לא נז-

"אני אסדר אותך", זעק דעבול בעת ש-נעצר, "אני סידרתי את המשטרה, את העירייה ואת כולם." אולם את השופט לא הצליח דעבול לסדר. "במעברה זו השתלטו מספר בריונים העושים במקום כסוב בעיניהם", פסק שופט השלום חיים שמחה נחמני ופקד לעצור את דעבול הדוקר, יחד עם אהרון וכדורי מוכתר, ש-הרסו את בית-הקפה השייך לאחיו של עזרא, בתגובה למעצרו של דעבול.

פשעים המוות אורב בכביש

טנדר רגיל הנה פנינת הרחובות שינקין ופיירברג בתל-אביב. הנהג היה לבוש דהר, נעץ מבטו בפתח הבית מספר 21 ברחוב פיירברג. בדיוק כרגע בו יצא גבר גבוה מפתח הבית, והחל חוצה במהירות את הכ-

ותימן, הופקרה לשרירות-ללבם של בריונים ואנשי היד החזקה, מבלי שיופקד אפילו שוטר בודד על משמר הסדר הציבורי בה. בשבוע שעבר בא הקץ לשלטונם של הולכי-הבטל וה-"אבדיאית" 150 לירות ש-הפסיד אחד בשם עזרא שייך עזרה, לקבוצת קלפנים שישבה בבית-הקפה של כרים דע-בול ויוחזקאל עמרה, שימשו עילה לתגרת ידים וסכנים גדולה שפרצה בעמיש.

"החזיר לי את הכסף שליחית ממני?" צרח כרים דעבול, אחרי שחכיה לשאה לי-המישים הלידות שעזרא נשאר חייב לו מי-המשחק, "אחרת אני הורג אותך." עזרא לא החזיר וכרים הגשים את איר-מיו: הוא שלף סכין, דקר פעמים אחדות את אחוריו של עזרא. לשוטרים שהוועקו למקום לא נשאר אלא להביא את עזרא ל-בית-החולים, את דעבול לבית-הסוהר ואת הסכין לתיק המוצגים של המקרה.

ארצות הברית) הוא אולי הסרט האמריקאי הראשון על אהבה, המוגש ללא נשיקות. הי סיבה נעוצה בהתנגדותו העקרונית של כוכב הסרט, הזמר פט בון, שזה לו סרטו הראשון, להתנשק על הבד. אולם למרות שעובדה זו מונעת מהצופה הישראלי לשרוק ארוכות בסצינות מסוימות, אין היא גורעת מהסרט. העלילה חסרת חשיבות. בן-טובים אמריקאי יוצא מן העיר אל הכפר, מוצא את תיקונו על מושב כירכרת מירוצי סוסים ובליבה של בת בעל-חיה לגידול סוסים (שירלי ג'ונס). אין בסרט שום דבר מיוחד, מלבד העובדה שהוא מוצג בקולנוע תל-אביב, שהוא בית-הקולנוע היחיד בארץ בו עצם ההסתכלות בסרט היא בבחינת חוויה. אולם אין בו גם שום דבר רע או מרגיז. הוא עשוי טוב ובטעם, ומהדהד חומר גלם לעולם ה-

סרטים

ספלוניס מהוליווד

בית התה של ירח אוגוסט (אס-תי, תל-אביב; ארצות הברית) הוא הביצוע מספר 52 של הקומדיה על יחסים אמריקאים-יפאנים באוקינאווה. 51 להקות ברחבי העולם, כולל הבימה בישראל, העלו קומדיה מבריקה זו על בימותיהן.

הביצוע ה-52, על הבד, שונה אך במעט מהמחזה המקורי, למרות שהוא נעזר בצוות יפאני מקורי ובתפאורות שאינן אפשריות על הבמה. ישנו רק הבדל בולט אחד: בכל מקום היה גיבור המחזה התורגמן סקיני, בן אוקינאווה הממולח, המדבר אנגלית צילגת, גרושה חכמת-חיים. על הבד הוסף

כוכבת מאנמסילר
חמוסף עמוק ושיבושי תנועה

חלומות של בנות הטיפשעשרה הישראליות.

יומן החדשות

פלישה להוליווד

חיה הררית ניצבת עתה בתחילת הדרך הבטוחה לכוכבות קולנוע בינלאומיות. אחרי שנבחרה לתפקיד הנשי בסרט בן-חזור — מתוך שלושים מועמדות לתפקיד זה, בתוכן כוכבות קולנוע ידועות שם — סתוה עתה הדרך בפניה לעולם הסרטים האמריקאי. חברת מסרו גולדוין מאיר חתמה עם חיה חוה לתקופה של ארבע שנים... **בסרטי ביאוגרפי** תוסיע כנראה אליווט סילור, שהחליטה ביחד עם בנו של בעלה שנהרג, מייק סוד, להנציח בסרט את סיפור חייו של מייק... **המשפחה הצרפתית** הוזעקה לעזרה בקאן, בשבוע השני של פסטיבל הסרטים. היה זה אחרי שהגיעה לשם הכוכבת האמריקאית ג'ין מנספילד. אלפי מעריצים שצבאו סביב ג'ין, אשר הוסיעה בשמלות עמוקות-מחשוף, שיכשו את סדרי התנועה בקאן. כאשר התרחצה ג'ין בבריכת השחיה, בחוללתה של אלמנט אגא חאן, התפרצו אלפי אנשים לבריכה, לראות את בגדיהם החדיש של ג'ין... **יורם גרוס**, יצרן הסרטים הנסיוניים הישראלי שזכה בפרס בתערוכת בריסל, מתכנן ליצר סרט ארוך, אשר יורכב מעשרה סרטים נסיוניים.

תדריך

- אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם:
- **לילות קבוריה** (צפון, תל-אביב) — ג'וליאטה מסינה מציגה את נפשה של יאנית קטנה, ביצירת מופת של פרדריקו פליני.
- **שלוש דמויות של חוה** (סוגרוב, תל-אביב) — ג'ון וודהר, בעלת האוסטרו האחרון, בתפקיד האשה בעלת שלוש ת-דמויות, שהקנה לה את הפרס.
- **הפאריסאית** (סוגרוב, תל-אביב) — מציגה בריגיט ברדרו מה גורם למשברים בממשלות צרפת, בסרט הגורם משברים ל-גברים.
- **בית התה של ירח אוגוסט** (אסתי, תל-אביב) — ראה לעיל.

אין זה מכון לאלה שנולדו בשנת קום המדינה! למבוגרים שבינינו אנו מגישים שי לנעשור **עמי** עשור לדירת ישראל סיגריה עטוה חשובה

חדע

עמי

הקופסה עם ישראל הקסן מוסיפה חגיגות וכן.

20 סיגריות 470 פרופה אחים בירונו כ"ט

לסובלים מנשירת שערות וקרחות

טיפול מיוחד לפי שיטה חדשה ובעזרת מכשירים חדישים ביותר מאפשר

- א. הפסקה מוחלטת של הנשירה
- ב. גידול של שער חדש

הטיפול הוא באחריות גמורה — במקרה של אי-הצלחה יוחזר הכסף רובינים קוסמטיקום

בהנהלת מר א. רובין, ביוקוסמטיקאי מרופלם תל-אביב, רחוב פינסקר 2, טלפון 22128

שי הנהגרים לקיף 1958

אבקה גלידה ויטה

חקה פירות

להכנת גלידה ביתית מצויינת בעזרת המקור החשמלי שלך

לבחירתך: וניל • שוקולדה • מוקה

שבת אחים גם יחד

נצרת, חיפסה המשטרה אחרי חסיין אבו אסעד, שנחשד בהשתתפות בהפגנות מקי באחד במאי, לא מצאה אותו בביתו, עצרה כתחליף את אחיו, יאסמין אבו אסעד, אוהד מפא"י מושבע.

★ ★ ★

שאלת תם

חיפסה, טילמן כתב הגירוזלם פוטט למשרד הדתות, ביקש לקבל פרטים על רכנו תם, נענה על-ידי איש המודיעין ב"משרד: אין אצלנו אדם כזה."

★ ★ ★

חדיגריא

לוד, עסק שוחט בשחיטת פרה בבית המטבחים העירוני, סיים את מלאכתו, צנח ומת.

★ ★ ★

מוסר פתוח

ליברפול, אנגליה, טיפסו נגבים על חומת בית-הסוהר, ניפצו שמש ופרצו שלוש דלתות עץ אלון, חדרו למשרד בית הסוהר וטרפו את הקופה הצליחו לעזוב את הבנין מבלי שאיש מתוך 200 הסוהרים ו-9000 האסירים ירגיש בהם.

★ ★ ★

עובדות החיים

חיפה, הודיע צעיר בן 17 למשטרה, כי שודדים אלמונים התקפסוהו בדירת הוריו, הממוהו במכה שנטלה את הכרתו למשך מחצית היום, הודה לבסוף כי המציא את הסיפור כדי לתרץ את אי-הופעתו בבית החולים לילדות, שם ילדה אמו בן-זקונים.

★ ★ ★

אופנת המזוודה

שדה-העופה לוד, ערכו שוטרי המכס חיפוש במזוודתו של תירו, גילו בהן 140 שמלות-נשים, כתנות, תחתוניות, גלילי-כד וחמש מטריות.

★ ★ ★

סינימה בלאש

בכארי-שבע, ניגשה תירת אמריקאית לשידוך אצו אבו מועמר, צילמה אותו ב"פוזות שונות, נתנה לו לירה בתמורה, קיבלה חזרה את הלירה בצירוף עוד כמה שטרות של עשר לירות, שהשיך זרק לרגליה ו"הסתלק.

★ ★ ★

יש לה תייש

נמציונה, הגישה אשה תלויה נגד שכתה, טענה כי זו שיטתה בה את החיים שלה, שהתקיימה, הפילה וגרם לה נזקים כשיעור של שתי לירות ו-150 פרוטה.

★ ★ ★

ואהבת לרעך

נתניה, ניסה צעיר בן 15 להציל זוג שוחים, אשר נראה מן החוף מפרסר ועושה תנועות נואשות, גילה כי השניים תינו אהבים בלב ים, סגן מכות על השתקרב אליהם.

★ ★ ★

וו החיבור

פרוניה, איטליה, זרק האסיר לואיג'י דורנטה חבל לעבר וו בתקרת תאו, ניסה לתלות את עצמו, נידון לארבעה חדשי מאסר נוספים, אחרי שהו ניתק מהתקרה והוא הואשם בגרימת נזק לרכוש המדינה.

אני לא רוצה להשחין, לכן מכתבה של אתי כהן מרת' הקישון 69, תל-אביב: אני עוקבת בעניין אחרי הויכוח בין ובין לילי. אגב, האם זה אמיתי או מבוזבז? לשבתך אוכל לצייץ, בלי שום תנופה, שב משך כל הזמן התנהגת בצורה גינטלמנית, אם אפשר להתבטא כך. לילי, לעומתך, הת' בטאה בחוסר טעם וחוסר טאקט. כאותם חמשיירים שאת סופם ביקשה מהקוראים, או הקטע על הטפסעשרה שלא שכתה להרגיש שמוזן עברת גיל זה.

השובתך לזה השבוע היתה עוקצנית ונהדרת — שלא היבבת אותה עוד מה' ימים שהיתה מדריכתך בתנועה — ובזאת קלעת לבול. לילי תצטרך ללמוד עוד הרבה כדי להגיע לדרגתך, אף על פי שהיא מנסה לעשות זאת בעזרת הקוראים, וללא הצ' לחה יתירה.

אף על פי שאת מתאמצת לשנע את קוראיך שאת האשה הרעה ביותר בעולם, אני חושבת שאת משיגה את ההיפך.

בקשר לציניות שלך, בהתערבך במכ' תבי הקוראים, הרי זה רק מוסיף למכתבים המשעממים והדומים כה האחד למשנהו, וזה גם מוגזע בעד מדורך מליהפך למדור שידו' כיס רגיל.

אגב, רותי, זה מאד מעניין איך מר אב' נר מסכים לדוריקר שכך מעל גבי העתון? והרי הוא אמר לא פעם שהעתון אינו משמש למלחמות פרטיות של חברי המע' רכתו אני חושבת שזה יהיה הרבה יותר יפה מצדך, אילו הפסקת לגמרי להזכיר את לילי הנכבדה. וזאת, כמובן, אם כל ה' דוריקר לא נוצר אלא כדי לשמש פרסומת למדורייכך.

כל מה שאני אומרת עליה, על האשה ש' אני אוהבת כל כך לשנוא, אין דבר שלא הייתי אומרת ישר לפרצופה. לשניהם, ב' עצב.

★ ★ ★

נמאסו הספורנטיות

אינני כוכב חדש במדורך, אימר לי (1077/76), כבר קיבלתי הופעתו, בו, אך ישועה לא באה. קיבלתי מספר תשובות, אך תוך תקופה קצרה מועה ההתכתבות עמן. לא נמצאה הנערה שתוכל לתקני למעלה מארבעה מכתבים. נמאסו עלי המכ' תבים המספרים לי אודות, סרט מנטסטי יותר ראיתי בשבוע האחרון, וחחתי-דעת על, ספר נפלא שכבר קראתי בגן-הילדים. נמאסו עלי כל הסטודנטיות הירושלמיות, באות ניצן ובית הלל.

תפץ אני בהתכתבות והיכרות — כשהדגש על היכרות — עם נערה אשר אינה חיבת לאנוס את עצמה להוציא מתחת ידיה ששה עמודים. נערה בוגרת שמינית, בעלת ה"ר פעה חיצונית יפה יותר מאשר גורגונה. עליה להיות יותר משמונה-עשר אביבים, אך אין הגבלה בגיל שלמעלה מ-18. היא יכולה להיות בת 20, 25, או 30. את נושאי ההתכתבות נקבעו אנו עצמנו.

אני עצמי הגני סטודנט ירוק, כלומר, שנה ראשונה בטקולטה למשפטים, צבר רגיל אשר היה חבר הכשרה, התאכזב ו"חזר העירה, שירת בצבא, היה בחוף-לארץ ולומד עתה באוניברסיטה."

★ ★ ★

נרשאי דיומא

לא ייתכן, שתי נערות חיפאיות (77/1077) בגיל 15 ו-16 וחצי רוצות נורא להתכתב ולהתחודע אל שני גנים מחיפה והסביבה, כבני 17-19. אל תגחכו, הן ר"ר צות להתכתב, על נושאי דיומא. רצוי לי צרך תמונה כזר במכתב הראשון.

לשיר הוה צליל מוכר, איכשהו.

★ ★ ★

חמצן את החלודה

לשני בני המוצנח-ל (1077/78) אין ה"ר דמגיות רבות להתגדר בכומותיהם הא' דומות, כיון שהם מגיעים לעתים רחוקות העירה. את זמנם הם מבליים בשדה, במס' גות קורס מ"כים.

הם מרגישים שהחלידו במקצת מאו גמרו את השמינית, והם מתכוונים בין השאר, להסיר את החלודה בהתכתבות עם נערות גאות שתצלחנה לעשות זאת. הם מתרים בהן כי יש בדעתם לבלות בחברתן את חופשותיהם הקצרות. לא מספיק שתהינה המורות, קובעים הם, עליהן לאהוב גם ל טייל הרבה ברגל, כמותם. ובכך?

★ ★ ★

לא אוהד, אבל...

(1077/79) דווקא לא אוהב את מדורי השעמום והרדוגיות חייב בצבא פשוט דוד' פים אותו לפנות אליו, גורל גרוע ממות, הייתי אומרת. הוא באמת פשוט היה חסר לי. לא הייתי יכולה להתקיים בלעדי. כיוון

מכתביוקי ארותי

כשאר הורכים בהן ניסיתי להשתלב ב' חברה הישראלית נכשלתי, ולפי עצתו של מכיר הגני מונה אליך, רותי, אולי יש ב' אפשרותך לעזור לי. בתור צעד ראשון, באם של באפשרותך לסדר דבר מסוג זה, הייתי רוצה להכיר כמה בחורים ובחורות — לא הרבה — בגיל 20-24. אני בן 23. אני מקווה שהדבר יעזור לי להשתלב ב' התי הארץ, שהייתי מנותק ממנו זמן כה ממושך... כמה פרטים על עצמי: גובהי 1.78 מ', שערותי שחורות ועיני ירוקות. מברתי בארץ בית-סטר עממי ובית-סטר תי' כון. למדתי בניר-ילנד ובארצות-הברית. אני שולט בשפות אנגלית, גרמנית ועברית על בורין, כמו כן יש לי ידיעות בשפות אחר' פורטוגלית, איטלקית, ספניולית, צרפתית, וטורנטונז' וקצת רוטית.

הכל נשמע נורא יפה. אך אם אתה באמת כל כך איש העולם, מדוע כתבת לי על דף תלוש ממחברת חשבון?

★ ★ ★

מוכרח לספר לכם על החייה מזעזעת שעברה עלי השבוע הוזמנתי, תארו לכם, לתחנה שאני הייתי אחראית לה. כשעמדתי שם בבית-הכנסת אהל מועד, והקשבתי ל' דברי הור', וראיתי את הכלה הנאה מגני' בה מבטים מתחת להינומה שלה אל בחירי' עטה, היתה לי הרגשה מוזרה ביותר. סירב' תי להאמין שאני באמת מעוללת דברים כאלה.

הוגג הביישן מאד, חנה ורפי, ניאות ל' ספר לי שהם הכירו זה את זה אחרי שהיא פירסמה מכתב נורא נוגה במדורי, בו סיפ' רה כמה עצוב לשבת במוצאי-שבת בבית. לא עברו ששה חודשים והוא מצא את עצמו ואמר לה הרי את, מובן שנבוכותי מאד, כאשר נסקה לי הכלה והשאירה לי כתם פתון (סגול) על הלחי. לא הייתי מתנגדת כל כך אילו עשה זאת החתן. הוא נראה נחמד מאוד בחליפתו הכחולה. אך הוא הסתפק בלחיצת ידיים נרגשת... והם חיים באושר עד היום הזה.

ציפור קטנה לחשה לי ש...

שכניהם של יוש ומניה הלוי חיים באשלייה, אם סבורים הם כי יוכלו מעתה לישון במנוחה, אחרי שסיימו השנים את תחיבת מחוז המשותף פורצי ההסגר. ה' זוג, שליוה לעתים את הכתיבה בויכוחים, מריכות ואפילו צלחות מעופפות, מתכוון להמשיך בכך גם להבא. בכתיבה, זאת את מרת, זהו המחזה הימי השלישי יוש, הרביעי, מבטיחים הם, יהיה על השלישה. למרות שרצתה להימנע מכך, מופיעה מניה גם במחזה, דבר היוצר לדבריה קונפליק' טים. מחזאי אינו אוהב לשחק במחזות של עצמו... נערה אחרת המשחקת במחזה זה, יהודית (גידי), אמיר, שכבה מש' תופת להנאתה על שפת הבריכה השבוע, כשחוטטמה הסולד תקוע בספר כלשהו, כא שר עמד לידה ברנש תל-אביבי ולטש ער גיים, כאילו היו חייך תלויים על מנגנו. חברים, שראו את המחזה שגידי עצמה לא התמיצה, האיצו בבעלה שלמל'ה כר' שביט' לקום, לבשת אל גיודי, לתת לה נשיקה קלה, נאמר בגב, ולחזור כלעומת שבא. תארו לכם את תדהמתו של הברנש... היה לי העונג לחזות בז'ופלין?

פיה המקסימה, לבושה מכנסי טוראדור ה' דוקים, מחדשת את הבלונד שלה במספרה, בעוד אני, אמתכם, זוכה למניקור בלבד. אחרי שהחל יוסף מילדא לחזר אחריה, שאלה את הישראלים המופיעים לצידה איי זה מן אדם הוא. הם סיפרו לה... פשוט לא יכולה לתכות לשמוע את חננה אה' ר' שרה באייש... מצטערת, אבל לא שמעתי את יורם מ'מלור אומר שום דבר מיקח השבוע. היתה לו נזלת... גליה פופול' עוסקת עתה בייצור טופול קטן, דבר שלא הפריע לה לשחק עמן מה בכביסתה הש... אורי זוהר מעביר כל שבועיים בערך את מרכו התעניינותו. לפני שבועיים היה נראה לעתים קרובות בנתניה. עכשיו הוא עולה לרגל לירושלים, ובקרובו לחיפה. העובדה שגם קרקס מדאנו נודד בדרכים אלה, היא, כטובן, מקרית בהחלט.

שאינני נוהגת לזרוק מכתבים לסל, לא עשיתי זאת, הריהו רחוק פנינן ואני מקוה שתהיו מאושרים מאד יחד. הכל אצלו, מבטיח הוא, רגיל. הגובה, הרוחב, המראה, אין לו מכונית ואין לו וספה. את לא מוכרחת לכתוב אליו, את יר' דעת... ★ ★ ★

גבוה ואינו מבהיל

מפני שהיא (1077/80) עומדת לסיים ב' עתיד הלא רחוק את לימודיה באחת ה' סקולטות למדעי הטבע, סבורה היא שו סיבה מספקת לרצות להתכתב עם סטודנט, או אחד שסיים את חוק לימודיו, גבוה ואינו מבהיל בצורתו."

עושה חיים

עד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני חודש, היה (1077/81) סמל בצנחנים. בעוד שלושה חודשים הוא נוסע ל-4 שנים לחוף-לארץ, כדי ללמוד שם אל תשאלו אותי מה. עתה הוא, לדבריו, עושה חיים, מטיל ברחבי הארץ, רואה פרטים והצגות. אפילו אם ירצה לראות אותך, אל

עוד לפני

בת ההרוג פניג

מקום ההריגה: המפערה וחנות המכולת

הורג גרין

צילום: "אני אמות" צעק בעל בית הקפה ברוגזה, והטיל ארצה את מגש הלחמניות. אבל אתה לא תמכור לחמניות!"

במרחב

במדניה

מוכנים אף הם להתערב בלבנון, אם יגברו סיכויי הציר קהיר-דמשק לספחה בכוח.

מקהיר, אותה שעה, נשמעה הודעה, ש- היתה היא של היתממות. אך נחת המטוס שהחזיר את גמאל עבד אל-נאצר ממוסקבה, הצהיר הרוזן המצרי: "אנו תומכים בעצמאות לבנון ולא נתערב בענייניה. הפיכת המהר מות הפנימיות לעניין חיצוני, כחונתה לאפשר למעצמות המערב להתערב בענייני לבנון." ולמען השלימות המסורתית הוסיף: "אם תוחקף לבנון על-ידי ישראל, נבוא לעזרתה." למחרת הוסיפה מוסקבה את ההוזהרה ש- הפכה שיגרתית: היא לא תרשה שום הת- ערכות זרה בענייניה של מדינה ערבית. אך הפעם לא הראו האמריקאים סימני בה- לה. הצי הששי המשיך לשוט לאורך החוף הלבנוני, הצנחנים הבריטיים המשיכו לעמוד הכן בקפריסין.

במהמה הכללית, כמעט וגשכה העניין ה- קטן שהצית את פתיל המרעום: התעקשותו של הנשיא הפרו-מערבי כמיל שמעון, לה- ציג את מועמדותו בשנית. אם עדיין עומד הוא בבעה זו, יצטרך לתקן את החוקה תוך שבועיים בלבד. כי מועד הבחירות לג- שיאות קרב במהירות.

מחרוזת

הרמטכ"ל העיראקי בעקבא

נוכח אישית בעקבא, כאשר הגיע לשם ב- תחילת חודש זה משלוח הנושק והציוד הצבאי האמריקאי, שנועד ללגיון . . . בממשלת סוראן פיסרה כמה מן המורים המצריים שהועסקו על-ידיה. מיד לאחר מכן מיהר משרד החינוך המצרי להסביר, כי לא היה זה צעד המכוון לסילוקם ההדרגתי של כל המורים המצריים מסודאן, כי אם תוצאה של ביטול השיעורים למוסיקה ועיבוד מט- עם בכתיב הספר הסודאניים . . . אל משרד התעמולה של רעים הגיעה בקשה חתומה בידי כמה מהגרים ערביים באפריקה המערבית, המתארים את מעשי החיל של אנטי-צ'סקים ואישים רשמיים ישראלים בחלק זה של אפריקה. בקשתם: שגם הערבים ישלחו לשם אישים ידועים, אשר ילחמו בחדירה הישראלית בליבריה ובגאנה . . . מספר החוקים במוסדות לחולי-נפש בלבנון גדל במידה ניכרת. מס- תבר כי הלבנונים, אשר היו ידועים עד כה כסוחרים בסמים משכרים, החלו מש- תמשים בסמים אלה לצרכיהם שלהם . . . מקורות מצריים הודיעו שבוע כי עיראק מענינה בפירוק צינור הנפט לחיפה, המושבת מאז קום המדינה ב-1948, על מנת להניחו בתחיי חדש, עד לנמל צידון ש- בלבנון . . . הון סעודי רב מושקע לאחרונה בסודאן. בחלקו הגדול, שייך הון זה לבני המשפחה המלכותית הסעודית. עד כה הרבו הסעודים להשקיע את כספם ב- מצרים . . . נשואי מדך עיראק לנסיכה פאדילה המצרית נדחו, עד שחסיים הנסיכה בת ה-16 את חוק לימודיה בבית-ספר אנגלי . . . תלבויות רובר צבא השיחרור האל- גירי, על הודעה צרפתית כי למורדים נשק מתוצרת רוסית; יש לנו גם נשק מתוצרת צרפתית - האם זאת אומרת שצרפת מספקת לנו נשק?"

לבנון

השבוע השני

לקול יריות, התפוצצויות, אהות פצועים ותעמולה צרחנית, נכנסה המלחמה על ה- לבנון לשבועה השני. תחילת השבוע ראתה את התגברות הפעולה החתרנית של כנופיות סוריות ואוהדי רעים מבין אורחי הלבנון, לשיא רחי דמים. מתנגדי השלטון השתלטו כמעט לחלוטין על עיר הנמל הצפונית קרפול, אורחים מתמרדים ניהלו קרבות רחוב בכיורות נגד יחידות מטרה וצבא.

בשטח הגבול ההררי, נכנסו לפעולה לוח- מים דרוזיים, בהנהגתו של כמאל גיבלאט, אויבו המושבע של הנשיא שמעון. לצד הממשלה התייצבו חמולות דרוזיות אחרות, מאנשי האמיר מג'יד ארסלאן, שר ההגנה בממשלת הלבנון. מעבר לגבול הסנרי הגיע זרם דק אך בלתי-סוסק של נשק קל ולו- חמים. יחידה לבנונית תפסה 100 רובים מוברחים, אשר נשאו סימונים של הצבא המצרי.

תוך ימים אחדים טיפס מספרם הרשמי של ההרוגים ל-77, ושל הפצועים ל-280. בקרב שנמשך לילה שלם בכיכר המרכזית של טריפולי, נהרגו 45 מורדים. למחרת בבוקר התפרצו שתי פצצות בשוק הירקות של ביירות, אשר הונחו שם על-ידי המורדים, כתגובה על פתיחת החנויות בניגוד להוראות האופוזיציה להמשיך בשביתה. קציר הדמים: עשרות הרוגים.

נשק, נשק, נשק. אך למרות שהקרבות נמשכו, היה ברור כי ידה של הממשלה על העליונה. מטוסים אמריקאים נחתו בזה אחר זה, פרקו נשק וציוד משטרה, ארבעה נימוס בלבד אחרי שהובטחו על-ידי חשינגטון. באוקרה גילה שר החוץ התורכי בגאחה, כי ממשלתו שיגרה אף היא נשק וציוד לביי- רות. בקצה המזרחי של הים התיכון התרכזו היחידות הכבדות של הצי האמריקאי השישי, מוכנות להנחית חיילים, להגנתם של האז- רחים האמריקאים בלבנון, ואילו בקפריסין עמדו כוחות בריטיים מוגברים במצב-הכ- ק, עמרו כוחות דרוז, במארים חריפים, למרחב אמגון דרוז, חמיידיים.

דורס שינפלה, שומר ופרקליט אדרת חסנדר זינג, איש נפל אבל לא מת

ירידה קלה . . . בית החרושת הדרומי ביותר בישראל, הוקם השבוע באילת, על- ידי חתיק העיר שרגא יעקובוביץ. בית החרושת מייצר סודה בבקבוקים. הצריכה הממוצעת: שמונה בקבוקים לאיש ליום.

תזכיר

אור חדש על אור

מיכאל צור, אחד הגיבורים העיקריים של פרשת חברת זורו, שזכתה ליתרונות בלתי-הוגנים מסעם הממשלה ושגרמה ל- שערוריה ארצית (בין השאר, העולם הזה 1039) נתמנה השבוע רשמית למנהל הכללי של משרד המסחר והתעשייה . . . הנאשם האמיתי בפרשת העלמת מסיה הכנסה ב- דפוס מפא"י בתל-אביב, הועמד השבוע לדין בבית-המשפט המחוזי. כפי שגילה העולם הזה (1008), היה יוסף אור, לשעבר המזכיר המינהלי של מפא"י, האיש שהיה אחראי להעלמת סכומים גדולים משלטונות המס . . . תיקים פליליים תגיש הפרקליטות נגד מנהלי החשביר המרכזי, שמנהליו עסקו בהברחה סדירה של שמן, שהיה מיועד ל- בדואים, אל השוק השחור, כפי שגילה בפעם הראשונה כמלואו העולם הזה (1076) . . . עיסקת הזהב המזורה של חברת י. מ. סחרוב ובניו בע"מ, החברה המשפחתית של המפכ"ל היוצא, נידונה בהרחבה לפני ארבעה חודשים בהעולם הזה (1054). שגילה כי חברת סחרוב החליטה להשקיע כספים בחברה ה- ממשלתית הכושלת אינקוזה כדי לטשטש את הפרשה המזורה ולהתחבב מחדש על השלטונות. השבוע, אחרי ששככה הפרשה המזורה, הודיעה חברת סחרוב על כחנתה למשון את ידיה מאינקוזה . . . אויבי המימשל הצבאי הולכים ומתרבים עקב המאורעות האחרונים בגליל ובמשולש (העו- לם הזה 1076 והלאה). אחרי שנתן אתלרמן וכתב הארץ מלחך-הפינכה שבתי סבת יצאו נגד המימשל, הצטרפו השבוע למערכה גם פורץ אליוס ואיש דבר מיכאל אסי, וכתב למרחב אמגון דרוז, חמיידיים.

(המשך מעמוד 13)

אישי, אינטימי ביותר, ומחלוקת ממושכת על רשיונות-יבוא שהושגו במשותף, החליטו הרוקרים להכין תיק פילי נגד שולם שינג פלד, אשר יועמד לדין באשמת נסיון לרצח.

לחמניות או חיים

בבוקר השכם פתחו משה פניג וזיגמונד גרין את בית-הקפה והמכולת הסמוכים זה לזה, בפנינת הרחובות עליה ופרץ בתל-אביב. הם תקעו אחד בשכנו מבטי זעם, פנו כל אחד לעיסוקיו, כשהם ממלמלים קללות ו- אלות. ספקי הלחם, הלחמניות, העוגות ו- החלב היו רגילים כבר לריב הנצחי המת- עורר מדי פעם מחדש בין השניים. פניג, בעל הקפה, טען שלגרין, בעל המכולת, אסור למכור חלב ולחמניות. גרין טען אותו דבר כלפי פניג.

ביום ראשון האחרון נכנס לקוח מקרי ל- חנותו של גרין, ביקש בקבוק חלב. אחריו נכנס גם פניג: "אני אמות, אבל אתה לא תמכור כאן לחמניות", הצהיר ללא אזהרה מוקדמת, והפך את מגש הלחמניות של המכולת.

פניג לא ידע עד כמה קרובות הבטחותיו להתגשם אחרי רגע: זיגמונד גרין בן ה-62 תפס סכין מטבח, תקע אותה בגבו של פניג (48), שפנה לצאת מן החנות ונמצא כבר על שפת המדרכה ממול. "ניסיתי לעכב בערו", סיפר עדי-הראיה למפקח ה- פשעים של הנפה הדרומית הקצין ישראל כהן, "אך כבר היה מאוחר: פניג היה חסר הכרה".

ממפו ב-125 פרוטה. שכניו של פניג לרחוב עמוס-העסקים, כאילו ציפו לסוף ה- טראגדיה הם לא היו מופתעים ביותר. "ידענו שמשוהו יקרה פעם", אמרה בעלת חנות הורעים, מול בית-הקפה, "פניג היה איש ריב ומדון. רק ביום ששי שעבר קילל אותי על שדיברתי עם רוזנר, בעל משרד ההובלה, אתו הוא לא דיבר כבר יותר משנתיים." מי שלא היה מופתע, ממש כמו השכנים, היו שוטרי הניידת האזורית שהגיעה למקום. "לא היה כמעט יום שלא נקראו לכאן", סיפרו השוטרים; "חמיד היה כאן ריב. בפעם האחרונה היה הריב על מחיר הטמפו. גרין מכר ב-125 פרוטה בקבוק ופניג ב-150 פרו- טה. כששני אנשים מוכרחים לריב - שום דבר לא עוזר".

כל ישראל

האוצר נגד המבקר

מחלוקת חריפה נטושה בין האוצר לבין מבקר המדינה. בעוד האוצר טוען כי הגרעון המצטבר של משק הממשלה הגיע ל-518 מיליון ל"י, טוען מבקר המדינה ש- הגרעון הגיע ל-634 מיליון. למעשה גדול הגרעון הרבה יותר, מכיוון שהחשבון כולל, בצד הזכות, הלוואות והשקעות ממשלתיות בשיעור 854 מיליון ל"י, שספק אם יוחזרו אי-פעם . . . הייצור התעשייתי יורד. בחודש ינואר 1958, האחרון שעליו יש סטא- טיסטיקה, ירד ל-114 נקודות, לעומת 120 נקודות בחודש נובמבר 1957 (הבסיס: 100 בשנת 1956). הירידה היא אחידה כמעט בכל הענפים . . . מתוצאות העשור: האבטלה ירדה בחדשים הראשונים של השנה

קדיאת יזכור

כמו בכל חגיגות המפלגות בישראל, גם מרבית הומן של הדיונים מאחורי הקלעים היוצג הסינטי במסודות המפלגה. כשנשאל הח"כ **משה שרת**, שהרבה לדבר על "נציגות הולמת" לעדות המזרח, מה היא נציגות הולמת, הציע לשואל בכעס: "הסתכל במילון". . . בכעס לא פחות, ניגש שרת ביום השני של החגיגה לכתב מעריב **משה מילרם**, שאל אותו: "כמה זמן נמשכת קדיאת יזכור?" כשענה מילרם כי לעניות דעתו, צריכה קדיאת יזכור להימשך כחמש דקות, אמר לו שרת: "ואתה כתבת עלי במעריב ביקורת, על שהושבתי את הקהל בחגיגה בשעת קדיאת יזכור. אתה סבור שאפשר להשאיר את הציבור עומד במשך חמש דקות?" כשניסה מילרם לעמוד על דעתו, כי בשעת יזכור נהוג לעמוד, הסביר שרת: "יזכור זה כמו קטע מבטהובן. מעולם עוד לא ראיתי שעומדים כשמאזינים לנגינת קטע של בטהובן". . . חיכוכים פחות מוסיקאליים ויותר תיאטראליים התפתחו בי משך כל ימי החגיגה, בין שחקני הבימה, שהופרעו מחזרותיהם בגלל ישיבות החזרות שהתקיימו באולמי החזרות. כאשר נכנסו שר העבודה **מרדכי נמיר** ומזכיר מועצת פועלי חיפה **ח"כ יוסף אלמוגי**, לאולם החזרות של יומנה של חנה סנש וביקשו את השחקנים לצאת, הסביר נמיר ספק בחיך ספק ברצינות: "הפעם, אנחנו נושמים תיאטרון". . . דעה מקורית על החגיגה הביע מי שהיה מנהיג "הדור הצעיר" בעבר, והיום מנהל מחלקת הביצים והעופות בי תנובה **אברהם עופר**: "זו גם כן חגיגה?". . . יותר ברצינות התחם לכל העניין מזכיר ההסתדרות **פנחס לבון** אשר לחם בחירוף נפש על תוכניתו לפיצול סוגל-בונה, והופרע במשך כל זמן נאומו בקריאות בניינים, שהושמעו מפיו של מנהל סוגל-בונה וחבר הכנסת **דוד הכהן**. כאשר תכין פו הפרעות, קרא לבון: "חבר הכנסת דוד הכהן, לך יש מול של פליטות שה!".

★ ★ ★

הריגת תורכי

בדיחה, מתוקנת בגלל סיבות מדיניות טהורות, השמיע באחת ההזדמנויות ח"כ מפא"י **אברהם הרצפלד**. הוא חזר על הבדיחה הנשנה על האם היהודיה ברוסיה האומרת לבנה היצא לחיזת: "אל תתאמן! תהרוג תורכי ותנוה, תהרוג עוד תורכי ותנוה". . . אך השמיע את המילה "תורכי". הסביר הרצפלד: "אני יודע? עשיתי כשיש לנו מדינה, יכול לבוא הציר התורכי ולהתלונן שאנחנו מסיימים להריגת תורכים". . . חדשה נוספת מהמדור "היום לפני עשר שנים" סיפר השבוע אחד מחכמי חירות: לפני עשר שנים התקיימה ישיבת החוד הפועל הציוני בבית צעירות מזרחי בתל-אביב. צעירה דתית, שגרה באותו בית, הלכה לראות את האישים התשובים, התאבה מיד בצירי תנועת החירות ד"ר **שמעון יוניצ'ביץ'** **בון**, נישאה לו. בשבוע שעבר ביקרו שוב היוניצ'ביץ' באותו מקום, שם מוצגת תערוכה יפה של עבודות התלמידים הלומדים באותו בנין, רובם תלמידי המורה לאומנות **חנה יוניצ'ביץ'**. . . ליחסים שבין בעל

סוראיה והשאח: הודעת גירושין* רבע מיליון תמורת נשמה

ואשתו דאג השבוע הסופר **שמואל יוסף עגנון**, שהוציא לאור את ספרו "פשוט בשפה האידית. אחרי הוצאת הספר שיגר עגנון מכתב דחוף למתרגמו **אליעזר רובינשטיין**, הבטיח לו כי בקרוב מאד ירד מירושלים לביתו שבירושלים, על מנת "לפייס את אשתך שבחודאי הונחת אותה ולא טיפלת בה כהלכה, בעת עבודת התרגום". . . בשעת העלאת זכרונו, נזכר בעגנון ח"כ מפא"י ואביו של הרמטכ"ל הקודם **שמואל דרין**, שסיפר כי עגנון היה זה שהציע לקרוא לכפר הערבי דאלאיקה בשם כנרת. באותה הזדמנות גילה דרין כי מכל מייסדי חתת כנרת לא נשאר בחיים אלא ראש הממשלה **דויד בן גוריון**. . . מבול גדול של אורחים הגיע השבוע כמעט מדי ערב לשדה-התעופה לוד. כשהגיע לי שדה חוקר האטום האמריקאי המפורסם **ד"ר ברט אופנהיימר**, עט עליו מנהל יד חיים וויצמן מלא-המרץ **מאיר וויסנאלי**, תקע בידו כוסית משקה וזעק: "לחיים, לחיים!" אופנהיימר, שהוא יהודי אך אינו מבין לא עברית ולא אידיש, שתה בנימוס מבלי להבין. . . אורחת אחרת שחזרה לארץ היתה הזמרת **חנה אהרונאי** אשר זכתה לקבלת-פנים רבת-עם, שאפילו שרים וראשי-ממשלות רבים לא זכו לה בלוד. שבוע אחרי שחזרה קיבלה הזמרת הצעירה לחוזים להופעות בפורטוריקו ובהבאנה. חנה, שדחתה את ההצעות, מתכוונת עתה להופיע בשלוש הערים הגדולות, לארוז את חפציה ולצאת לחוף-לארץ, הפעם על מנת להופיע בסרטים. . . אדם אחר החושב על

★ ★ ★

זכירת נשמות

לפגישה לבבית היו עדים מלוויו של השחקן היהודי המפורסם מברלין **פריץ קורבנר**, שביקר מאחורי הקלעים של חזר יונה של סימון מאשר, אחרי שמתח ביקורת חריפה על הצגה זו. כאשר פגש קורטנר את **מאיר מרגלית** התנפל על צהארו בנישקות. למלחם הוברר, כי מרגלית גש את קורטנר בפארס בשנות השלושים, בי שעה שתיאטרון אהל הציג את החייל האמנין שחוקק בסיבוב באירופה. באותה תקופה הציע קורטנר למרגלית לעזוב את האהל, לעבור לשחק בתיאטרון מברלין. . . אחרי רגעים אחדים הגיעה לחדר-ההלבשה של מרגלית השחקנית **רמבר רובינש**. קורטנר לחץ את ידה בחיבה ואמר: "בכל העולם שמעו על משחקן במירהלה אפרת והדיבוק. רובינש היתה נבוכה מאד, ורק כשנכנסה לחדר גם חנה רובינש גילה קורטנר את הטעות שעשה. . . למרות שהתאכזב מהבימה המשיך קורטנר לבקר בהצגות תיאטרון בי-ישראל, הביע את רצונו לראות את אגדות לוד בהתיאטרון הקאמרי. גם כאן לא הסתיר קורטנר את ביקורתו, אך שיבח את משחקם של שלושת החיילים שבמחזהו של **משה שמיר**: "צעירי התיאטרון הדל נחמון יוסף" (בומבה) "צור ויוסף קורבן". . . צעירים אחרים ערכו בשבוע שעבר תחרות מענינת ביותר, בביתו של בומבה. היו אלה **דן בן אמוץ** ואחד מכתבי מעריב, שהתחרו ביניהם מי יצליח לפשוט את געלו של השני, במהירות גדולה יותר ולהשליכם מבעד למרפסת הבית. . . על סרטים ואנשים מספר מבקר הסרטים של **הארץ יוסף שריק**, שפגש את הבמאי ה-מפורסם **רנה קלייר** בפסטיבל קאן. כש-שאל שריק את קלייר מה ההבדל בין תנאי העבודה באירופה ובהוליווד, השיב הבמאי: "גם מכריחים אותך למכור את נשמתך. אם יש לאדם כה מעט למכור, יכולים אתם לשער מה עשתה הוליווד לסופיה לורן". . . עם נשמה למכירה הגיעה כנראה לי-הוליווד הנסיכה **סוראיה** (ראה תמונה), אשת השאח הפרסי לשעבר, שגורשה אחרי שלא ילדה לו בנים. סוראיה תופיע בסרט ביוגרפי, תמורת רבע מיליון לירות.

* מצויירת בידי צייר השבועון האיטלקי דומניקה דל קוריאה.

תלמה

מביאה חומוס לביתך!

ללא בישול! רק להוסיף מים!

דרכו תוכן הצננות באותה כמות מים.

הוסיפו עוד כף מים וכחשו עד שתקבל דיסה חלקה.

חומוס עם טחינה

סיוצר בתנאים היגיינים במפעלי:

חוצרת זון איי בע"מ

חיפה

יצנצנת=4 מנות

דרושה דירת-חדר
לעתונאי צעיר בצפון או מרכז תל-אביב. רצוי דירת גג, ובי-שכר-דירה חודשי.
לפנות: ת. ד. 136, תל-אביב.

פסוקי השבוע

- **פרופסור ישעיהו ליבוביץ'**, במאמר בהארץ על הדת בישראל: "שני הצדדים מסכימים שמדינת ישראל לא תהא דתית ולא תהא חילונית, אלא ידועה בציבור כדתית."
- **עסקן מפא"י יונה יגור**, בצדדו בתוכנית לבון לפיצול סוגל בונה: "לא כל מה שטוב בשביל סוגל בונה, טוב גם בשביל התנועה וההסתדרות."
- **ח"כ מפא"י אברהם הרצפלד**, בוועידת מפלגתו: "בן-גוריון דיבר על ישוב הגליל והנגב. אם הוא מדבר על חזון, זה בסדר. אבל אם הוא מתכוון ברצינות, הריהו מדבר אל הקיר!"
- **הכומר המארוני יוסף סומאן**, בתשובה לשאלה מדוע אינו מברר מה קרה לפעמון כנסית כפר בירעם שנעלם: "אחרי שגנבו את החמור, התלך לחפש את הרצועה?"
- **מבקר הסרטים יוסף שריק**, על כשלונו של הסרטון הישראלי-צרפתי זוהי ישראל בפסטיבל קאן, ועל כך שהסרטון לא הוזכר כמעט בכתבות מן הפסטיבל: "זו היתה ההצלחה הבלוטת ביותר של כשלונו."
- **הקריקאטוריסטן שמעון צבר**, על התוכי של ד"ר אלברט שטיינר: "הוא מחקה את קולו של ד"ר שטיינר יותר טוב מצדוק סביר, וכשהוא משתעשע הוא מסוגל לשגע גודו שלם של מאומאן."
- **שחקן "הבימה" ארי קוטאי** על ישיבות הלילה המאוחרות של העסקנים בחגיגות מפא"י שנערכו בתיאטרון: "פוליטיקה זה לא כמו תיאטרון - הרמאזן מתחילה רק אחרי שירד המסך."

כזבים לילקוט

הגיבור

כשהגענו לחוף עמדו כבר המעפילים על הסיפון, וחיכו לטידורי הירידה. לפתע אירע אסון. רגלה של אחת הבהורות התחלקה מן הסיפון ישר לתוך הים. תיכף הזעיקו את שמואליק, מסקד-האניה. אגב, חבר טוב שלי עוד מהגן.

הוא בא והכריז כי דרושים מתנדבים לקפוץ המימה להצילה. הסיפון רעש, כל אחד צעק שמישהו מוכרח כבר לקפוץ, ואיש לא קפץ. אחרי הכל היה חושך והמים קרים מאד. שמואליק חברי התעצבן וצעק: "היכן רוח החלוציות?" קריאה זו עשתה רבות. הבושה כיס-תה את פני כולם, ועמה התעורר אומץ ההתנדבות. אך בכל זאת נשארו כולם על החלוציות שפסה, נראה אדם אחד, כה נמרצת, קיווה כל אחד שעתה בטח יימצא משהו שיקפוץ.

בהגיע הייאוש לשיאו, בככות כל אחד על החלוציות שפסה, נראה אדם אחד, הידוע כזקן ותשוש מאד, כשהוא מונק אל תוך המים.

מיד הוקל לכולם, לחצו איש את יד רעהו והריעו חרועות היד לכבוד ה' מתנדב האמין. אך בהסתכלם מטה, ראו לתדהמתם הרבה, שהזקן איננו יודע לשחות ומתחיל לפרפר במים.

מיד קפצו אנחנו אל הסירה והצלחנו להגיע אל שני הטובעים, ממש ברגע האחרון. כשעלה הזקן על הסיפון, כמעט נחנק מרוב לחיצות ידיים וחיוכים. ה' מפילים נשאוהו על כתפיהם וצעקו "הורא" שבע פעמים רצופות. שמואליק המפקד ניגש אליו אף הוא, נשק לו על מצחו, העלה על נס את אומץ לבו, ציין כי מאז בריכוכבא, לא התלטה תופעה כזו של אומץ לב, ובקול רועד מהערה שאלו מה בקשתו ותיעשה. הזקן זקף ראשו בענוה, מתח חזהו בצניעות, ואמר בקול רועם-ביישני כי אות לגיבור אמיתי.

"מאום איני רוצה לקבל בעד גבורתי, לא לשם כך סבלתי במים הקרים. משאלה קטנה יש לי ותו לא. אני רוצה לדעת, לדעת ויהי מה, מיהו המנחל הזה שדחף אותי לתוך המים?"

בטאון הקיבוץ המאוחד

העולם הבא

בעריבת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס של 10 לירות. הזוכה בפרס השבוע הוא הקורא אמנון ורד, תל-אביב, ללא שותפים.

פרי העץ תל-אביבי שיצא פעם לעבוד במשק השטרע בשעת מנוחה עם החברה מהמשק, מתחת לעץ. הוא הבחין בגללי עוים ושאל את החברה מה זה. "אלו זיתים," ענה אחת מהם, "יופי של זיתים." העירוני, שלא הבין חוכמות חקלאיות, הכניס "זית" אחד לפה. טעם נורא, כפי שאתם יכולים לתאר לעצמכם. אבל הוא לא רצה לבייש את הפירמה, והמשיך ללעוס מבלי אפילו לעחת את הפנים. הוא גמר את ה"זית" עד הסוף, ורק אחר כך חיזה את דעתו: "אצלנו בתל-אביב יש זיתים בכיף. אלה — סתם חרה של זיתים ולא יותר." יעקב זרחי, קרית הסניגור, חיפה

הערו-עוללין

אם דה גול יעלה לשלטון בצרפת...

... נשלח אליו את גול-דה.

★ ★ ★

מסתבר כי התחשיב במפעל הנחושות בתימנע לא היה מציאותי...

... הוא לא היה מכוסף על נחושות, אלא על נחושיות.

★ ★ ★

הפורץ ישראל בגזיוני נתפס, כאשר לא צעק על אישה ששפכה מים על ראשו...

... היא הבינה כי על ראש הגנב בוטח הכובע.

★ ★ ★

מי לא מנהל את התיאטרון הקאמר?

מילוא.

השיר הגס ביותר בעולם

"אהובי" אמרה בלהט בשמעה קולו קורא, "לקראתך רוחי נכנעת כמו תלמיד בפני מורה."

נשמתי כולה שלך היא, רק שלך — ולתמידי! את חגורתה סיתחה היא והסירה הצמידי.

היא לחשה כולו מבין שפתיה: "בצינך אמצא מחסה!" ובינתיים כפפותיה היא הסילה לכיסא

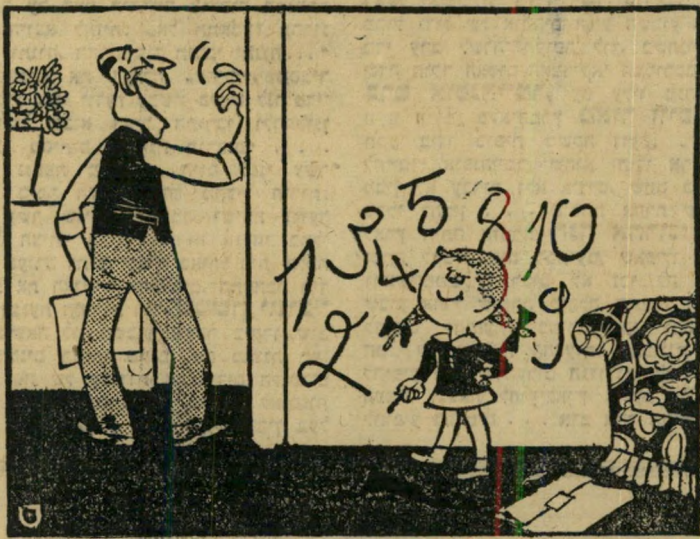
בקולך את זאת אכירה — כי נגעשת כמו קיסורי! ובאצבעה התירה עוד כפתור ועוד כפתור.

היא הוסיפה והבטיחה: "רק שלך אהיה לעד!" וכאלו לא השגיחה שמלתה נשרה בלאט.

גרב משי היא הפשילה מרגלה החטובה. "אהובי" דמעה הוילה, "אין כל גבול באהבה!"

מעצור אין מלפניה! ובינתיים, כמו קליפה, היא קילפה את לבניה שנשרו על הריצפה.

"לקראתך נפשי סוערת עדיבליקץ, עד עילפון!" — והניחה השוספרת על מכשיר הטלפון.

"בואי מהר לראות! בתך למדה לכתוב עד עשר..."

אוי דוקטור, זה כואב!

האתיקה המקצועית אומרת כי לרופא אסור לפרסם מודעות על עצמו. סיסמתם הבלתי-כתובה של מחזיקי איזומליהניתוחים והמזרקים היא, כנראה, "החללך פאציינט ולא סיך" אך בתחרות המשירים מותר הכל. הנה כמה מן התשובות שנבחרו מתוך העשרות שנשלחו עליידי קוראים. כל שמדת הרופאים המוסיעים בהם דמונוניים לגמרי. זוכה בפרס עשר הל"י: אמנון ורד, תל-אביב.

ד"ר בורי מתל-עדיש, רחק, גם צעיר בשנים, בעל וילה נאה ומכונית הדורה מטפל במחלות של נשים. יעקב אלמוס, תל-אביב

מרפא-החולים אלאלוף במדע הרפואה — אלוף. (כל חולה ברומחן מתבקש להכין צואה וחלקי-החלוף.) אהרון טילוני, קיבוץ מגן

שמי הוא ד"ר שמואל עמירן, ובכלל אין אני ברין. כל פאציינט — גם בריא — יקבל כאן צרי. פרושו: בן-דודי, הוא קברן. נחום לוי, גבעתיים

אני, ד"ר קוקר אלביס כל חידק וגם בגע מביס. תרופתי אך תקח — מכאובך חישו תשכה. גם יוקל לך אני על הכיס. פורטי, תל-אביב

מעשה ברופא, שמו תמות, לאשתו הוא גיטת הכליות. בבטנה חקא גילה אז עובר בן שלושה. לא שלי הראוני קרא וימות. יגאל לביב, גן-שמואל

אני, ד"ר מגדל השימ, רופא מחלות של נשים. אשתך עקרה? תן רק לי לבקרהו היא תלך בתשעה חודשים.

אמנון ורד, תל-אביב

אנוכי הוא רופא ברמול. הממון מכיסי לא אול. כל חולה רציני בטיפול השני כבר זוכה כאן לתואר מר-זיל. ע. ברנר, תל-אביב

אני ד"ר בורקהארד שלום, מרפא מחלות של חלום. כל אדם סהרור מה יזכה כאמור, בטיפול משובה — פחלוצ. ירם הילה, תל-אביב

אם איבתך ד"ר קרצשלוס צהבת, אוי סת התולת מכלבת. אך אם ד"ר בן-חן עגבת איבתך — התפרג האפציינט מעגבת. מיקי ספיר, ארצה

היה היה איש מדיצינה שבדק גערה בשם דינה. הוא בדק ומישש, אחר-כך התלבש, ורשם אכתנה להו הריגוה. אברהמי יעקב, חיפה

טפת לעולם צודקת

בעל בית חרושת גדול מגייר, (ידיעות אחרונות) מרדכי דן, תל-אביב לייצור מגדלים פורחים.

ויכוחים סביב פרש הפיטורים של לויין. (למרחב) יורם, איל באחירה של איבה דוהרת.

קברות ממלחמת השחרור ישוחזרו ב-תערוכת העשור. (למרחב) אורי שיקה, חיפה למה להחיות פרשות מתות?

כל בעלי בתי הקולנוע בערים ובמושבות חיו מלאים. (למרחב) דויד שמואלי, נתניה התפוצצו סרוב התמרמרות תלת-מימדיה.

מילון גלילי המקוצר

דיפלומט: אדם החושב פעמיים, לפני שאינו אימר שום דבר. (דוד גלעד) אדם המשלח אותך לעזאזל בצורה כה גימוסית, שאתה באמת הולך לשם. (אליהו פלדמן)

רווק: אדם הבא לעבודה כל יום מכי הן אחר. (אליהו פלדמן) אדם אשר יכול לרדת מן המיטה, מכל צד שהוא רוצה. (נירה עינת)

אסמץ בריחות: אדם בעל זכרון טוב, החושב כי לשומעיו יש זכרון רע. (אליהו פלדמן)

מפה: גיר מודפס, שבעזרתו תוכל ל-אבד את דרכך בעקבות (שלום ניב). **תורשה:** תכונה העוברת מדור לדור. למשל: אם לסבך לא היו ילדים, יש להניח שגם לאביך לא היו ילדים. (אורי שיקה)

ד.ו.ב.ק.

עשרה טובה מתאי

תשבץ העולם הזה 1077

		8	7	6	5	4	3	2	1	
13				12		11			10	
	18				17			16		15
					21			20		19
						23			22	
		24						26		25
			28		27				30	
		32			31					29
	37		36			35				34
				39						38
					42					40
	43					41				
			47			46		45		44
										48
					49					

מאוזן: 1. ח' גות כל-בו תל-אביבית רבת-סניפים; 5. תרור פה לכאבים; 10. גוער; 12. חצי-האי דרומה לנו; 14. קיים; 16. ירק מזרחי; 18. די לחכימא; 19. עצלן; 21. לא תמיד הן מבשר-רות את האביב; 22. מלת קריאה; 23. מקום שינה; 24. בונה התיבה; 25. צורת סיפור; 27. המוצר העי-קרי של עתלית; 30. פייסיקאי ישר-די; 31. שאלון; 33. חדר; 35. קר-

11. חגיגה בדרום אמריקה; 13. מקום ריכוז הבגדים; 15. שמחה; 17. כאן; 18. נהר רוסי; 20. תואר קצין בכיר ערבי; 23. כתב על הקיבוץ; 26. ראש הציונים הכלליים; 27. תיכף; 28. בקעה ליד פתח-תקווה; 29. מה שה-תשבץ מבקש; 31. איננו מאמין לכל אדם; 32. בזוי; 34. כוח; 35. עשר בשלישית; 37. תושב הארץ, לא-יהודי; 39. בירה שכנה; 42. מקום קדוש; 44. אדון; 45. בלתי-עדין; 47. עוף דורס.

אופרטיב תחבורה ממוזג; 36. קל מ-שבירת עצם, אך לא נעים בכלל; 38. היהודי העשיר; 39. אויב צוואר; 40. הברה היוצרת שמות עצם; 41. תעלה בעולם המערבי; 43. נביחת-הכלב; 44. מטוס קרב; 46. מפעל הסדרות; 48. קיום; 49. לכל מכו-נה, אחר יציאתה מבית-החרושת.

מאונך: 2. בעץ; 3. פירוש; 4. עדי; 6. פה; 7. שמו הפרטי הוא מלכיאל; 8. תריסר; 9. משקה משכר;

רדיו גלים קצרים

בעיות ערביות
המרחב יתפוס בשבועות הקרובים מקום מוגדל בתוכניות קול ישראל. ברך גלעד, לשעבר מעובדי גשריות ישראל ב-תורכיה, יגיש שש שיחות על ארצות האיס-לאם הלא-ערביות, ואילו אנשי משרד החוץ ומזרחי האוניברסיטה ישתתפו בסדרת סימ-פוזיונים, שיוקדשו לבעיות מהעולם הערבי; אחדות ערב, סוציאליזם בארצות הערביות, מעמד האישה... **סופרים עולים חד-שים** יוכלו להשמיע את יצירותיהם בקול ישראל. אחת לשבוע יוקדש רבע שעה ל-קריאת סיפורים קצרים משל עולים חד-שים, אשר יוכלו לשלוח את יצירותיהם בכל לשון שהיא... **המועצה הציבורית** לענייני שירות השידור, השוכנת מאונס מ-זה חודשים, מאז החלו הדיונים על הקמת שבועון הרדיו, תשוב ותכנס... **צבי זינדר**, מנהל שירותי השידור, לא יהיה נוכח בישיבתה של המועצה. הוא טס בסוף ה-שבוע שעבר לטוקיו, שם ייצג את קול ישראל בועידה של שירותי השידור באסיה... **אביו של צבי זינדר**, מתתו זינדר, נכנס לאחרונה אף הוא לתחום ה-רדיו. התוכנית אנשי גבורות, ששודרה ב-תחילת השבוע, הוקדשה כולה לזינדר האב, אחד ממייסדי מחניים ופעיל ציוני מתקופת הרצל... **קול ישראל?** יהיה בין מפירי החרם על הופעות בגרמניה. למרות מחאות שונות כבר שודרו בתוכניותיו, נוסף על יצירות מוסיקליות בשפה הגרמנית, אף ש-ריעים שונים בשלון זו... **בי. בי. סי**, שירות השידור הבריטי, סירב לשתף פעולה עם קול ישראל, בחידון הבינלאומי בתני-תשובת ראשי השירות, שהוא אחד הרצי-ניים והחשובים בעולם; אין הם סבורים כי זה יוסף לכבודו של התני, אם ייפכו אותו לנושא של חידון עממי. אחרי שידור-ליים, הציעו הבריטים לערוך את החידון ב-צורה מאופקת במסגרת תוכנית שידור של הכנסיה, אשר מספר המאזינים לה הוא מועט ביותר. מארגני החידון העולמי דחו את ההצעה.

תדריך

המשרדים המפורסמים מטה עשויים להיות בעלי ענין: שינויים אפשריים.

זרקור על המזרח (קול ישראל, יום ד', 20.00) — אשר גורן, יעל חרד (משרד החוץ), חיים בלוך (אוניברסיטה), מג מה מזרחנית) ושאלו ברחיים (מנהל התוכ-ניות הערביות בקול ישראל) ידונו בסימפור-יון משודר, בנושא הבלעדי המעסיק עתה את העולם הערבי וגורם כאב-ראש לעולם כולו: איחוד.

אמנים ללא מדים (גלי צה"ל, יום ד', 20.30) — אירחת בימת החייל, שרונה אהרון, בתוכנית זמרה ובידור של אשת מילואים.

למה דווקא לברי? (קול ישראל, יום ד', 22.35) — אלון שמוקלר ויצחק שמעוני מנסים להוסיף מלחינים ישראלים אחרים לתוכניות כקשת, בתוכנית מלאה הומור.

אולימפייה (קול ישראל, יום ה', 21.30) — בימת הבידור הצרפתית מעמידה את קרשיה לרשותם של פומנאים מתחי-ליים, השרים שירים ישראלים מקריים. פרפראות: האחיות פיטרס.

דואר צבאי 1005 (גלי צה"ל, יום ו', 21.15) — תוכנית כבקשתך לשירים, נאומים ודיאלוגים תיאטראליים, עם הדגמות וגימיקים.

המאזין הזהיר לא יפתח את מקלטו בתאריכים ובשעות המפורסמים מטה, פן יטבע בגלי השעמום.

מדרום ומים (קול ישראל, יום ד', 21.30) — הזדהות אפלטונית עם דרך היסורים של העולה החדש, בשעת ישיבה בכורסה נוחה.

כנסת ובוועדותיה (קול יש-ראל, יום ה', 20.25) — נסיון להעביר למאזין הסבלן מה שחברי כנסת העדיפו לא לשמוע.

כמו ידיו (קול ישראל, שבת, 11.15) — פרקי אלק של משה שמיר, לאחר סיום, ביטול והמלחה בציונות, במנה ש-אינה נוהה ביותר לעיכול.

ספורט כדורגל

הראש והזנב
 לרבות מארחי המדינה היתה השבת האחרונה שבת שחורה — שבת ללא כדור-רגל. אם כי אי-פה אי-שם התקיימו מש-חקים ייחודיים בין קבוצות שונות, הפי-סיק הגוף החי של הכדורגל במדינה את נשימתו החל מיום ג' שעבר, לא דקירה מבחוק היא שעצרה את דפקו, גם לא שבחלב פתאומי. הכדורגל הישראלי חדל לנשום בפקודת ראשו — ההתאחדות ל-כדורגל בישראל.

בשבוע שעבר הגיעה ההתאחדות לכדור-רגל למסקנה, אליה הגיעו כל אוהדי ה-כדורגל כבר לפני חודשים רבים, כי הק-נוניות, השחיתות והטרור בכדורגל הישר-ראלי מהמים סכנה לעצם קיומו. היא הור-תה להפסיק כל פעילות בליגות השונות, להוציא את הליגות לנוער ולנערים. למר-בה הצעה, הודיעו חברי הנהלת ההתאחד-ות בגילוי-דעת שפרסמו, נתעורר חש-דה של הנהלת ההתאחדות לכדורגל, כי משחקים לא מעטים במסגרת כל הליגות לא היו על סהרת התחרות הספורטאית, ותוצאותיהם הושנו בדרך לא כשרה.

ההתאחדות החליטה להביא בפני נשיאות בית-הדין העליון שלה חומר שזנבטבר, על משחקים מעין אלה. הודיעו דוברי ההת-אחדות, מיכאל (מיקה) אלמוג וזלמן קלי-אוס: "מוטב לא כדורגל בכלל מאשר קיום ספורט לא סהור".

שחקנים שכחו לשחק, באמצע-שבוע זה החל נשיאות בית-הדין, בהרכב-מנהל משרד הפנים, עורך-הדין יצחק שבו והשופט צבי סגל, לחקור בפרשיות העכור-רות של המשחקים שנמכרו בעונה האחר-רונה. תפקידה יהיה קשה, למעשה, מוטל אוטם עצם יכולתם לחקור בקנוניות ה-כדורגל תשי"ח.

החומר הנמצא בידו בית-הדין הם דו"חות של שופטים על משחקים מוזרים, ותלונות שהגישו על-ידי אגודות שהרגישו עצמן נפגעות. שלא כאשחק, כאשר נעשו הקנוניות בגלוי ולעני כל, נעשו קנוניות השנה בסתר ובהסוואה, לא היו אלה מכי-רות גלויות של משחקים באמצעות האגו-דות; הן נעשו בשיטה לפיה כמעט בלתי-אפשרית הוכחה של ביום או מכירה.

שיטת המכירות של העונה בכדורגל לא היתה שיטה של שוק תופשי, אלא שיטה של שוק שחור. כאשר רצתה קבוצה מסו-ימת להחזיק נקודות במשחקיה נגד קבוצה יריבה, היו חלק משחקיה נוסעים אל שח-קני הקבוצה היריבה, ידידיהם או קרובי משפחתם, משלמים אותם באמצעים שונים לא לשחק במלוא יכולתם. וכך היו שח-קנים, עסקנים ומאמנים עומדים חסרי-אונים בעלותם על המגרש, כשהתברר להם כי חלק משחקני קבוצתם שכח לפתע כיצד לשחק.

במשחקיה של הפועל תל-אביב נגד הפועל כפר-סבא, למשל, החליט חלק מכדורגלני תל-אביב לתת ליריביהם לנצח. אולם עמד-תם האיתנה של המאמן יאונצ'יק והשוער יעקב חורורוב, שאימו על השחקנים המכור-רים להוציאם מהמגרש ולשחק בלעדיהם, שיכנעה את השחקנים המכורים לשחק.

היו גם מקרים של מכירות מאורגנות באמצעות האגודות, העסקנים או המרכזים. היו מקרים של טרור מצד הקהל והשח-קנים גם יחד. הבולט שבהם הוא משחקיה של הפועל באר-שבע נגד הפועל חולון בלי-גה ב', כשהבאר-שבעים הביאו עמם לא רק קהל מוסת לערוך פוגרום בחולונים, אלא גם שוטרים חמושי-אלות לדיכוי כל התנגדות חולונית.

השחיתות פקדה את כל הליגות ואת כל הקבוצות. מתוך 12 קבוצות הליגה הלא-ימית יכלו רק ארבע להתפאר כי רגלן לא היתה במעל.

הפסקת המשחקים היתה תוצאה ישירה של הסתיידות עורקים ממושכת. האמצעי ש-נקט הראש, כדי להבריא את הגוף, ננקט במאוחר. הסתיידות עברה כבר לכל חלקי הגוף, כי במקום לנקוט בפעולה מונעת ב-שליבים מוקדמים, התעלמה ההתאחדות ל-כדורגל מכל הגילויים המוקדמים של מח-לת השחיתות, סירבה בעקשנות להאזין להם. עתה מנסים עסקני ההתאחדות להב-יא גוף במצב של גסיסה.

אך הדרך לטהור הספורט מתחילה ב-ראש, לא בזנב.

בין היתר גילוינו של העולם (1054, 1051).

בי"ס לפקידות מרכז מורים וסמכים
 דה"ס 12 ת"א
 כתות שנתיות לצעירים

למבוגרים | קורס מזורן | נפתח כמאי

סידרת מועמדות שניה

התיכון. כמרכז תוכינה המלכה ומגניותיה בשפע מתנות יקרות-ערך. כל מועמדת צריכה למלא את השאלון המתפרסם בעמוד זה. אם אין בידה תצי לום מתאים, תודיע לועדת התחרות אשר תצלמה. צלמים יסיירו בחופים, יצלמו מועמדות מתאימות.

בעמוד זה מתפרסמות התמונות של סידרת הי מועמדות השניה, בתחרות על תואר "מלכת המים 1958", הנערכת מטעם מערכת "העולם הזה". הזוכה בכתר המלכות תישלח עליירי "העולם הזה" לסויר בילויים והיכרות מקיף, לאורך חופי הים

שאלון מועמדות

את השאלון הזה זכאית למלא המועמדת עצמה, וכן כל אדם אחר הסעוניין להמ לייץ על מועמדת, המתאימה לדעתו לתחרות.

השם:

מצב משפחתי:

הכתובת המלאה:

שנת הלידה:

מקום הלידה:

שנת העלייה:

גובה:

צבע שיער:

צבע עיניים:

השכלה קודמת:

ירועת שמות:

שרות צבאי (מקצוע ודרגה)

מקצוע או שמה לימודים:

מקום העבודה או הלימודים:

האם המועמדת היתה או הנה זוכרת בתנועת-נוער, תנועה קיבוצית, ארגון ספורט, להקה אמנותית או כל אגוד אחר?

פרט איזה ומתי:

חובבניות:

אם אחד הפריטים אינו חל על הסועמדת, אל תמלא אותה. יש לצרף לשאלון זה את תולדות החיים של המועמדת, עד כמה שהן ידועות למלא שאלון זה.

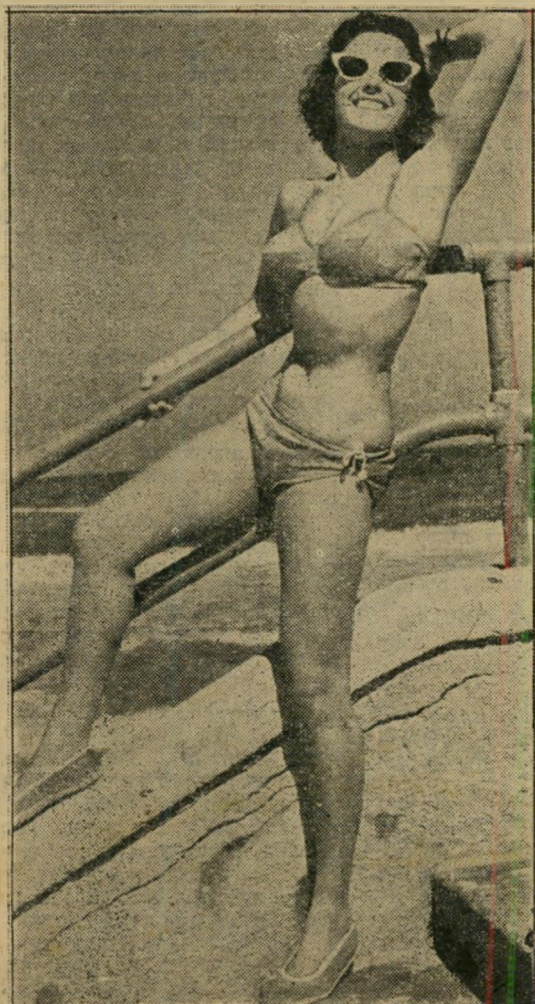
נא לשלוח את השאלון הממלא בצירוף החומר למערכת העולם הזה, ת.ד. 136, תל-אביב ולציין על המעטפת "מלכת המים 1958".

להדביק את תמונת המועמדת כאן.

מרבח לבקר בבריכת-השחיה העירונית. במרחק צעדים אחדים מביתה. יהודית עוונה תלמידה, הלומדת פקידות בבית-הספר פיסמן. היא אוהבת יותר את חודשי הקיץ בגלל הרחצה בים.

יהודית מזרחי הינה בת 16 וחצי בלבד, תל-אביבית הגרה קרוב מאד לחוף הים. קירבה זו, כמובן, מנוצלת היסב עלייה והיא

שושנה עוזרי פקידה ירושלמית בת 20, אשר למרות היותה צברית, מיבטאה אמריקאי — מזכרת מימי עבודתה בשגרירות ארה"ב.

לידיה נחום נולדה באיסליה ועלתה ארצה לפני תשע שנים. היא בת 19 וחצי, מתגוררת בתל-אביב ועובדת במספרה כספרית מומחית.